

நாவலர் சுரித்திர ஆராய்ச்சி

ஆக்கம்:
பண்டிதை திருமதி. பியான். பாகீகியம்

வெளியீடு:
வட்டுக்கோட்டைத் தமிழ்ச் சங்கம்
பண்ணுகம், சுழிபுரம்.

நாவலர் சரித்திர ஆராய்ச்சி

ஆக்கம்:

பண்டிதத் திருமதி. பொன். பாக்கியம்

வெளியீடு:

வட்டுக்கோட்டைத் தமிழ்ச் சங்கம்

(கலைஞர்களுக்காக வணிபப்பிள்ளை)

அச்சுப்பதிப்பு:

சுசீலாதேவி அச்சகம், சித்தன்கேளி.

முதற்பதிப்பு:- 1000 மிரதிகள்.

சாதாரன ஆண்டு, ஆனித்திங்கள்

(பதிப்புரிமை நூலாசிரியருக்கே)

விலை ரூபா. 2-50.

ஓம்

நாவலர் அவரே யாவார்
நமதுசை வாக மத்தின்
காவலர் அவரே; இனபக்
கனிதமிழ் அமுதம் ஊறும்
பாவலர் அவரே; எங்கள்
பைந்தமிழ் உலகை யானும்
கோவலர் அவரே! வெற்றி
கொட்டுக முரச மிங்கே!

—கவியோகி சுத்தானந்தபாரதியார்.

ସତ୍ର

ଶାଶ୍ଵତ ରାଜିମାନ ଶଶମାନ

ନୀତିକୃତ କାଳ ଉତ୍ସବତ୍ର

ପାଞ୍ଚଲି ରାଜିମାନ ଶଶମାନ

ପୁରୁଷ ପତ୍ରଭୂଷଣ ପୁରୁଷକ

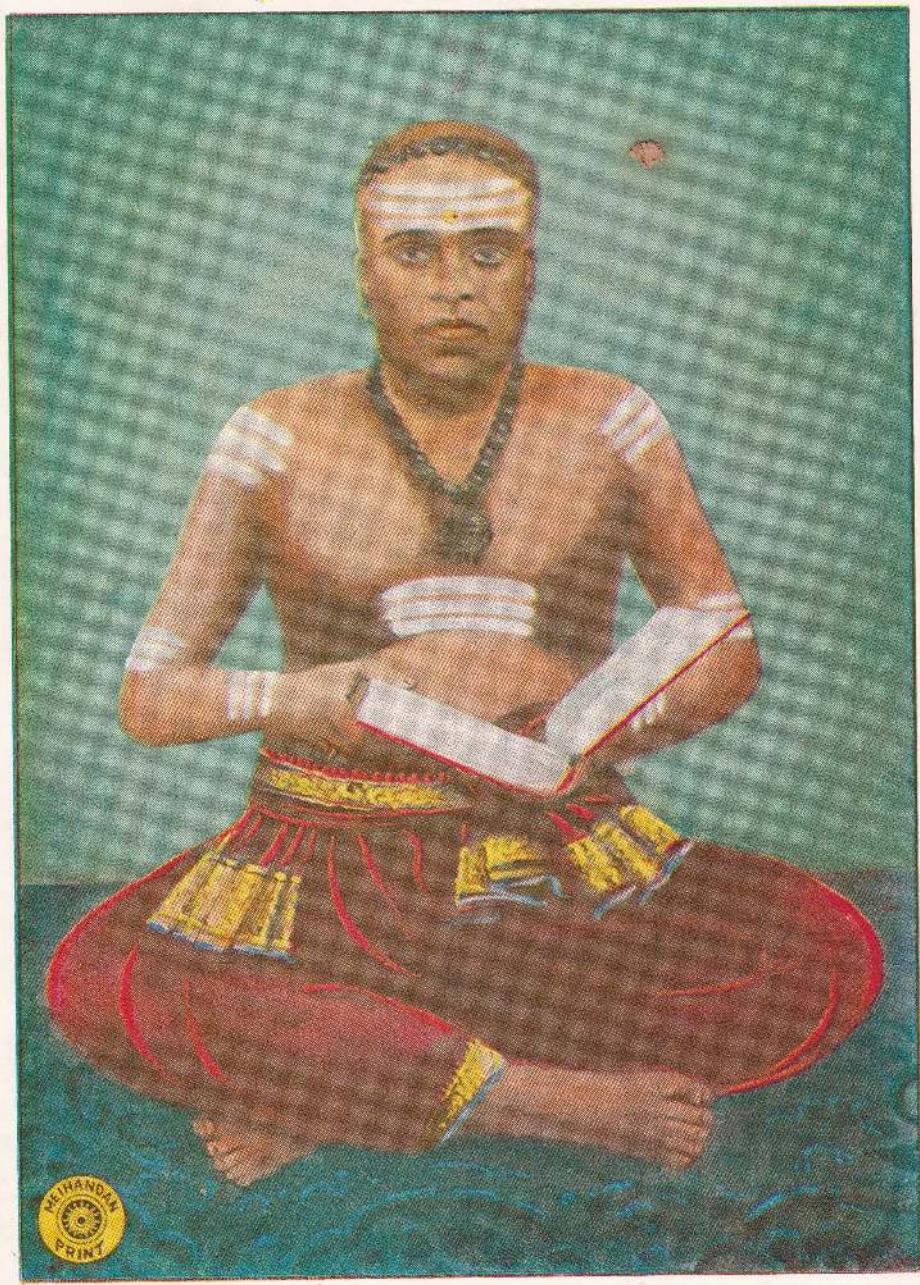
ନେତ୍ରକାଳ ରାଜିମାନ ଶଶମାନ

ପୁରୁଷ କରଣ ପୁରୁଷପତ୍ର

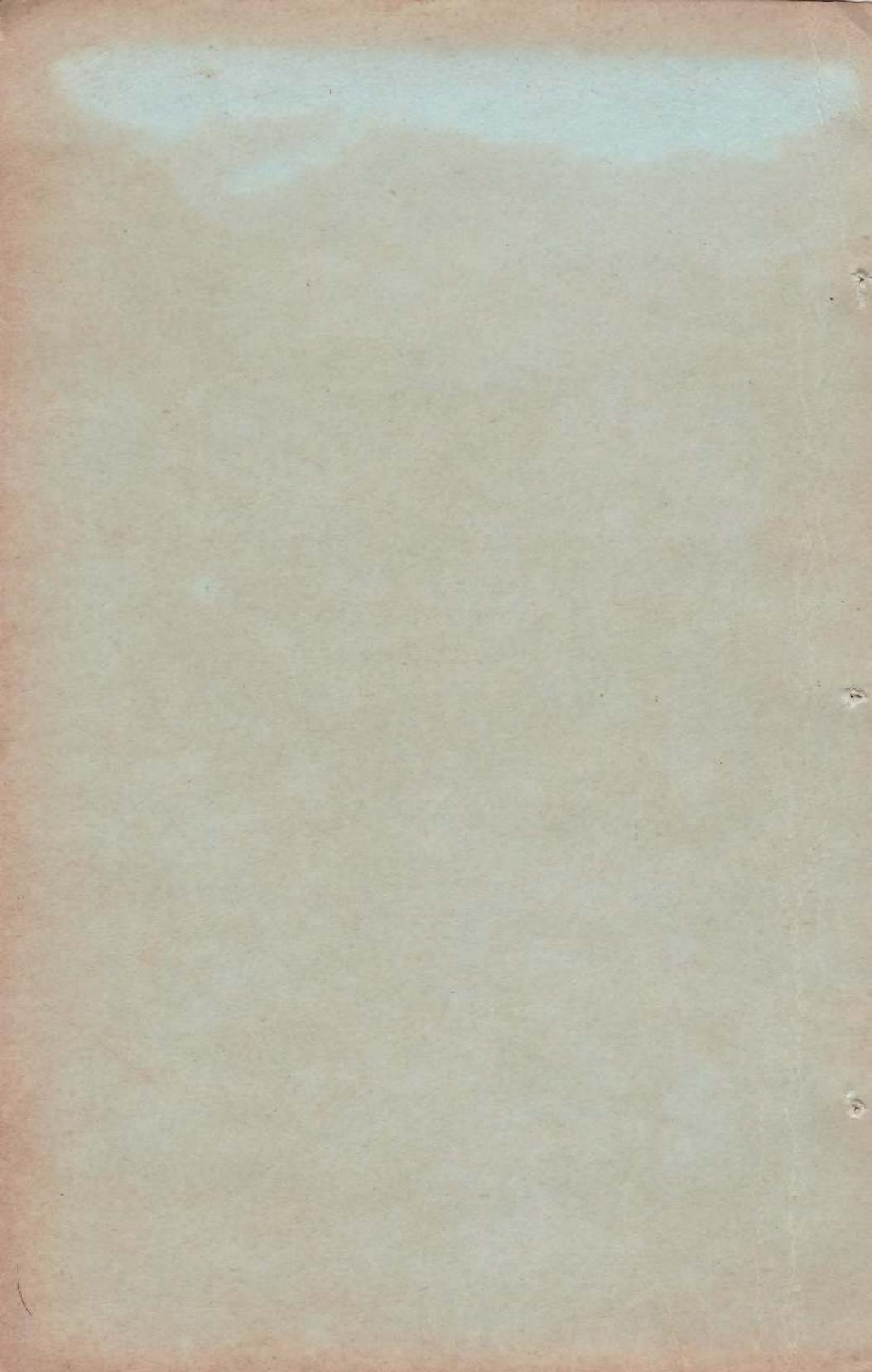
ପୁରୁଷ ରାଜିମାନ ଶଶମାନ

କରିବିନ୍ଦି ରାଜିମାନ ଶଶମାନ

.ଶାଶ୍ଵତ ରାଜିମାନ ଶଶମାନ

செந்தமிழும் சைவமும் தமது இரு கணக்கொண்டு போற்றி வளர்த்த
ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள்

—
சிவமயம்

சமர்ப்பணம்

திருநெல்வேலிச் சைவாசிரிய கலாசாலையில்
தத்துவஞானத் தந்தையாய் விளங்கியவர்கள்
உப - அதிபர்

திரு. பொ. கைலாசபதி அவர்கள்,
என் அருமைத் தந்தையார்
வைத்தியர்

திரு. நா. நாகமுத்து அவர்கள்.
இருவர் குரவர்

ஞாபகக் காணிக்கை
இந்த மலர்.

நன்றியுரை

யாழிப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் சில ஆண்டுகள் பாலபண்டித பண்டித வகுப்புக் களை வைத்து நடாத்தி வந்தது அவ்வகுப்புக்களுக்குக் கற்பித்த ஆசிரியர் கள் யாழிப்பாணத்தில் தெரிந்தெடுத்த பண்டித வித்துவ ரத்தினங்கள். அவ்வகுப்புக்களை நடத்தும் பொறுப்பை வகித்தவர் நீர்வேலிப் பண்டிதர் செ.துரை சிங்கம் அவர்கள். அங்குக்கற்றுத் தேறிப் பட்டம் பெற்ற வர்கள் பலர். நமக்கெல்லாம் கற்பித்துப் பயன் செய்த அவர்களுக்கு என்மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன்.

பண்டித பரீட்சையிற் சித்தியெய்தியவர்கள் யா. ஆ. தி. பா. சங்கத்தாருக்கு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை யொன்று எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும். சைவாசிரிய பயிற்சிக் கலா சாலையில் உபஅதிபர் திரு. பொ. கைலாசபதி அவர்களிடமும் பண்டிதமணி திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடமுங் கற்று, பின் பண்டிதமணியவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிடைத்தது. அதனால் நாவர் அவர்களைப்பற்றிய பலபல செய்திகளை விரிவாக அறிய வானேன். இந்த நிலையில் எனது ஆராய்ச்சிக்கட்டுரை சைவமுந்தமிழுந் தழைக்க உழைத்த நாவர் அவர்களைப் பற்றியே அமைய வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தேன். இது குறித்துப் பண்டிதரையாவிடம் கூறிய பொழுது அவர்மகிழ்ந்து வரவேற்றார். அவருடைய மேற்பார்வையில், அவருடைய பூரணமான உதவியைப்பெற்று இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது. கட்டுரை பூரணமானதும் இதனை நூல்வடிவ மாக்கினால் வென்ன என்ற எண்ணாம் எழுந்தது. அதனால் இது இரண்டாம் முறையும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு விரிவும் செப்பமும் பெற்றது. இந்த நூலை ஆக்கியும், அனீந்துரை வழங்கியும் உதவிய எனது குருவின் நன்றியை என்றும் மறவேன்.

நூலை எழுதலாம், அதனை அச்சிட்டு வெளியிடுவது இலகுவான காரியமன்று. இந்நூலை விரைவில் அச்சிட வேண்டுமென்று துடித்தவர் எனது ஆசிரியர் பண்டிதர் திரு. அ. ஆறுமுகம் அவர்கள். என்னை ஆளாக்கிய பெருமை அவர்களுக்குண்டு. அவர்கள் இந்நாலுக்கு சாற்று கவிகள் வழங்கியும், இதன் அச்சுத்தாள்களை ஒப்புநோக்கிச் செப்பஞ் செய்தும் பலவகையிலும் உதவிபுரிந்தவர்கள். அவர்களுக்கும் இந்நூலை வெளியிடும் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச்சங்க அன்பர்களான அறிஞர்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றி உரியது.

இந்நாலின் அநுபந்தமாக “நாவலர் அஞ்சலி” உதவியர் ஆசிரியர் அ. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள். அவர்களின் உழைப்புக்கள் கைம்மாறு கருதாதவைகள்.

தோன்றுத்துணையாய் நின்று இதனை நிறைவு செய்த திருவருளைத் துதிக்கின்றேன்.

சுழிபுரம்,
10-6-70.

பெ. பாக்கியம்

பதிப்புரை

சமுத் தமிழகமும் இந்தியத் தமிழகமும் இனம், மொழி கலை, சமயம், பண்பாடு என்னும் பல துறைகளிலும், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகவே ஒன்றுபட்டனவை. இடையில் இருந்தாடுகளையும் பிரித்த கொடுங்கடல் மக்களுணர்வைப் பிரிக்க முடியவில்லை. தலைவரும் புலவரும் குரவரும் இருநாடுகளிலும் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றி இன மும் மொழியும் சமயமும் வளர்த்தனர். சமுத்திருநாட்டிலே தோன்றி இருநாடுகளுக்கும் வழிகாட்டியாய், மொழி சமய சமூகப் பணிகளில் ஒப்புயர்வின்றி விளங்கியவர் நாவலர் பெருமான். அளக்கலாகா அறிவும் திறமையும், அனுத்துணையும் மாசில்லாத ஒழுக்கமும் உடையவர் அவர்.

காந்திமகான் போன்ற பெர்யோர் சிலர் தமது சரித் திரத்தைத் தாமே எழுதி தந்துள்ளனர். வேறு சிலருடைய சரித்திரத்தை அவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர்கள் அவர்கள் வாழ்ந்தகாலத்திலே எழுதினர். இன்னும் சிலர், தமது சரித்திரம் எழுத உபகாரப்படும் வகையில் நாட்குறிப்பு எழுதியும், தமது நூல்கள் வேலைகளில் தம்மைப்பற்றிய செய்திகளை அக்குறிப்பாக எழுதியும் பல ஆதாரங்களை விடுத்துமறைய, அவற்றைப் பயன்படுத்தி அன்றை சரித்திரம் பின்னுள்ளோரால் எழுதப்பட்டதுண்டு. நாவலர் பெருமானே தமது சரிதையை யெழுதவுமில்லை; தாமியற்றிய நூல்களில் தம்மைப் பற்றி அதிகம் கூறவுமில்லை; முறையான நாட்குறிப்பு வைக்கவுமில்லை. இந்த நிலையிலே அவருடைய மறைவுக்குப்பின் அவருடைய சரித்திரம் திரு. கணகரத்தின உபாத்தியாயர் திரு. கைலாசபிள்ளை கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் என்போரால் விரிவாகவும், திரு. செல்லையாபிள்ளை சௌவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரம் பண்டிதமணி கணபதிப் பிள்ளை முதலியோரால் சுருக்கமாகவும் எழுதப்பட்டது. அவையெல்லாம் ஒவ்வொருவகையில் எழுதப்பட்டனவை.

இன்றைய நிலைக்கேற்ப காலக்கிரமம் விஷயக்கிரமஞ் செய்து தலைப்புகள் பலவருத்துச் சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாகவும், அவ்வாறே பல பல தலைப்புகளில் ஆராய்ச்சியைச்சற்று விரிவாகவும் எழுதிப் புதுப்புறையில் நல்லதமிழில் அமைந்தது இந்த நூல். இதில்வரும் தலையங்கம் ஒவ்வொன்றும் விரிவுபடுத்தி யெழுதினால் இது மிகப்பெரிய உருவம் பெற இடமுண்டு.

நாவலர் பெருமானிப் பற்றிய செய்திகளை நன்கறிந்த வரும், அவற்றை இனிமை சொட்ட எழுதவும் உரைக்கவும் வல்லவருமான ஒரேயொருவர் நம்மத்தியிலே வாழ்கின்ற ரென்றுல் அன்றை பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களே. அவர்கள் நாவலரை உச்சிமேல் வைத்துப் போற்று பவர்கள். நாவலர் பெருமானுடைய ஞானபரம்பரையிலே வந்த சற்குமாரர். அத்தகைய அறிவும் பண்பும் மிகக் பண்டிதமணியவர்களிடம் படித்து. அவருடைய கருத்துக் களிலே திணைத்து, அவருடைய உள்ளத்தையும் உணர்வை யும் நன்கறிந்து, அவருடைய நடையை வழுவாது பிடித்து, அவருடைய உத்தமமாணவருள் தலைசிறந்தவர் என்ற இடத்தைப் பெற்று விளங்குபவர் பண்டிதை திருமதி பொன். பாக்கியம் அவர்கள். பண்டிதை அவர்கள் அறிவு நலமும் தூய ஒழுக்கமும் தெய்வபக்தியும் உயர்ந்த இலட்சியங்களுமூடைய நல்லாசிரியை. எங்கள் சங்கம் பல ஆண்டுகளாக நடத்திவரும் பிரவேச பாலபண்டித பண்டித வகுப்புக்களுக்குப் படிப்பித்து வருபவர். அன்றை எழுதிய இந்த அருமையான நூலை வெளியிடுவதில் வட்டுக்கோட்டைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாராசிய நாம் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றோம்.

இந்நூலை அழகுசெய்யும் நாவலர் திருவருவப் படத்தையும் நூலின் அழகிய வெளியுறையையும் மிகவும் உவந்து அச்சிட்டு உபகரித்தவர் கொழும்பு மெய்கண்டான் அச்சக உரிமையாளர் திரு. நா. இரத்தினசபாபதி அவர்கள் ஆவர். நாவலர் பெருமானிடத்து மிகக் பக்தியுடையவராய் நல் ஓரில் நாவலர் சிலை நாட்டி விழா நடத்திய அரும்பணியிற்

பெரும் பங்கெடுத்த அப்பெரியாருக்கு எங்கள் உள்ளாம் கனிந்த நன்றி உரியதாகுக.

நாவலர் பெருமானைப் பற்றிய நூலென இதனை மிகுந்த பக்திசிரத்தையோடு, அழகுற அச்சிட்ட சுசீலாதேவி அச்சக உரிமையாளர்க்கும் ஊழியர்க்கும் நமது பாராட்டுக்கள் உரியனவாகுக.

இந்நால் இனிது நிறைவேறத் தோன்றுத் துணையான திருவருளைப் பராவுகின்றேங்.

சௌவத் தமிழுலகு இந்நாலே ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றேங்.

15-7-70

வட்டுக்கோட்டைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார்.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின்
அணிந்துரை

ஆரியதிராவிடபாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் பண்டித பர்ம கூயிற் சித்தியெழுபவர்கள், ஆராய்ச்சிக்கட்டுரை ஒன்று எழுதி ஒப்பித்துச் சங்கத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெறவேண்டுமென்று ஒரு விசேஷ நியதியிருக்கின்றது. ‘நாவலர் சரித்திர ஆராய்ச்சி’ என்கின்ற கட்டுரை பண்டிதை திருமதி பொ. பாக்கியம் அவர்களால் எழுதி, சங்கத்தால் அங்கீகாரிக்கப்பட்டது.

நாவலர் விழாச் சபையார், நாவலர் புத்தகக் கணகாட்சியில், நாவலரைப் பற்றிய புத்தகங்கள் கட்டுரைகள் என்றவரிசையில், பண்டிதை உதவிய இவ்வாராய்ச்சிக் கட்டுரையையும் வைத்திருந்தார்கள். இதனைக்கண்ணுற்ற முக்கியஸ்தர்களிற் சிலர் இது அச்சில் வரவேண்டியதோன்று என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களில் ஒருவர் மாவட்ட நீதிபதி ஐஞப். எம். அப்துல் காதர் அவர்கள்

பல்கலைக்கழகத்தில் டிப்ளோமா செய்யும் அனுபவம் படைத்த பட்டதாரி ஆசிரியர் ஒருவர், நாவலர் கல்வித் திட்டம்பற்றித் தாம் எழுதுங் கட்டுரைக்கு வேண்டுபவைகளை, ஆங்காங்குத் தேடியலையாமல் ஒருங்கு எளிதிற் பெறுவதற்கும், நாவலரைப்பற்றிப் பல நல்லகாரியங்களைதற்கும், பண்டிதையின் கட்டுரை தமக்குப் பெரிதும் வாய்ப்பாயிருந்ததென்று கூறினார்.

இவ்வாரூபம் பண்டிதையின் கட்டுரைக்குக்கிடைத்த புகழ்மாலைகள், ‘என்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும்’ என்கின்றதொரு உணர்ச்சியை எனக்கு வருவித்து விட்டன. என்னிடம் படித்து என்னேடு நெருங்கிப் பழகும் பண்டிதை என்னென்னணங்களிலேயே மூழ்கியிருப்பவராதவின், குறித்த கட்டுரையை முதலிலிருந்து முடிவுபோகப் படிப் பதிற்சற்றே பராமுகமாயிருந்துவிட்டேன். இப்பொழுது

முழுவதையும் படித்துப்பார்த்தபோது அச்சிடலாம் என்ற எண்ணம் உண்டானது.

பண்டிததயின் அன்புக்குரிய ஆசிரியர் ஒருவர் பண்டிதர் திரு. அ. ஆறுமுகம் அவர்கள். பண்டிதரும் அவரோடு தொடர்புபட்ட வட்டுக்கோட்டைத் தமிழ்ச்சங்கமும் பண்டிததயின் ஆராய்ச்சியை அச்சிற் பதித்துப் புத்தக வடிவிற்காணுவதற்கு அதிதீவிரப்படுவது, உவப்பை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. நிற்க.

*

*

*

சரித்திரம்:-

நாவலருக்கு முதற் சரித்திரம் எழுதியவர் கனகரத் தின உபாத்தியாயர் என்பவர். இவர் நாவலரின் வண்ணைச் சௌவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிற் படித்தவர்; அங்கே படிப்பித்துமிருப்பார். இச்சரித்திரம் நாவலர் மறைந்த காலத்திலே எழுதி 1882 ல் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதனைச் செய்யுள் வடிவில் அமைத்தார் சிவகாசி அருண சலக் கவிராயர். அது 1898 ல் வெளிவந்தது.

1914 ல் செல்லையாபிள்ளை யென்பவர் ஒரு சுருக்கமான சரித்திரம் வெளியிட்டார். நாவலர் தம் மாணவரான சுப்பிரமணியபிள்ளையீது பாடிய இரங்கற் கவிகள் அதில் வந்திருக்கிக்கின்றன.

நாவலரின் தமையனர் புத்திரர் திரு. த. கைலாச பிள்ளையவர்கள், நல்லமுறையில் அமைந்ததும் வழங்குவது மான ‘ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்’ 1916-ல் வெளிவந்தது. இது விஷயக்கிரமம் பற்றியது. உபாத்தியாயர் எழுதியது காலக்கிரமம் பற்றியது. இதன் அநுபந்தத்தில் விசேடத்தங்கள் உண்டு.

நாவலர் பெரியசீர்திருத்தக்காரர், நீதிமான்; அவர் தமக்கு ஒருசரித்திரம் உண்டாக வேண்டு மென்ற எண்ணம் இல்லாதவர். அவர் எழுதும் புத்தக முகவுரைகள்

புத்தகத்தின் அருமைபெருமைகளை மாத்திரம் புலப்படுத்தி அமைவன். அவர் சரித்திரத்துக்கு அங்கே இடம் இராது. சரித்திரம் எழுதிய உபாத்தியாயரும், பிள்ளை அவர்களும் நாவலரோடு தொடர்புபட்டவராயினும், சரித்திரம் ஒன்றே முதன்தே நேரும் என்ற ஏன் ணி, விசேஷசம்பவங்களை ஆராய்ந்து குறிப்பெழுதி வைத்திருந்தவர்கள்லர். நாவலரை அணுகி அங்கே என்ன நடந்தது, இங்கே என்ன நடந்தது என்று கேட்குந்தகுதி யாருக்கும் இருந்ததில்லை. நாவலர் சந்திதி, கோயிற் சந்திதிபோல மற்றொருவகையிலைமந்திருந்தது. அவர், தாம்வந்தகாரியத்தை விரைவுபட்டுச் செய்து செல்பவராயிருந்தார்.

மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும் நாவலர் அவர்களும் அங்கே செய்யுள், இங்கே வசனம் என்று பாராட்டும்படி வாழ்ந்தவர்கள். பிள்ளையவர்களும், பிள்ளையின் தலைமாணவரான தியாகராசச் செட்டியாரும் நாவலர்பால் பெருமதிப்புள்ளவர்கள், உச்சிமேல் வைத்துப் புகழ்ந்து பாடுபவர்கள். பிள்ளையும் நாவலரும் கபிலபரணர். டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் 900 பக்கங்கொண்ட மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை சரித்திரத்தில் பிள்ளையும் நாவலரும் ஒருவரையொருவர் சந்திப்புச் செய்யாத பிரகாரம் எழுதிவிட்டார். ஐயர், பிள்ளையின் சரித்திரத்தை எழுதி அரைநூற்றுண்டு கழித்துத்தான் வெளியிட்டார். காலதாமதத்தின் கருத்துச் சிந்திக்கத்தக்கது.

‘நாவலர் பெருமான்’ என்ற புத்தகம் விரிவானது, சுத்தானந்தர் எழுதி 1948-ல் வெளியிட்டது. கேட்பாரில் லாத காலத்தில் வெளிவந்தது.

ம. போ. சிவஞானக்கிராமனியர் எழுதிய ‘வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு’ என்ற புத்தகத்தில் காணும் நாவலரை, ‘நாவலர் பெருமானில்’ காணமுடியவில்லை.

தாய்நாடாகிய தமிழ்நாடு, ‘கடவுள் இ ஸ் லீ’ சிலை தாபிக்கும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. ‘கடவுள் உண்டு’

என்ற நாவலருக்கு இனி அங்கே இடமில்லை ஆதவில் நாத னம் இல்லை. இங்கே, அறிந்தோ அறியாமலோ எஞ்சிக் கிடந்துதொரு புண்ணிய விசேடத்தினாலே போலும் நாவலர்பற்றி ஒரு விழிப்புணர்ச்சி உண்டாயிருக்கின்றது.

இந்நிலையில் கால அடைவுபற்றி விஷயங்களைக் கிரமஞ் செய்து நீதியும் ஆன்மீகப் போக்கும் புலப்பட நாவலர் சரித்திரத்னதச் சுருக்கி அமைத்திருக்கின்றார் பண்டிதை பாக்கியம். இச்சுருக்கம் இளம் மாணவர்களுக்கு அருமந்த விருந்து; வளர்ந்தவர்களுக்குச் சிந்தனைக்கருவுலம். சரித்திரத்திலேயே ஆராய்ச்சியும் கலந்திருக்கின்றது. ஆராய்ச்சி முகமான சரித்திரம் இச்சரித்திரம்.

ஆராய்ச்சி:-

நாவலர் எழுத்துக்களிலும் அவர் சரித்திரங்களிலும் வேண்டியவற்றை முகந்துகொண்டதொரு தொகுப்பே இச்சரித்திர ஆராய்ச்சி. ஆயினும், ஆராய்ச்சித் தொடக்கத் தில், ‘சரித்திரம்’, ‘யாழ்ப்பாணம்’ என்ற தலையங்கத்தில் வருபவை முறையே, நாவலர் சரித்திரம் வெறும் வித்துவ சரித்திர வரிசையைச் சேர்ந்ததன்று, அது வைதிக சைவ சரித்திரம்; ‘அப்படியொருசரித்திரம் வருவதற்கு பாத்திரமாயிருந்தது யாழ்ப்பாணம்’ என்ற கருத்துக்களைத் தந்து சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றன. ‘நோக்கும் நிலைக்களமும்’, ‘நிலைக்களாகத்தி’, ‘வேகத்தணிவு’ என்ற தலைப்புக்களில் வருபவை, நாவலர் ஐனநாயக உலகத்தைச் சேராத ஒரே யொரு வைதிக சைவராயிருந்தார் என்பதைத் தொட்டுக் காட்டுவனவாய் ஆராய்ச்சியின் தகுதிப்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றன.

29-ம் பிரிவில், சேர். முத்துக்குமாரசவாயியின் கூற்றை அமைத்திருப்பது, நாவலரது புறக்கணிக்க முடியாத திறமையை ஐனநாயக உலகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டுவதாயிருக்கின்றது.

தலையங்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் வருபவை, ஒவ்வோர் நுண் கருத்துக்களைத் தந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அன்றி, நமக்கு நல்லபாடங்கள் கற்பித்துக் கொண்டு மிருக்கின்றன.

‘திட்டங்கள்’, ‘தமிழ்ப்புலமை’, ‘சைவசமயி’ ‘அநாசாரம்’, திருக்கோயிலிலும் திருவீதியிலும் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்’ என்பவைகள் தனித்தனி அச்சிட்டு, ஆலயம் வித்தியாலயம் பொதுநிலையம் என்பவைகளில் உபயோகிக்கும் முறையில் உபயோகிக்க வேண்டியவைகள்.

‘நாவலரைப் போல முன்னும் இப்பொழுதும் வித்து வான்களில்லை’ என்று தொடங்குகின்றது ’

சௌன்னை ஷஹேகோர்ட்டு நீதிபதி சதாசிவையர் அவர்களின் தீர்ப்பு. இது தமிழ் நாட்டுக் கடற்கரையிற் படித்து விளக்கங்கள் செய்யவேண்டியதொரு தீர்ப்பு. இத்தீர்ப்புப் பண்டிதை பாக்கியம் அவர்களின் ஆராய்ச்சிக்கு ஒப்பற்ற தொரு சிரோரத்தினமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றது.

கலாசாலைவீதி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.
28-9-1969.

சி. கணபதிப்பிள்ளை

★ இவ்வாராய்ச்சி உயர்வகுப்பு மாணவர்கள், பிரவேச பாலபண்டித பண்டித பரீஷ்டார் த்திகள் படிக்கவேண்டியதொன்று.

—
சிவமயம்

பண்டிதர் திரு. அ. ஆறுமுகம் அவர்கள்
சாற்று கவிகள்

சோனு வாரிப் பெருவெள்ளம்
 சூற வளிப்பேங்க் காற்றுஅல்லால்
 தானே எனலாங் கடுங்கோடை
 தமக்குங் கிறுங்காப் பளிபோலே
 ஊனே உமிரே ஒண்பொருளே
 ஒழியும் நிலைவந் துறுமெனினும்
 வானே யணை இலட்சியத்தில்
 வழுவா உரவோர் நம்முன்னேர்.

போத்துங் கேயர் ஒஸ்லாந்தர்
 பொல்லா அசர ஆட்சியிலும்
 கூத்தப் பெருமான் தாளிணைகள்
 குறிக்கொண் ஹூதி குலையாதே
 ஏத்தி வேறும் ஒருதெய்வம்
 ஒருப்ப தாக எண்ணை
 சிரத்தி யுடைய யாழ்ப்பாணத்
 தீரர் நிலையே சைவநிலை.

அவ்வா றுறுதி யுடையோரும்
 ஆங்கி லேயப் பாதிரிமார்
 ஒவ்வா மாய ஆசைவலை
 யுட்பட் தேதி யோகம்பொன்
 இவ்வா மூய மினுக்குகளால்
 ஏமாந் துறுதி குலைந்தனராய்
 எவ்வா றேனும் வயிறுவளர்த்
 திடுவோ மென்ற நிலையடைந்தார்.

தெய்வத் தமிழின் மனங்கமழ்ந்து
 திருநீற் கெளிலீ சியமேன்மைச்
 சைவ யாழ்ப்பா ணத்தினிலே
 சட்டி யாகக் கிறீத்தவிருட்

பொய்குழந் திட்ட பொழுதினிலே
புனித நல்லூ ரினிற்சைவம்
உய்ய ஞான சூரியன்போல்
உதித்தார் எங்கள் நாவலரே.

ஆறு முகநா வலரந்நான்
அவத ரிக்கா திருந்தால்நாம்
நிறு பூசா நெற்றியராய்
நெறியும் பேரும் மொழியுமெலாம்
வேறு பட்டு வேடிக்கை
வீண்வாழ் வினராய்க் கழிவோம் மெய்ய
பேறு தரும்நம் தமிழ்சைவம்
பேணி வளர்த்தார் அவரன்ஞே.

அன்னூர் வாழ்வே மெய்வாழ்வு
அவர்தம் சரிதம் மெய்ச்சரிதம்
முன்னுள் எழுந்த சரிதங்கள்
முழுதும் திரட்டு மெருகிட்டு
இந்தான் அறிஞர் இனியனிருந்
தெனப்பா ராட்டும் விதம்சருக்கிப்
பன்னுள் முயன்று நல்லசைவ
பயிலச் சமைத்தா ரெவரென்னில்.

நாவ ஸர்தம் வழிவந்த
ஞான யைந்த ரிவரெனவே
மேவும் புகழ்ப்பன் திதமனியாக்
யிளிர்கற் பகத்தின் நிழலில்வளர்
தேவ வஸ்லிக் கொழுந்தாகிச்
சீரார் பெண்மை நலம்விளங்கும்
பாவை பொன்பாக் கியமென்னும்
பண்பு மிகுந்த பண்டிததேயே.

இட்ட மான விருந்திதனை
யாரும் அருந்தும் வகையில்வெளி
யிட்டுப் படைத்தார் பண்டிதரோ
திசைந்த வித்து வான்புலவர்
பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்
யயிலும் பண்டித மாணவர்சேர்
வட்டுக் கோட்டைத் தமிழ்ச்சங்க
வளர்ந்தோர் நிலையம் வளர்ப்போரே.

2.
சிவமயம்

முள்ளுரை

ஒருவர் இந்தியாப் படமொன்று வரைந்து அதற்குக் 'காந்தியா' என்று பெயரிட்டார். இனி இந்திய சரித்திரம் காந்தி சரித்திரம் என்பது அவர் கருத்து. அங்குனமாக, சென்ற நூற்றுண்டின் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அது நாவலர் சரித்திரமோயாம். நாவலர் சரித்திரம் வைதிகசைவ சரித்திரம் எனவும் படும். வைதிகம்-தூய அறிவுநெறி; அது வேதநெறி எனவும் படும். அந்நெறி சிவசம்பந்தம் உறும்போது சைவம் எனப் படும். நாவலர் சரித்திரம் வைதிக சைவத்தை ஞாபகஞ் செய்வது.

முப்பது வருடங்களுக்குமுன் 'நாவலர் நினைவு மலர்' என ஒன்று பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்களால் வெளிவந்தது. அதில் 'அவர்களைப் பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்ல முடியாது' என்கிறோ கட்டுரை வந்தது. பண்டிதமணி திருச்சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதியது. அக்கட்டுரையை விமர்சனங்கு செய்த இந்துப் பத்திரிகை 'தமிழ் நாட்டில் ஒரு தாயுமானவர்; யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நாவலர்' என்று விமர்சனங்கு செய்தது.

கலியிருள் பாரத நாட்டைக் கவிந்து மூடிய காலத் தில் தலைநிமிர்ந்து, 'இராசாங்கத் தமர்ந்தது வைதிக சைவம் அழகிது' என்றவர் தாயுமானவர். அதனை அநுவதித் தெழுந்த ஒருவர் ஆறுமுகநாவலர்.

ஆறுமுக நாவலரைப் பற்றி முதலில் என்ன எழுதுவதென்று ஒன்றுமே புலனுகலில்லை சரித்திரத்தை அனுகாப்ப பாற்கடலை அனுகிய பூஜையின் நிலைமை எய்தி யது. எதை எழுதுவது, எதை விடுவது என்ற தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது. இராமலிங்க சுவாமியும் நாவலரும் 'நாவ

லரின் வசனநடை', 'நாவலர் ஒரு சீர்திருத்த வாதி' என்றின்னேரன்னவற்றுள் யாதாயினும் ஓன்றை எடுத்துக் கொண்டு எழுதினாலே, எனது ஆராய்ச்சிக்குப் போதிய தாகும் என்ற எண்ணமும் ஏற்பட்டது.

ஒருவாறு மனத்தைத்த தேற்றிக் கொண்டு, நாவலர் சரித்திரங்களையும், நாவலர் பிரபந்தத்தையும், நான்காம் பாலபாடம் முதலியலைகளையும் படித்துப் பார்த்தேன். புதையல்கள் வந்து குவிந்தன. இவற்றை ஒருங்கு சேர்த் துக் குவிப்போம்; ஒரு காலத்தில் ஒரு பெரிய சரித்திரம் ஆராய்ச்சியோடு கூடியது வெளிவருதற்கு உபகாரமாகும் என்ற எண்ணம் உண்டானது. அந்த எண்ணத்திலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

கிடைத்தலைகளை இரு கூறு செய்து, சரித்திரமும் ஆராய்ச்சியும் என வகுத்து அமைந்தது இவ்வாராய்ச்சி நூல்.

சைவாசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் உபஅதிபராய் ஒரு சிந்தனைச் செல்வர் இருந்தார். அவர் ஒரு தத்துவ ஞானி. அவரது வாழ்க்கை முறையைச் சிறிது அவதானித் ததால் நாவலர் சரித்திரத்தில் ஈடுபட நேர்ந்தது.

உபஅதிபர் அவர்கள், "ஒருவருக்கு நோக்கு வேறு, அவர்நிற்கும் நிலைக்களம் வேறு" என்று போதித்ததுண்டு. [ஆராய்ச்சியில் 15-ம் பிரிவு பார்க்க.] உயர்ந்த நோக்கு உள்ளவர்களுக்கும் நிலைக்களமொன்று அவரை விடாது பற்றிக் கொண்டிருக்கும். பற்றிக்கொண்டிருப்பது நடக்க வேண்டியதாய்த் திருவருட்குறிப்பு அமையுமாயின் வேண் டிய துணைகள் வலிந்து வந்து கைகூடும். கைகூடியவழிச் சிலகாரியங்கள் நடந்து நிறைவேறும்; தடுக்க முடியாமல் நடந்து முடியும்; நிறைவேறி முடியும். நிறைவேறி முடிவு பெற்றதும் பற்றுக்கள் விடுட்டட்டு நிலைக்களம் கத்தியாகும். அதன்மேல் நோக்கு நிலைக்களமாகும்.

நாவலரின் நிலைக்களம் மாறி, நோக்கு நிலைக்கள் என்ற நிலை வேகத்தனிவு என்ற 52-ம் பிரிவு காட்டுகின்றது.

நாவலரின் நிலைக்களம் வைதிகம்; நேரக்கு சைவம். நாவலர் வைதிகசைவ நாவலர். அவரே நமக்கு வழிகாட்டி.

எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தை உதாரணப் பொருள் மூலம் விளக்கவேண்டும் என்பது புதிய கல்விக் கொள்கை. நாவலராகிய பொருளை நாம் அறிதற்கு உதாரணப் பொருளாக விளங்குபவர் நமது குருவாகிய பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். அவர்கள் நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியசாலையிலே அ. குமாரசாமிப்புலவர், த. கைலாசபிள்ளை என்பவர்களிடம் முறைப்படி கற்றுத் தோற்றவர்கள். நாவலர் ஸ்தாபனத்தோடு இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டவர்கள்; நாவலரைப் பற்றிய செய்திகளை நூல்களிற் கற்றவர்கள் மாத்திரமன்றி, நேரிற் கண்டு தொடர்பு கொண்டவர்கள் கூறவுங் கேட்டவர்கள். அவர்களைப் போன்றே அல்லது அவர்களிலும் அதிகமாகவோ நாவலரைப் பற்றி அறிந்தவர்கள் யாரும் இந்த நாட்டில் இருப்பதை நாம் அறியோம். நாவலருடைய வாரிசாக இன்று நம் மத்தியில் விளங்குபவர்கள் அவர்கள். அவர்கள் சிந்தனைச் செல்வராகிய எங்கள் உபஅதிபர் அவர்களுடன் 1920-ம் ஆண்டு தொடக்கம் அவர்களுடைய இறுதிக்காலம்வரை நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்கள். இவ்வித சிறப்புக்கள் பொருந்திய எங்கள் பண்டிதரையாவின் முன்னிலையில், அவர் அடியெடுத்து வழி நடத்த எழுதப்பட்டது இந்த நாவலர் சரித்திர ஆராய்ச்சி. இதன் உயர்ந்த அமைப்பு பொருள் இவற்றின் உயர்வுக்கு உரியவர்கள் அவர்கள். இதன் கண் குறைபாடுகளிருக்குமானால் அவை என்னைச் சாருதற்குரியவை.

நாவலர் மீது அடியேண் கொண்ட ஆராமையினால் எழுந்த இக்கருவை, நமது குருவின் பூரண உதவியைப் பெற்று முற்றுவிக்கத் தோன்றுத் துணையாய் நின்ற திருவருளைத் துதிக்கின்றேன்.

பொருளடக்கம்

சித்திரம்

1. பிறப்பு
2. தோற்றம்
3. கல்வி
4. விசேடசம்பவம் ஒன்று
5. கற்றவிதம்
6. கல்வி வளர்ச்சி
7. ஆங்கிலப்படிப்பு
8. பையிள் மொழிபெயர்ப்பு
9. உத்தியோக பரித்தியாகம்
10. பதினான்கு வருஷத்தின் பரமரகசியம்
11. கற்பவை கற்றமை
12. கற்பித்தல்
13. கற்பித்த நோக்கம்
14. சைலப்பிரசங்கம்
15. ஆயிரத்தெண்ணாற்று நாற்பத்தெட்டாம் ஆண்டு
16. புத்தகம்
17. அச்சக்கூடத்துக்குப் போனவர் ஆறுமுகநாவலரானார்
18. அச்சக்கூடம்
19. பத்துவருடசேவை
20. அச்சக்கூடத்தில் ஒரு விசேடம்
21. முப்பத்தொராம் வயகில் ஒருபெருங்கிளர்ச்சி
22. ஆனந்த வருடத்தில் ஓர் அமைதி
23. நான்காவது பிரயாணம்
24. வழியில்
25. சென்னையில்
26. தேவர்சந்திப்பு
27. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையின் பாயிரம்
28. விக்கியாபனம்
29. திருவண்ணாமலையாதீனத்தில்

30. திருவாவட்டுறையில்
31. மூலதனம்
32. வைதிகசைவம்
33. ஜெந்தாவது பிரயாணம்
- i சேதுஸ்நானம்
  - ii தேவர்தலை வணங்கினார்
  - iii மீனாட்சுந்தரம்பிள்ளை எதிர்கோள்
  - vi சிதம்பரவித்தியாசாலை
  - v தீக்ஷிதர் கோபம்
  - vi ஏழு ரூபா குற்றங் கொடுத்தது
  - vii செண்ணையில் பிரசங்கம்
  - viii அருட்பாச்சம்பவம்
34. யாழ்ப்பாணத்தில்
- i வரவேற்பு
  - ii செந்திநாதையர் வித்துவளிரோமணி
  - iii திருப்தி அதிருப்தி
  - iv ஆங்கிலவித்தியாசாலை முதலியன
35. சீர்திருத்தம்
36. உத்தமமாணவர்
37. நல்லூர்த்திருத்தம்
38. பிறவேலை
39. நல்லூர்ப்பிரசங்கம்
40. திருக்கூட்டச்சிறப்பு
41. ஆட்டுக்கொலை
42. மூன்றுபத்திரிகை
43. மற்றைக் கருமம்
44. பஞ்ச நிவாரணம்
45. மிகுதி
46. துவைனம்
47. புலோலியில்
48. கண்ணகி
49. பிரசங்க பூர்த்தி
50. சிவபதப்பேறு

ஆராய்ச்சி

1. சரித்திரம்
2. யாழ்ப்பாணம்
3. தவம்
4. பாண்டிமழவர்குடி
5. ஞானப்பிரகாசர்
6. இலங்கைகாவல முதலியார்
7. பரமானந்தர்
8. கந்தர்
9. நாவலர்
10. ஆங்கில அரசு
11. அகநோய்
12. கிறிஸ்த குழல்
13. கல்வி
14. கற்பவை
15. நோக்கும் நிலைக்களமும்
19. நிலைக்களசுத்தி
17. நீதி
18. பிரசங்கம்
19. புராணபடனம்
20. கற்பித்தல்
21. மாணவர்பரம்பரை
22. வித்தியாசாலை
23. புத்தகங்கள்
24. துண்டுப்பிரசரங்கள்
25. கண்டனங்கள்
26. பாஸை நடை
27. வழக்குக்கள்
  - A. நாவலர் இராமலிங்கர்மீது வைத்த வழக்கு
  - B. நாவலர்மீது வைக்கப்பட்ட இருவழக்குக்கள்
  - C. நாவலர் சாட்சியம் சொன்ன இருசந்தரப்பங்கள்
28. துவைனத்தை வழக்கு வைக்கும்படி நெருக்கடி [செய்தது
29. சேர். முத்துக்குமாரகவாமி

30. துணிவு
 31. தியாகம்
 32. அச்சமின்மை
 33. நாவலர் சுவாதீனபதி
 34. வரிசை
 35. நிந்தியாதவர்; நீதிமான்
 36. பஞ்சமும் நோயும்
 37. சூழல்
 38. வெகுசனவிரோதி
 39. தருமமும் கணக்கு வைத்தலும்
 40. நாவலர் அயாசகர்
 41. வள்ளல்
 42. டைக்கும் நாவலரும்
 43. நாவலரும் துவைனமும்
 44. சீர்திருத்தங்கள்
 45. திட்டங்கள்
 46. தமிழ்ப்புலமை (பாடத்திட்டம்)
 47. சைவசமயி
 48. அநாசாரம்
 49. திருக்கோயிலிலும் திருவீதியிலும் செய்யத்தகாத
     [குற்றங்கள்]
 50. நாவலர் காலத்துப் புலவோர்
 51. விசாகப் பெருமாளையர்
 52. வேகத்தணிவு
 54. தீர்ப்பு

இந்நாலுக்கு உடகாரம்பட்ட நூல்கள்

சாரித்திரம்

1. பிறப்பு.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே, கார்காத்த வேளாளர் குலத்திலே, பாண்டிமழவர் குடியிலே, பசுக்கொலைக்கஞ்சிப் பாரதஞ் சென்ற ஞானப்பிரகாசர் மரபிலே, கந்தர் என் பவர் ஒருவர் இருந்தார். இவருடைய மனைவியார் பெயர் சிவகாவியம்மையார். இவர்களுக்குப் பண்ணிரண்டு பிள்ளைகள். ஆண்கள் அறுவர்; ஆண்களில் இளையவர் ஆறுமுக நாவலர்; ஆறுமுகன் என்பது பிள்ளைத் திருநாமம். ஆறு முகம் என்று வழங்குவதும் உண்டு. நாவலர் பிறந்தகாலம் சாலிவாகன சகாப்தம் 1745க்குச் சமமான சித்திரபாரு ஸ்ரீ மார்கழி மீ 5 ஈ (18 - 12 - 1822) புதன்கிழமை.

2. தோற்றும்

இளமையில் நாவலரது சரீரம், தலைமிகப் பெருத்தும் மற்றையறுப்புகள் கும்பியும் இருந்தது. பிற்காலத்தில் தலை யும் நெற்றியும் மிகப் பெரியன்; காதுகள் கொஞ்சம் சிறியன; கைகளும் கால்களும் மெல்லியன; உடல் கொஞ்சம் பருத்தது; உரோமங்கள் மிக்க பெலமுடையன. கழுத்துக்கு மேலேயுள்ள பெலமும் மனப் பெலமுமன்றி, சரீரம் ஒருகாலத்தும் வேலை செய்யாமையாற் பெலன்ற்றது; மிக மிருதுவமானது. நிறம் பொதுநிறம். புநுடாகிருதி நன்றாயிருக்கும். உயரம் சாமானியமானது.

3. கல்வி

ஐந்தாவது வயசில் வித்தியாரம்பஞ் செய்து, அக்காலத்தில் நல்லூரில் ஒரு சிறிய தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடம் வைத்துப் படிப்பித்து வந்த சுப்பிரமணியபிள்ளை என்பவ

ரிடத்திற் கல்வி கற்குமாறு நாவலரை அனுப்பினார்கள். அந்தக் காலத்து வழக்கப்படி அவரிடத்தில் இவர் முதுரை முதலிய நால்களும், நிகண்டு முதலிய கருவி நால்களுங் கற்று வந்தார். எட்டு ஒன்பது வயசு வரையும் இவருடைய சிறந்த கல்வித்திறமை ஒருவருக்குந் தெரியாது.

4. விசேட சம்பவம் ஒன்று

இவருக்கு ஒன்பதாம் வயசாகும் போது, ஆனித் திருமன் சன உற்சவ காலத்தில் இவருடைய தந்தையார் ஒரு நாடகம் பாடிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், கையிள் எழுத் தாணியும் சட்டமும் பிடித்தபடியே சடிதியிற் சிவபத மடைந்து விட்டார். அந்த நாடகத்தின் குறையை அப் போதே இவர் பாடிமுடித்தார். அது தமையன்மார் அனை வருக்கும் மிக்க பிரீதியை உண்டாக்கிறற்று. அதனால், நாவலரை முதலில் வேலாயுதபிள்ளை என்பவரிடத்தும், பின் பிரசித்தி பெற்ற சரவணமுத்துப் புலவர் சேஞ்சிராய முதலியார் முதலான வித்துவான்களிடத்திலும் தமிழ்க்கல்வி கற்குமாறு அனுப்பினார்கள்.

5. கற்ற விதம்

காலையில் ஐந்து நாழிகைக்கு முன் எழுந்து, ஸ்நானம் அநுட்டானம் என்னும் இவைகளை முடித்தபின்னர் ஏட்டை எடுத்துக் கொண்டு படிக்கப் போவார்; மத்தியானம் திரும்பி வருவார். அப்போது போசனம் ஆயத்தமாயிருத்தல் வேண்டும். தாமசப்பட்டால் உடனே திரும்பிப்போய் விடுவார்; திரும்ப இரவு பத்துமணிக்கு வருவார். அப்போது தான் ஆறியிருந்து போசனஞ் செய்வார். உபாத்தியாய ருக்கு வசதியில்லாத நேரங்களிலெல்லாம் குடியில்லாவீடு முதலிய தனியிடங்களிலே போயிருந்து தாமாகவே படிப் பார். ஒருபடி அரிசி அன்னம் புசிக்கத்தக்க பசியுடையா ஞாருவனுக்கு ஒருபிடி அரிசி அன்னம் எப்படிப் பசியை நீக்காதோ அதுபோல, உபாத்தியாயர்கள் சொல்லும் ஒரு காரிகைப் பாட்டும் ஒரு நன்னாற் குத்திரமும், தீவிரதர புத்தியையுடைய இவருக்குத் திருப்பதியை உண்டாக்கவில்லை.

எனினும், இவர் தாம் உபாத்தியாயர்களிடத்தே கற்க வேண்டிய இலக்கண இலக்கிய நூல்களை ஒருவாறு கற்றுக் கொண்டார்.

6. கல்வி வளர்ச்சி

நாவலரின் மைத்துனர், விசுவநாத முதலியார் குமார் மயில்வாகனர். அவர் ஒரு நியாயதுரந்தரர்; மிக்க செல்வாக்குடையவர். அவர் இவரைக் கந்தபுராணம் திருவிளையாடற் புராணம் திருவாதனுரை புராணம் முதலான புராணங்கள் படிக்கப்படுங் கோயில்கள் முதலிய இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்வார். நாவலர் மிக்க இளைஞராயினும் புராணப் படிப்புக்களிற் பங்குபற்றுவார். ஏற்ற இசையுடன் முதியவரும் வியக்கத்தக்க வகையிற் புராணங்களுக்கு அர்த்தஞ் சொல்லுவார். அங்கே இலக்கணப் பிழையாக அர்த்தஞ் சொல்பவர்களோடும் இவர் ஆகேஷபந்தெரிவித்துத் தர்க்கம் பண்ணுவார். இவ்வாருக நாவலரது தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சியுற்றது. அப்பொழுது வயசு பண்ணிரண்டாயிற்று.

7. ஆங்கிலப் படிப்பு

தமிழில் நாவலரது திறமையைக் கண்ட தமையன் மார், 1834ம் ஆண்டில் நாவலருக்குப் பன்னிரண்டாம் வயசு நடக்கும் போது, பீற்றர் பேர்சிவல் என்னும் பாதிரியாருடைய இங்கிலிஷ் பள்ளிக் கூடத்திற்கு இங்கிலிஷ் கற்குமாறு அனுப்பினார்கள். இங்கிலிஷ் கல்வியிலும் இவர் வெகு சீக்கிரத்திலேயே திறமை பெற்றார். இங்கிலிஷ் பள்ளிக் கூடத்திலே மேல்வகுப்புக்கு வந்தவுடன், பேர்சிவல் இவருடைய இருபாஸைத் திறமையையுங்கண்டு, கீழ்வகுப்புக்கு இங்கிலிஷ் படிப்பிக்கவும் மேல்வகுப்புக்குத் தமிழ் படிப்பிக்கவும் வைத்தார். பாதிரியாருடைய வேண்டுகோளுக்கிசைந்து, இவர் வேதனம் பெற்று சில வருஷம் படிப்பித்து வந்தார்.

அக்காலத்திலே அப்பள்ளிக் கூடத்திலே கற்ற மாணுக்கருள் இவரே, இங்கிலிஷ் தமிழ் என்னும் இருபாஸை

களையும் நன்கு கற்றவர் என்னும் பெயரும், இங்கிலிஷைத் தமிழ்ப்படுத்துவதிலும் தமிழை இங்கிலிஸப் படுத்துவதிலும், சுத்தச் செந்தமிழ் பேசுவதிலும் எழுதுவதிலும் இவருக்குச் சமமாக ஒருவருமில்லை என்னும் பெயரும் யாழ்ப் பாணம் முழுதும் பரம்பின. இதனைக் கண்டுங் கேட்டும் அறிந்தவரான பேர்சிவல் பைபிளை நல்ல தமிழிற் பெயர்த்தற்குத் தமக்குப் பண்டிதராக நியோகித்தார். அப்பொழுது நாவரைக்கு வயசு பத்தொன்பது. பண்டிதரான காலம் 1841ம் ஆண்டு.

8. பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு

பேர்சிவல் பாதிரியாருக்குப் பண்டிதராயிருந்து பைபிள் மொழி பெயர்க்குங் காலத்தில், அந்தப் பைபிள் சென்னப்பட்டனத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வந்தது பாதிரியாருக்கு, தமது சபையார் சென்னப்பட்டனத்தாருடைய மொழிபெயர்ப்பை ஏற்பார்களோ என்னுஞ் சந்தேகமிருந்தது. ஆதலினாலே தம்முடைய மொழிபெயர்ப்பு முடிந்த வுடன், அதனைச் சென்னப்பட்டனத்திலுள்ள சபையாருக்குக் காட்டக் கொண்டு போனபோது, பாதிரியார் இவரையுங்கூட அழைத்துக் கொண்டு போயிருந்தார். சென்னப்பட்டனத்திலே மொழிபெயர்த்தவர்கள் தங்கள் மொழி பெயர்ப்பே சரியானதென்றும், யாழ்ப்பாணத்தார் மொழி பெயர்ப்புத் தவறுடையதென்றும் பொருமையினால் வாதித்தார்கள். அப்போது சபையார் இதனைத் தீர்க்குமாறு, அங்கே சிறந்த வித்துவசனங்கிருந்த மகாலிங்கையர் என்பவரை மத்தியக்குருதாக நியமித்தார்கள். அவா பேர்சிவல் பாதிரியாருடைய மொழிபெயர்ப்பே மிகச் சிறந்ததென்று பாராட்டினதுமன்றி, ‘யாழ்ப்பாணத்தில் இவ்வளவு சிறந்த தமிழ் உண்டோ’ வென்றும் ஆச்சரியப்பட்டார். இம் மொழி பெயர்ப்பையே சபையார் மெச்சிப் புகழ்ந்து அச்சிடுவித தனர். இதனால் பாதிரியாருக்கு இவரிடத்தே முன்னிருந்த திலும் பார்க்கப் பதின்மடங்கு பிரீதி உண்டாயிற்று.

9 உத்தியோக பரித்தியாகம்

பைபிளை மொழிபெயர்க்குங் காலத்தில், பாதிரியா ருக்குக் தமிழ்கற்பித்தும் வந்தார். பாதிரியாருக்கு நாவலர் பாற் பக்தியோடு கூடிய பிரீதி அதிகரித்தது. ஆயினும், 1848-ம் ஆண்டு புரட்டாசி மாசம், நாவலர் பண்டிதருத் தியோகத்திலிருந்தும் விலகிவிட்டார். அப்பொழுது இவருக்கு வயசு இருபத்தைந்து முடிந்து இருபத்தாறு நடக்கின்றது.

‘‘நான் ஐய வெ (1834) முதலாகப் பீற்றர் பேர்சி வல் துரையுடைய இங்கிலிஷ் வித்தியாசலையிலே இங்கி லிஷ் கற்றேன் பிலவ வெ (1841) பேர்சிவல் துரைக்குத் தமிழ்ப் பண்டிதனையினேன். பிதிரார்ச்சிதம் நான் பெற வில்லை. என்னுடைய தமையன்மார்கள் நால்வரும் இயன்ற மட்டும் பொருளும் உத்தியோகமும் உடையவர்களாயிருப்பவும், அவர்கள் பொருளுத்தவியும் நான் பெறவில்லை. இங்ஙனமாகவும் மேற்கூறப்பட்ட விருத்தியை நான் கிலக வெ (1848) புரட்டாசி மீ’ பரித்தியாகஞ் செய்தேன். பேர்சிவல்துரை நான் தங்களுக்கு உயர்வாகிய வேதனம் தருவேன்; தாங்கள் என்னை விடலாகாது’ என்று பலதரம் வற்புறுத்திச் சொல்லியவழியும், நான் அவ்விருத்தியில் விருப்பம் வைக்கவில்லை’’ என்பது நாவலர் கூற்று. இஃது சிதம்பர சௌவப்பிரகாச வித்தியாசாலை நான்காம் ஆவேதனத்தின் அநுபந்தமான ‘கைவசமயிகளுக்கு விக்கியாபனம் என்பதில் உள்ளது.

படித்தல் படிப்பித்தல்களில் ஏழுவருஷமும், தமிழ்ப் பண்டிதருத்தியோகத்தில் ஏழுவருஷமுமாகப் பதினைஞ்கு வருஷங்களிலிந்ததது.

10. பதினைஞ்கு வருஷத்தின் பரமரகசியம்

இளமையை, வசிட்டர் முன்னிலையிலும் விகவாமித்திரரைப் பின்தொடர்ந்தும் பயன்படுத்திய ஸ்ரீராமன், திடீரென்று திருமகளாகிய பிராட்டியோடு பதினைஞ்கு வருடம் வனவாசஞ் செய்தான். அங்கேதான் ஆழ்ந்த ஆத்மசிந்தனை களும், மகாயுத்தப் பிரயத்தனங்களும் நடந்தன. மறுப

பின்றியே தருமர் காட்டிற் பிரவேசித்துப் பதினுன்காம் வருட ஆரம்பத்தில் மகாபாரதயுத்தம் ஆரம்பித்தார்.

சுப்பிரமணியபிள்ளை தொடக்கம் சேநேதிராய முதலி யார் பரியந்தமானவர்களிடம் முதுரை ஆத்திகுடி முதலிய நீதி நூல்களையும், நிகண்டு நன்னூல் முதலிய கருவிநூல் களையும், இலக்கியங்களையும் படித்து, புராணங்களிலே திளைத்து, பன்னிரண்டு வயசுவரை தம்மைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட நாவலர் என்கின்ற இளங்கொழுந்தைத் திரு வருள் பதினுன்கு வருடம் கடுங்கிறிஸ்தஞர் மத்தியில் இருத்தியதேன்! அதன் பரமரகசியத்தை யார் அறிவார்? திரோபவ இரகசியம் பஞ்சகிருத்தியங்களுள் ஒன்று.

பதினுன்கு வருடத்தில் முதலேழுவருடம் ஆங்கிலம் படித்தார், தமிழும் ஆங்கிலமும் படிப்பித்தார்; பின் ஏழு வருடமும் பாதிரியாருக்குத் தமிழ் படிப்பித்தார், பைபிள் மொழிபெயர்த்தார் என்பது தூலமான நாவலர் சரித்திரம், சூக்கும் இரகசியம் வேறு

11. கற்பவை கற்றுமை

நாவலர் சரித்திரத்தில், கிறிண்தவ சூழலிற் கழிந்த பதினுன்கு வருடகாலமே முக்கியமான காலம். இன்று ஆறுமுகநாவலர் என்று உணகங் கொண்டாடுதற்குரிய காரணங்களின் சூக்குமமான சருக்கள் அமைந்த காலம் அந்தக் காலம். அக்காலம் விசேஷமாகச் சிந்திக்க வேண்டியது; ஆராயற்பாலது.

நாவலர் கிறிண்தவ சூழலிற் கால்வைத்தது, காந்தி மகாத்மா ஆபிரிக்க நாட்டிற் கால்வைத்ததத்தேரே ஓப்பிடத் தக்கது.

பன்னிரண்டு வயசுவரை மேஜ்மைகொள் சைவநீதியில் வளர்ந்த நாவலர், பாதிரிபள்ளியில் நடக்கும் நடைமுறை களை உற்று நோக்கினார். பெரிய அதிர்ச்சியுண்டாயிற்று. சமயமாற்றம் என்கின்ற சூழ்ச்சி நிறைந்த வலையில், வயிறு

வளர்ப்பதே குறிக்கோள் என்று நம்பி, இளம் மாணவர்கள் சிக்குண்டு ஆண்மக்கத்தை இழக்கின்ற அநீதியை நாவராற் பொறுக்க முடியவில்லை. அந்த இளம் வயசில் என்ன செய்ய முடியும்? கண்ணீர் பெருகியது; வாழ்க்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது; பெரிய திட்டங்கள் மனத்துட்ட குடிபுகுந்தன.

திட்டங்கள் பூரணப்படுத்தற்குத் தம்மைப் பெலப்படுத்த வேண்டியவராயினார். ஆங்கிலப் பள்ளி வேலைகளைப் பள்ளிக்கூட நேரங்களில் வைத்துக்கொண்டு, காலை மாலைகளி லும் இராக்காலங்களிலும் ஒய்வுநாள்களிலும் உயர்ந்த இலக்கண இலக்கியங்களையும் ஏனைய கருவிநால்களையும் கற்றார். இவ்வளவு கல்வியும் வித்துவ சாமர்த்தியத்துக்குப் போதுமானவை. ஆனால் அது கற்பவை கற்றல் ஆகாது. அதனால், மெய்கண்ட சாத்திரங்களையும் திருமுறைகளையும் தாமாகவே கற்றார். அவ்வளவிலும்கூட அமையவில்லை. தமிழுக்கும் சமயத்துக்கும் சமஸ்கிருதம் இன்றியமையா திருக்கக் கண்டு, சமஸ்கிருதத்தையும் தாமேகற்று, சௌவா கமங்கள் உபாகமங்கள் பத்ததிகள் என்பவற்றில் வேண்டு வனவற்றையுங் கற்றுக்கொண்டார். அவ்வளவில், கற்பன வும் இனியமையும் என்று ஒருவாறு அமைதி செய்து கொண்டு, தம்மவர்களைப் படுகுழியில் ஆழாமற் பாதுகாப் பதைக் குறிக்கொண்டு, தாம் தொடுக்கும் மகாயுத்தத்துக்குப் படைத்துவீர்களை ஆக்கும் பொருட்டு, தம்மிருப் பிடத்தில் இராக் காலங்களிலும் காலையிலும் கற்பித்தலை மேற்கொண்டார். அப்பொழுது வயசு இருபத்து மூன்று. பண்டிதர் உத்தியோகமும் பைபிள் மொழிபெயர்ப்பும் பாதிரியார் பக்கவில் வழக்கம் போல நடைபெற்று வந்தன.

12. கற்பித்தல்

கருவி நூல்களையும் சமயநூல்களையும் சில பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்தால் அவர்களால் உலகத்திற்குப் பயன் பெரிது சித்திக்கு மென்றெண்ணி, பிள்ளைகளைச் சேர்த்து விகவாவச ஸு தை மீ 1846 முதலாக, இராத்திரியிலுங் காலையிலும் வேதனம் பெருது கற்பிக்கத் தொடங்கினார்.

அப்போது இவரிடத்திலே கல்வி கற்கும்படி சேர்ந்த பிள்ளைகள் சதாசிவப்பிள்ளை, சவாமிநாதையர், நடராசையர், விசுவநாதையர், ஆறுமுகப்பிள்ளை, கந்தசவாமிப்பிள்ளை, ஆறுமுகச் செட்டியார் முதலானவர்கள். படித்தவர்களுட் பெரும்பாலார் வளர்ந்தவர்கள்; நாவலரோடொத்த வய சினர் சிலர்.

நாவலரின் மருகரும் மாணவருமான வித்துவ சிரோ மணி பொன்னம்பல பிள்ளைக்கு அப்பொழுது (1846) வயசு ஒன்பது.

13. கற்பித்த நோக்கம்

பிங்வருகின்ற நாவலர் கூற்றுற் கற்பிக்கத் தொடங்கியதன் நோக்கம் இனிது புலனுகும்.

“நிலையில்லாத என்சரீம் உள்ள பொழுதே என்கருத்து நிறைவேறுமோ நிறைவேறுதோ என்னுங் கவலை என்னை இரவும் பகலும் வருத்துகின்றது. அக்கருத்து இது. தமிழ்க்கல்வியும் சைவசமயமும் அபிவிருத்தியாதற்குக் கருவிகள் முக்கியஸ்தலந்தோறும் வித்தியாசாலை தாபித்தலும் சைவப்பிரசாரணஞ் செய்வித்தலுமேயாம். இவற்றின் பொருட்டுக் கிரமமாகக் கற்றுவல்ல உபாத்தியாயர்களும் சைவப்பிரசாரகர்களும் வேண்டப்படுவர்கள். ஆதலினாலே, நல்லொழுக்கமும் விவேகமும் கல்வியில் விருப்பமும் இடையருமயற்சியும் ஆரோக்கியமும் உடையவர்களாய்ப் பரீக்கிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் நாற்றுவரைச் சேர்த்து, தனித் தனி இருபது பிள்ளைகளையடைய வகுப்பு ஐந்தாக வருத்து, அன்னம் வஸ்திரம் முதலியவை கொடுத்துக் கல்வி கற்பித்தல் வேண்டும். வருஷந்தோறும் தேர்ச்சியடைந்த முதல் வகுப்புப் பிள்ளைகள் இருபதின்மரும் வித்தியாசாலையை விடுக்க, ஐந்தாம் வகுப்பின் பொருட்டு இருபது பிள்ளைகள் சேர்க்கப்பட்டு வரல் வேண்டும். இப்படிக் கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்தவர்களையே உபாத்தியாயர்களாகவும் சைவப்பிரசாரகர்களாகவும் நியோகித்தல் வேண்டும்.”*

★ இந்நோக்கம் நாவலரின் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என மதிக்கப்படுகின்றது. செயற்படுத்த வேண்டிய திட்டம் இத்திட்டம்.

வித்தியாசாலைகளைத் தாபித்தலும், சைவப்பிரசாரஞ் செய்வித்தலுமே முக்கிய தருமங்களாம். இவைகளாற்றுனே மேற்கூறிய சிவதருமங்களும் சிவ ஞானமும் அபிவிருத்தி யாகுர். இவைகளை விருத்திசெய்தவின் மிக்க புண்ணியமும், விருத்தி செய்யாமையின் மிக்க பாவமும் இல்லை, இல்லை.”

கிறிஸ்தவர்கள் தம் சமயாபிவிருத்தியைக் கோயில்கள் மூலமும் வித்தியாசாலைகள் மூலமும் நடத்தக்கண்ட நாவலர், தாழும் அவ்வாறு செய்யக் கருதிச் சைவப் பிரசாரகர்களையும் கற்று வல்ல உபாத்தியாயர்களையும் முதலிற் சிருட்டி செய்வாராயினார்.

14. சைவப் பிரசங்கம்

இராத்திரியிலுங் காலையிலும் படிப்பித்ததன் பயனுக்க் கற்றுவல்ல உபாத்தியாயர்கள் பலர் தோன்றினர். ஒவ்வொருவரும் புராணம் வாசிக்கவும் பொருள் சொல்லவும் வல்லவராயிருந்தனர். சைவப் பிரசாரஞ் செய்யும் முறை புதிது. அதனுலே நாவலரே அதனைச் செய்து காட்ட வேண்டியவராயினார்.

மகைஸ்வரிய மகௌப்பிரபுவாகிய வைத்தியலிங்கச் செட்டியாராற் கட்டுவிக்கப்பட்ட வண்ணோர் பண்ணைச் சிவன்கோயிலிலே, பிலவங்க ஒரு மார்கழி மீசுஅ-ம் வ சுக்கிரவாரமும் சுவாதி நஷ்டத்திரமும் கூடிய சுபதினத்திலே (31-12-1847) சைவமென்னுஞ் செஞ்சாவிவளரும் பொருட்டுப் பிரசங்கம் என்னும் மழையை முதன் முதற் பொழிந்தார். மங்கலமாகிய கோயில்மணிச் சத்தமும் அகல்மாத்தாய்க் கேட்டது. இவைகளால் இப்பிரசங்கம் நெடுங்காலந் தழைத்தோங்குமென்று அங்கிருந்தோரெல்லோரும் பேசிக்கொண்டார்கள். அந்நாள் முதலாக ஒவ்வொரு சுக்கிரவாரத்திராத்திரிகளினும் நியமமாகச் சைவப்பிரசங்கஞ் செய்து வந்தார். அந்தக் காலத்தில் இவர் நின்றுகொண்டுதான் பிரசங்கஞ் செய்வார். இவரோடு ஒருசாலை மானுக்கராயிருந்த நல்லூர் வேங்கடாசல ஐயர் குமாரர் கார்த்திகேய ஐயரும் இவருடைய கேள்விப்படி இடையிடையே பிரசங்கம் செய்து வந்தார்.

15. ஆயிரத்தெண்ணாற்று நாற்பத் தெட்டாம் ஆண்டு

சென்ற நூற்றுண்டில் 1848ம் ஆண்டு முக்கியமான தோராண்டு. 1847ம் ஆண்டின் இறுதித் தினத்தினிராத் திரியில் ஆரம்பமான பிரசங்கம் 1848ம் ஆண்டில் நிகழும் பெரியகாரிய நிகழ்ச்சிகளை அறிவிப்பது போன்றமைந்தது. நாவலருக்கு 25 வயசு பூர்த்தியாய் 1848ல் 26ம் வயசு ஆரம்பமாயது.

சைவப் பிரசாரத்தை ஆலயங்கள் மூலம் நடத்த எண்ணி, வண்ணைச் சிவன் கோயிலில் ஆரம்பஞ் செய்து சுக்கிர வாரந்தோறும் அதனை நடத்தி வந்த நாவலர், கற்றுவல்ல உபாத்தியாயர்கள் மூலம் வித்தியாசாலைகளையும் தாபித்து நடத்த எண்ணி, முதலில் கீலக வருஷம் 1848ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 5ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்து வண்ணேர்பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்னும் பெயர் கொடுத்து, ஒரு வித்தியாசாலை தாபித்தார். அவரிடம் படித்தவர்கள் உபாத்தியாயர்கள் ஆனார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்திலே கோப்பாய், கொழும்புத்துறை, கந்தர்மடம், பருத்தித்துறை, மாதகல், இனுவில் முதலிய பற்பல இடங்களில் இவருடைய ஏவுதலினாலே அதேக் வித்தியாசாலைகள் தாபிக்கப்பட்டன. இவ்வாறே ஊர் தோறும் வித்தியாசாலைகள் ஆங்காங்குள்ளவர்களால் தோன்றவேண்டு மென்பது நாவலர் கருத்து. அல்லித்தியாசாலைகளுக்கு வேண்டிய கற்றுவல்ல உபாத்தியாயர்களைத் தமது தாபனம் தோற்றுவித்துக் கொடுக்கவேண்டும். நாலை வர் வெளியிட்ட விக்கியாபனங்கள் மூலம் இது தெளிவாகும்.

1848 ஆவணியில் வித்தியாசாலைத் தாபனம் நடந்தது. கக்கிர வாரந்தோறும் சைவப்பிரசாரணம் நடந்துவந்தது. 1848 புரட்டாசியில் உத்தியோக பரித்தியாகஞ் செய்தார். பதினாண்கு வருடங்கழிந்தது. பேர்சிவல் பாதிரியாரைப் பிரிந்தார். பாதிரியாருக்குக் கண்ணீர் பெருகியது. பதின் மூன்றாம் வருடமுடியில் தருமர் யுத்தகோலம் பூண்டார்:

மகாத்மாகாந்தி ஆபிரிக்காவிலிருந்து வந்து இந்திய சுதந் திர அக்கினியிற் குதித்தார். நாவலர் தமிழைச் சைவத் துக்கும் தமிழுக்கும் அர்ப்பணங்கு செய்து கொண்டு வெளிப் போந்தார். பாதிரிமாரின் மத்தியில் பேர்சிவல் ஒரு விபீ ஷணர். நாவலரும் பாதிரியாரும் பிரிந்த பிரிவு பிரியாப் பிரிவு. அதுபின் சிந்திந்து ஆராயப்படும்.

16. புத்தகம்

1848 ஆவணியில் சித்தியாசாலைத் தாபனம். அடுத்த புரட்டாசியில் கல்விக்குரிய விஜயதசமி. நூற்றுக்கணக்கிற பிள்ளைகள் வந்து சேர்ந்தார்கள். வேதனமின்றிக் கற்பிக் குஞ் சைவப் பள்ளிக்கூடத்தை யாழ்ப்பாணம் முதன் முதற் காணுகின்றது. ஏட்டில் நீதிச் செய்யுள்களை எழுதிப் பாடஞ் செய்வதே அக்காலமுறை. வசனத்திற் பாடம் படிக்கும் முறை அக்காலத்தில் இல்லை. சைவசமய பாடம் பள்ளியிற் படிப்பதென்பது கணவிலும் அறியாத விஷயம். கிறிஸ்தவ பள்ளியிற் கிறிஸ்தசமய பாடம் வெகு கிரமமாக நடந்து வந்தது.

நாவலர் புத்தக முறையைக் கையாள எண்ணினார். புத்தகம் இல்லை. பாலபாடங்கள், சைவவினாவிடைகள், இலக்கணச் சுருக்கம் என்னுமிவை ஆனுவிலிருந்து படிப்படியாக அறிவு வளர்ச்சிக் கேற்ற முறையில் எழுதவேண்டும் பூமிசாஸ்திரங்கூட நல்ல தமிழில் எழுத வேண்டியவரானார் நாவலர். கணமூடி விழிக்குமுன் அந்த இளம் வயசில்கிறிஸ்தவ போர்முனையில் – அப்பொழுதைக்கு வேண்டிய வைகளை எழுதிமுடித்து விட்டார். ஆத்திகுடி முதலிய நீதிச் செய்யுள்களுக்கு உரையுமெழுதினார். இவைகளையும் நிகண்டு முதலிய கருவி நூல்களையும், கிறிஸ்தவர் செய்யும் சைவதூஷணங்களுக்கு அவ்வப்பொழுது எழுதுந் துண்டுப் பிரசரங்களையும் நல்லமுறையில் அச்சிடவேண்டும்; அச்சிடுதற்கு என்ன செய்வது? அச்சுக் கூடம் வைத்திருப்பவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள். நாவலர் பைபிளை நல்ல தமிழில் அமைத்துக் கொடுத்தபோதும் கிறிஸ்தவர்கள் நாவலர் எழுதியவைகளை அச்சிட உடன்படார்கள்.

17. அச்சக் கூடத்துக்குப் போனவர் ஆறுமுகநாவலரான்.

வித்தியாசாலை தாபித்தது கீலக ஸூ ஆவணி மீ. அடுத்த வருஷம் சௌமிய வருஷம். 1849ம் ஆண்டு. அவ்வாண்டு ஆடி மீ அச்சக் கூடமொன்று வாங்குவதற்குத் தமது மாணவரும் வித்தியாசாலை உபாத்தியாயருமான சதாசிவப் பிள்ளை என்பவரையும் அழைத்துக் கொண்டு வடக்கே சென்றார். சென்றவர் சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் இருப்பிடம் என்று புத்தந்துரைக்கப்படும் திருவாவடுதுறையாதீனத் துக்குஞ் சென்றார். அப்பொழுது வயச 26 1/2. இதற்கு முன்னரே இவருடைய கல்வித்திறமையை ஒரு சிறிது கேள் வியுற்றிருந்த உபய சந்திதானங்களும் இவரிடத்திலே இலக்கண இலக்கியங்களிலும், சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் பல ஆட்சேபங்களைப் பண்ணினார்கள். அவ்வாட்சேபங்களுக்கு இவர் சொல்லிய விடைகள் பல நூல்களின் சாரமாயும், யுத்தி அனுபவங்களுக் கியைந்தனவாயும் இருந்தமையினால், அவை அவர்களுக்கு அகமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தன.

ஒருநாள் பஸ்டாரசந்திதிகள் வித்துவ சபையொன்று கூட்டி, சைவப்பிரசங்கமொன்று செய்யும்படி இவரைக் கேட்டார்கள். அப்போது இவர் செய்த பிரசங்கம் சிவாகமங்களிலே பிரதிபாதிக்கப்படும் பதி பச பாச உண்மைகளை உணர்த்துவதாயும், சுருங்கச் சொல்லல் முதலாய அழகுடையதாயும், செந்தமிழ் நடையாயும். இலக்கண விதிக்கு ஒரு சிறிதும் மாறுபாடில்லாததாயும், தருக்கசம் பிரதாயம் நிறைந்ததாயும், கடவுட் பத்தியுடையாரை மாத்திரமன்றி அஃதில்லாதாரையும் மனமுருக்கி ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரியப் பண்ணுவதாயும், தெவிட்டாததாயும் இருந்தது. கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறங்க அவ்வுபய சந்திதானங்களும் இவருடைய வாக்குவல்லபத்தைக் குறித்து மிகவும் ஆச்சரியமும் சந்தோஷமுங் கொண்டு, நாவலர் என்னும் பட்டத்தை இவருக்குச் சூட்டினார்கள்.

வடதேசப் பிரயாணங்களுள் இது இரண்டாவது பிரயாணம். கைப்பிள் மொழிபெயர்ப்பு அரங்கேற்றத்துக்குப் பேர்சிவலுடன் சென்றது முதற்பிரயாணம். அது 1848ம் ஆண்டு ஆடியில் நடந்தது.

அச்சுக்கூடம் வாங்கச் சென்றவர், அச்சுக்கூடமொன்று வாங்கிக் கொண்டு ஆறுமுகநாவலராய்த் திரும்பினார். இது அவருக்குப் பெருமதிப்பைக் கொடுத்தது.

18. அச்சுக் கூடம்

அச்சுக் கூடந் தாபித்தல் அக்காலத்தில் எளிதான் காரியமன்று. அரசாங்கத்தின் உத்தரவு வேண்டும். பாதி ரிமார் தடை செய்வர். அப்பொழுது கவர்ண்மென்டு ஏண்டராயிருந்தவர் ‘டைக்’ என்னும் வெள்ளோயர் அவரது பேராதரவு நாவலருக்கிருந்தது. அச்சுக் கூடத்துக்கு ‘வித்தியானுபாலன் யந்திரசாலீ’யென்று பெயரிட்டுத் தமது வித்தியாசாலீக்கு அண்மையில் ஸ்தாபித்தார். புத்தக வேலைகள் ஆரம்பமாயின.

19 பத்து வருட சேவை

1848 ஆவணியில் வித்தியாசாலீத் தாபனம். 1849 ஆடியில் அச்சுக் கூடத்தாபனம், அக்காலங்கள் தொடர்ந்து 1858ம் ஆண்டு ஆளிவரை மூச்சவிடநேரமின்றிக் காரியங்கள் நடந்தன.

‘ஆவீன மழைபொழிய...’ என்ற பாட்டு இல்லறத் தானுக்குச் சொன்னது. இல்லறத்தை விரும்பாத நாவலருக்கு அந்தப் பாட்டு உறையிடவும் போதாத வகையில், சேவைகள் ஒன்றன்மேலான்று படல அடுக்குக்களாய் எழுந்தன.

உத்தியோகம் புருஷலட்சணம். பாதிரியாரிடமிருந்து உத்தியோக பரித்தியாகஞ் செய்தது நாவலரின் தமையன் மாருக்குப் பெரிய கோபம். ‘தீயென்ன புத்தியீனஞ் செய்தாய்; இந்தச் சம்பளம் இனி நீ எங்கே பெறுவாய்; இனி

மேல் உலகத்திலே உணக்கு என்னமதிப்பு?" என்று அவரைக் கண்டித்தார்கள். அதற்கு உத்தரமாக அவர், "நான் உங்களிடம் வந்து பொருளுதலி செய்யும்படி கோதிருக்கக் கண்டு கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி அவர்கள் சழகத்தை விட்டகன்றனர்.

வித்தியாசாலை, வீடொன்றில் நடந்து வந்தது. நிலமொன்று வாங்கி, அதில் வித்தியாசாலைக் கட்டடம் கட்டவேண்டும். கையிற் பணமில்லை. உபாத்தியாயர்கள் வேதனமின்றிக் கற்பிக்கின்றார்கள்; அவர்களுக்கு வேதன ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும். அச்சுக்கூடச் செலவுகள் ஒருபுறம். அச்சுத் தாள்கள் திருத்தவேண்டும். பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளின் பிசோதனம் மற்றொரு புறம். நூலுறைகள், வசனங்கள் எத்தனை! சைவ விஞாவிடைக்கு ஒப்பாக ஒன்று சொல்ல முடியுமா? எப்பொழுதாவது ஒரு புத்தகம் அது போன்றது வெளிவர இயலுமா? இவற்றுக்கு அப்பாலே கிறிஸ்தவர்களின் எதிர்ப்புக்குத் துண்டுப் புத்தகங்கள் எத்தனை? கப்பிரபோதம் சாதாரணமானதா? அம்மட்டோ! வளர்ந்த மாணவர்களுக்குத் தொல்காப்பியம், வள்ளுவர், கோவையார் பாடஞ்சொல்ல வேண்டும். மருகர் பொன் னம்பலமீன்கௌ சேஞ்சுவரையத்திற் சந்தேகங் கேட்பார்; அவருக்குச் சந்தேக நிவிர்த்தி செய்யவேண்டும். அதேசமயத்தில் வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்குப் படிப்பிக்கும் முறை செய்து காட்டவும் வேண்டும். முதல் வகுப்பிற் படித்தவர்களுள் நடராசையர் முதலியவர்கள் சித்தியர், சிவஞானபோதச் சிற்றுரை பாடஞ்கேட்பார்கள். நாவலருக்கு மூச்சுவிட நேரம் ஏது!

20 அச்சுக் கூடத்தில் ஒரு விசேஷம்

"பெரியபுராண வசனத்தைத் தமது அச்சுக்கூடத்தில் முதற்பதிப்பித்தபோது, அதனை வசனமாக்கச் சூன் காகிதத்தில் எழுதிக்கொள்ளாமல், ஏட்டைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டு, பாட்டுக்களைப் பார்த்துப் பார்த்து வசனமாக்கி, ஒரே முறையிற் சொல்லுவார்; அடுக்குவோர் அச்சில் அடுக்கிக் கொள்வார்" என்கின்றனர் அவருக்குச் சரித்திர

மெழுதிய அவர் தமையனார் புத்திரர். பெரியபுராணம் அச்சிட்டது பரிதாபிவருடம் 1853. அப்பொழுது நாவலருக்கு வயச 30.

இனி, சுக்கிர வாரந்தோறும் பிரசங்கம். இடையிலும் விசேட காலங்களிற் பிரசங்கம். பிரசங்கத்தால் கிறிஸ்த சௌவர் எதிர்ப்பு. ‘நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில் குமார தந்திர விதிக்கமையாது’ என்பது ஒருநாட் பிரசங்கம். அதனாலே கந்தசவாமி கோயிலாரும் அவரைச் சேர்ந்தவர் களும் கல்லெறி மூலம் பிரசங்கங்களைத் தடைசெய்யவும் ஆயத்தமானார்கள். மற்றொரு நாள் ‘சிவாகமச் சிறப்புச் சிவத்தீசூ விசேடம்’ பற்றிய பிரசங்கம். அதனால் சிவத்தீசூ பெறுத வைத்திகப் பிராமணர் கொதித்தெழுந்தார்கள். இங்குணமாகப் பல முனையிலும் நாவலர் ஒருவரே நின்று காரியங்களைச் செவ்வனே நடத்தத் திருவருள் சுரந்தது.

21. முப்பத்தொராம் வயசில் ஒரு பெருங் களர்ச்சி

கிறிஸ்த சமயத்திற் பிரவேசிப்பவர்களைத் தடைசெய் வதொரு இயக்கத்தை நாவலர் உருப்படுத்தினார். கிறிஸ்த வர்களின் சைவதூஷணங்கள் அதிகரித்தன. அதனால், வச்சிரதண்டம் என்னும் ஒரு துண்டுப் புத்தகத்தையும், முத்துக் குமாரகவிராயரியற்றிய ஞானக்கும்மி என்கின்ற நூலையும் நாவலர் வெளியிட்டார். இவை கிறிஸ்தவர்களைப் பெரிதுங் கொதிக்கச் செய்தன. அச்சுக்கூடத்தையே இல்லாமற் செய்வதற்குச் சூழ்சிகள் நடந்தன.

22. ஆனந்த வருடத்தில் ஒரு அமைதி

நாவலருக்கு வயச 32. சைவதூஷணபரிகாரம் வெளி வந்தது. இதன் விசேடத்தை இங்கிலாந்திலுள்ள வெள்ளைப் பாதிரிகளே பாராட்டுவாராயினர்! இது வெகு நூதனமுறையில் எழுந்ததொரு கண்டனநூல். இதனால் கிறிஸ்தமுனை சவிமடிந்தது. நாவலர் சற்றே மூச்சவிட்டிருப்பார். இச்சமயத்தில் அவருக்கு விவாகப் பேச்செழுந்தது. “நான் இங்கிலினிலே அற்ப விற்பத்தியாயினும் பெற்றிருந்தும், என்

நேடு இங்கிலிஷ் கற்றவர்களுள்ளும் எனக்குப்பின் இங்கி
லிஷ் கற்றவர்களுள்ளும் அநேகர் தங்கள் தங்கள் சத்திக்
கேற்ற உத்தியோகம் பெற்று வாழ்ந்திருக்கக் கண்டும்,
நானும் என் சக்திக்கேற்ற உத்தியோகத்தின் பொருட்டு
முயற்சி செய்யின் அது தப்பாது சித்திக்குமென்றறிந்தும்,
அஃதில்லாமையால் விளையும் அவமதிப்பைப் பார்த்தும்,
உத்தியோகத்தை விரும்பவில்லை. தமிழ்க் கல்வித் துணை
மாத்திரங் கொண்டு செய்யப்படும் உத்தியோகம் வளிய
வாய்த்தபொழுதும், அதையும் நான் விரும்பவில்லை. கன்
னியை நாயகனிடத்து ஒரு துட்டாயினும் வாங்காது,
வீடு விளைநிலம் தோட்டம் ஆபரணம் முதலியவற்றேருடு
விவாகஞ் செய்து கொடுக்கும் வழக்கமேயுடையது என்
சென்ம தேசமாகவும், நான் இவ்வாழ்க்கையிலே புகவில்லை.
இவைகளைல்லாவற்றிற்குங் காரணம் சைவசமயத்தையும்,
அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல்
வேண்டுமென்னும் பேராசையேயாம்” என்னும் நாவலர்
கூற்று ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கது. இந்நிலையில் நாவலர் தமது
ஆத்மலாபக்கையுஞ் சிந்தித்துச் சிலபூசை எழுந்தருளப்
பண்ணிக்கொண்டார். வடக்கே குருநாட்டில் இது நடந்தது.
நாவலருக்கு வயசு 35 ஆயிற்று.

23 நான்காவது பிரயாணம்

காலயுத்தி வருடம் 1858 ஆனி மாசம் நாவலருக்கு
வயசு 35 1/2 அந்த மாசத்தில் வித்தியாசாலையைத் தமது
மானைக்கராகிய ஆறுமுகச் செட்டியாரிடம் ஒப்புவித்து
விட்டு, நாவலர் சென்ன பட்டணம் போகப்பிரயாணப்பட்ட
ார். இது வடதேசப் பிரயாணங்களுள் நான்காவது.
பெரிய புத்தகங்களை நல்லழறுயில் அச்சிடுவதற்குத் தமது
சிறிய அச்சுக்கூடம் போதாமையினாலே, அதனை விற்று
விட்டுப் புத்தகங்களை அங்கே அச்சிடும் நோக்கமே அந்தப்
பிரயாணத்தில் முக்கியமானது.

24. வழியில்

முதலில் வேதாரணையம் போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்
செய்து கொண்டு, அதை விட்டு நீங்கிப் பல தலங்களையும்
வணங்கிக் கொண்டு, திருவாவடு றையாதீனத்தை அடைந்
தார். அவ்வாதீனத்துப் பண்டார சந்திதிகளால் உபசரிக்

கப்பட்டுச் சிலகாலந் தங்கிப்போகும்படி கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டார். அவர்களுடைய கேள்விக் கிசைந்து, அம்மடத் திலே பிரசங்கங்கள் செய்து கொண்டும் புராணங்களுக்குப் பொருள் சொல்லிக் கொண்டும் சிலநாள் இருந்தார். அவைகளைப் பண்டார சந்நிதிகள், சாஸ்திரிகள், வித்துவான்கள், தம்பிரான்கள், ஒதுவார்கள், பிரபுக்கள் முதலிய சமஸ்தருங் கேட்டு இனிது பாராட்டினார்கள். பின் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கித் தருமபுர ஆதினத்தை யடைந்து, அங்குச் சிலநாள் தங்கும்படி பண்டார சந்நிதிகளாற் கேட்கப்பட்டார். அங்கிருக்கும் நாளிலே, சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்தவிலே தமது நேரத்தைப் போக்கினார். பின்பு அவ்விடத்தை விட்டகன்று, வழியிலுள்ள சீர்காழி சிதம்பரம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு சென்னபட்டணம் போனார்.

25. சென்னையில்

சென்னபட்டணம் போய்ச் சேர்ந்தவுடன் திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னுமிரண்டையும் பரிசோதித்து, அவர் மாணுக்கராக்கிய சதாசிவப்பரிஸ்னை பேராலே சித்தார்த்தி ஸூ (1859) வைகாசி மீ வெளிப்படுத்தினார். அவ்வருடத்திற்குனே, இவைகளைத் தவிர வேறும் அநேக புத்தகங்களையும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினார். அப்போது அவருக்கு வயச 37. அங்கே புத்தகங்களைக் கூலிகொடுத்தே முதலில் அச்சிடுவித்தார். பின்பு பெரிதான ஓர் அச்சியந்திரம் விலைக்கு வாங்கி, முந்தின அந்தப் பெயரோடு அங்கே தானே வைத்திருந்தார்.

26. தேவர் சந்திப்பு

இவருடைய கல்வித் திறமையையும், புத்தகங்கள் அச்சிடுந்திறமையையும் அறிந்த இராமநாதபுரம் பொன்னுச்சாமித்தேவர் நாவலரைச் சென்னையிற் சந்தித்து, திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரையையும் திருக்கோவையார் நச்சிஞர்க்கிணியருரையையும் தருக்கசங்கிரகம் அன்னம்பட்டுயத்தையும்

பரிசோதித்து அச்சிடும்படியும், அதற்குச் செலவு தாமே தருணோமென்றும் வேண்டிக்கொண்டார். பொன்னுச்சாமித் தேவர், மதுரையில் நான்காவது சங்கந் தாபித்த பான்டித்துரைத் தேவரின் தந்தையார்.

27. மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளையின் பாயிரம்

அவ்வேண்டுகோளின்படி முந்தியதை இரெளத்திறி வருடம் 1860 ஜூப்பி மாசத்தினும், பிந்திய இரண்டையும் துண்மதி வருடம் 1861 வைகாசி மாசத்தினும் வெளிப் படுத்தினார். அந்நால்களைப் பரிசோதித்து வெளிப்படுத்திய போது திருவாவடிதுறையாதினத்து மகாவித்துவானுகிய திரிசிரபுரம் மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களும், அவரது தலை மாணுக்கர் தியாகராசச் செட்டியார் அவர்களும், ஏனைய மாணவர்களுஞ் சொல்லிய சிறப்புப் பாயிரங்கள் உச்சிமேற் புலவர்கள் வைத்துக் கொண்டாடுதற் குரியவைகள்.

மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளை நாவலருக்கு 7 வயசு மூத்தவர்; 1815-ம் ஆண்டு பிறந்தவர். 1860-ம் ஆண்டையடுத்துத் தமது 45-ம் வயசு நடக்கிற காலத்திலேதான் ஆதினத்தை யடைந்து மகாவித்துவானும், அங்கே மாணவருக்குப் பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டிருந்தவர். பின்னொயின் இறுதிக்கால மாணவர் உ. வே. சாமிநாதையர். ஜூயர் 1855-இல் பிறந்தவர். 1860 ஜூப்பசியில் திருக்குறள் பரிமேலழகருரை அச்சில் வரும்போது ஜூயர் 5 வயசு நிரம்பாத குழந்தை. அக்காலத்திலே வடக்கேயுள்ள தலந்தோறும் வித்தியாசாலைகள் தாபிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் நாவலருக் குண்டாயிற்று.

28. விக்கியாபனம்

முதலில், சிதம்பரத்திலே சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை தாபித்தல் வேண்டுமென்னும் ஆசைமிகுதியினுலே அந்தத் தலத்திலே வித்தியாசாலை தாபிக்க முயன்று, அதனைத் தாபித்தலாலுண்டாகிய பிரயோசனத்தையும், அதனைத் தாபிக்கின்றவர்களும் அதற்குதவி செய்கின்றவர்களுமாகிய

இருகிறத்தாரும் அடையும் பலத்தையுங்குறித்து, இரெளத் திரி வருடம் வைகாசி மாசம் வெளிப்படுத்திய, “தமிழ் நாடெங்குஞ் சைவசமயம் வளர்ந்தோங்குதற்கு ஏதுவாகச் சிதம் பர ஸ் தலத் திலே தாபிக்கப்படும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையைக் குறித்து மகிமை பொருந்திய சைவசமயிகளுக்கு யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் எழுதிய விக்கியாபனம்” என்னும் பத்திரிகையிலே விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

29. திருவண்ணமலையாதீனத்தில்

சைவசமய நாலுணர்ச்சியினுந் தமிழ்க்கல்வியினுஞ் சிறந்தவரென்று பேர்ப்படைத்துவருங் காலத்திலே, சென்னப்பட்டனத்துக்குச் சமீபமாயிருக்கும் திருமயிலாப்பூரிலுள்ள திருவண்ணமலையாதீனத்துச் சின்னப்பட்டமாகிய ஆறுமுகதேசிகர், நாவலரைத் தாம் பார்க்க வேண்டுமென்னும் ஆசையிகுதியினாலே, அவர்த்துக்குச் சில ஒதுவார்களையனுப்பித் தம்முடைய திருமடத்துக்கு அழைப்பித்து, அவருடைய இலக்கண இலக்கியத் திறமையையுஞ் சித்தாந்தநாலுணர்ச்சியையுங் கண்டு, மிகவுஞ் சந்தோஷங்கொண்டு, தாம் தரித்திருந்த உருத்திர சஞ்சியத்தை ஞாபகப் பொருட்டாக இருக்கட்டுமென்று அவரது மேனியிலே தமது திருக்கரங்களாற் சாத்தியருளினார்.

30. திருவாவடுதுறையில்

பின்பு ஆவசியகம் யாழ்ப்பாணம் வரவேண்டியிருந்தபடியால் சென்னப்பட்டனத்தை விட்டு, பலதலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரம் வந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். அங்கே சில நாள்கள் தங்கும்படி நேரிட்டது. அங்கிருக்கும் நாளிலே, உபயசந்திதானங்களும் சித்தாந்த நால்களிலும் இலக்கணம் இலக்கணங்களிலும் ஆராய்தலிற் பொழுது போக்குவாரமினார்கள். அவர்கள் தங்கள் மடத்திலேயே இருக்கவேண்டுமென்றும், அவ்லூரிலே வித்தியாசாலைகள் தாபிக்க வேண்டு

மென்றும் அவரைக் கேட்டார்கள். அவர்களுடைய கேள் விக்கிணசந்து அம்மடத்தையே தமக்கு உறைவிடமாககிக் கொண்டால், தாம் பற்பல இடங்களுக்குஞ் சென்று வித்தியாசாலைகள் தாபித்தலும், சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்தலும் சுயாதீனமாயிருத்தலுமாகிய இவை கடள் வற்றிற்குந் தடையாயிருக்குமென்றெண்ணி, அதற்குடன் படாது மறுத்துவிட்டார். சிலநாட் சென்றபின் திருவாவடு துறையை விட்டுநீங்கி, வழியிலேயுள்ள பலதலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு, திருநாகைக்காரோணத்துக்கு வந்து, அவ்வூரவர்களின் வேண்டுகோளின்படி சைவப்பிரசங்கங்கு செய்து, சிலநாள் அங்குத் தங்கி, அவர்களுக்கு விடை கொடுத்த பின்பு தோணியேறி, துண்மதி வருடம் 1862 பங்குனி மாசம் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார். 3 வருடம் 10 மாசம் வடக்கே கழிந்தது. அப்போது அவருக்கு வயசு 39 ஆயிற்று

31. மூலதனம்

இதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை தாபித்தற்கு மூலதனஞ் சேர்க்கும் பொருட்டு துந்துபி வருடம் 1863 வைகாசி மாசம் 26-ம் திகதி சனிவாரத்திரவிலே, யாழ்ப்பாணத்து வண்ணேர்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே ஒருசபைகூட்டி, மேலே சொல்லப்பட்ட வித்தியாசாலை தாபித்தலாலுண்டாகும் பயணையும் பிறவற்றையும் விரித்துப் பிரசங்கித்தார். அப்போது அவ்விடத்திலே வந்திருந்த சைவசமயப் பிரபுக்கள் தங்கள் தங்களாலியன்ற பொருளுதவி செய்தார்கள். இன்னும் அவ்வருஷம் ஆடி மாசம் 21-ம் ஒ சோமவாரத்திரவிலே, பருத்தித்துறைச் சித்திவிநாயகர் கோவிலிலே, இவ்விஷயத்தைக் குறித்துப் பிரசங்கித்தார். அங்கே வந்திருந்த பிரபுக்களும் தங்கள் தங்களாலியன்ற பொருளுபரித்தார்கள். இது வன்றி பருத்தித்துறையிலும் புலோலியிலுமுள்ள சிலவர்த்தகர்கள், தங்கள் வியாபாரத்திலே இவ்வித்தியாசாலையை நடத்தும் பொருட்டு மக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து வந்தார்கள்.

32. வைதிகசைவம்

இப்படி நிகழும் நாளிலே, சைவசமயபத்தியுடையார் அநேகர், சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே முன்போலச் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்தல் வேண்டுமென்று, பலமுறை வேண்டிக்கொண்டார்கள். சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்தவிற் ருனே தங்காலத்தைப் போக்கவேண்டுமென்னுங்கருத்தே. அவருள்ளத்திற் குடிகொண்டிருந்தமை பற்றி, அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிசைந்து, சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்துவந்தார்.

சைவசமயநெறியில் வழுவாதொழுகுஞ் சைவப் பிரசார கராகிய நாவலர், சமயத்தை விசேஷ தீகை நிருவாண தீகை ஆசாரியாபிழேகம் என்னும் இவைகளைப் பெற்றுள்ளவர்கள், சிவத்தையில்லாத வைதிகப் பிராமணர் கையாலே விபூதி வாங்குதலைக் கண்டு, அது சிவாகம விரோத மென்று துணிந்து, அதனை நீக்கக் கருதி, அவர்களிடத்தே விபூதி வாங்காத ஒரு நியமத்தைக் கொண்டிருந்தார். ஆதீவின் சிவத்தையில்லாத வாராதாரரை வணங்குதலும், அவர்களைச் சிராத்தம் முதலியவற்றிலே வரித்தலும், அவர்கள் கையாலே விபூதி வாங்குதலும், அவர்களைக் கொண்டு சிவாகமப் பிரகாரங் கட்டப்பட்டுப் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்ற கோயில்களிலே பூசை திருவிழாக்கள் செய்வித்தலும் பிறவுமாகிய இவைகளைஸ்ணாஞ் சிவாகம விரோத மென்பதையும், இப்படிச் செய்வோர் யாதொருபயனையுமடைய மாட்டாரென்பதையுஞ் சுருக்கி ஒரு பிரகாரஞ் சனங்களுக்குப் பிரசங்கங்களிலே சொல்லிவந்தார். இப்படி நிகழும் நாளிலே, வைதிகப் பிராமணர்களுள்ளே சிலர், தம்மிடத்திலே விபூதி வாங்காமையினால் அவர்மேற் கோபங்கொண்டு, புறம்பே அவரைத் தூஷித்தார்கள். அம்மட்டில் நில்லாது சிவபெருமானின் திருமேனியர்யும், ஆன்மாக்கஞ்சுக்கு மலத்தைக் கெடுத்து ஞானத்தையுதிப்பித்து மோட்சத்தைக் கொடுக்கும் இயல்பினை யுடையவைகளுமாயுள்ள சிவாகமங்களையும் நிந்தித்தார்கள். அவர்கள் செய்யும் நிந்தைகளைச் சில பிரபுக்கள் கேட்டு, மேலும் மேலும் அவ-

வாறு செய்யும்படி அவர்களை ஏவிவிட்டார்கள். தம்மைத் தூக்கித்தலைப் பொறுப்பினும், சிவாகம நித்தை சிவன்டியார் நித்தைகளை ஒருபோதும் பொறுக்கமாட்டாத சைவப் பிரசாரகர், துந்துபி வருடம் 1863 மாசி மாசம் 19-ம் உதமது வித்தியாசாலையிலே, வேதம் பொது நூலென்றும், வைதிகமார்க்கத்தி லொழு மு கு வே ரா புண்ணியலோகங்களையே அடைவார்களென்றும், சைவமார்க்கத்தி லொழுகு வோர் சாலோகம் சாமீபம் சாரூபம் சாயுச்சியம் ஆகிய பரமுத்தியையும் அடைவார்களென்றும், அநேக பிரமாணங்களை எடுத்துக்காட்டிப் பிரசங்கித்தார். அப்பிரசங்கத்துக்கு விரோதமாக வைதிகப் பிராமணர் சிலர், சில பிரபுக்களையடுத்து, அவர்களுடைய உதவியினுலே வைதிகமார்க்கத்தி லொழுகுவோரே உயர்ந்தவரென்றும், அவர்களைச் சைவமார்க்கத்திலொழுகுவோர் வழிபடலாமென்றும், தாங்கள் பரார்த்த பூசை செய்ய விதியிருக்கிறதென்றும் தாபிப்பதற்காக வெகுமுறைகளிலே சனங்களைக் கூட்டி, அவர்கள் மேச்சம்படியாகப் பொன்முலாங் கொடுத்த வெகு இங்கிலிசப் புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்து, அவைகளிலே தாங்கள் சொல்லியவைகளுக்குப் பிரமாணங்களுண்டென வாய்ப்பறையறைந்தார்கள். ஆனால் அவர்களில் எவராவது பிரசித்த சபையிலே எழுந்து பேசுதற்குச் சத்தியில் லாதவராயிருந்தபடியாலும், தாங்கள் எடுத்த விஷயத்தைத்தாபித்தற்கு ஆதாரமின்மையாலும், மற்றக் கிழமை இவ்விஷயம் பேசப்படுமென்று ஒவ்வொரு கிழமையினுஞ் சொல்லிச் சொல்லி, ஒரு கிழமையினும் பேசாது அலைத்து விட்டார்கள். இவைகளை யெல்லாம் அறிந்த சனங்கள் நாவலர் சொல்வதே நூற்சம்மதுமெனவும், தங்களை அலைத் தவர்களாகிய வைதிகப் பிராமணர் சொல்வது அசம்மது மெனவுந் தெளிந்துகொண்டார்கள். தெளியவே, வைதிகப் பிராமணருக்கு அஞ்சலி வந்தனம் பண்ணிய அநேகர் அவை செய்யாது விட்டனர். சிராத்தம், விவாகம் முதலிய கருமங்களிலே அவர்களைத் தானபாத்திரமாகக் கொண்ட அநேகர் கோள்ளாது விட்டனர். வைதிகப் பிராமணர்களைக் கொண்டு பரார்த்த பூசைசெய்வித்து கோயிலத்தோறி

களுள் அநேகர், அவர்களை நீக்கிச் சிவப்பிராமணரைக் கொண்டு பூசைசெய்விக்கத் தொடங்கினார்கள். வைதிகப் பிராமணர் கையாலே விபூதி வாங்கும் வழக்கத்தையுடைய சிவதீகை பெற்ற அநேகர், அவர்கள் கையாலே விபூதி வாங்காது விட்டார்கள். இந்தப் பிரகாரஞ் சிவதீகை பெற்றேருக்கு மரியாதை நடத்தலையும், அவர்கள் சைவர்களாலே வணங்கப்படுத்திக் கொட்டியதையுடையவரென்று சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்டிருத்தலையும் அறிந்த வைதிகப் பிராமணருள் அநேகர், சிவதீகை பெற்றுச் சிவபூசையெழுந்தருளப்பன்னிச் சிவாகம நெறியிலே ஒழுகத் தொடங்கினார்கள். யாழ்ப்பாணமெங்கும் சிவாகம ஆராய்ச்சியும், சிவபூசைச்சிறப்பும், தேவார திருவாசகபாராயண ஒசையும், சிவபூசைக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினதாயுள்ள பூசைமணியினேசையும் பரவத் தொடங்கின. வைதிகமார்க்கத்தினும் அதிகமாகச் சைவமார்க்கம் தழைத் தோங்கியது. சைவமார்க்கத்தைப் பரப்புதற்குத் திருவவதாரஞ் செய்த சைவப்பிரசாரகராகிய நாவலருடைய கீர்த்தி தமிழ்நாடெங்கும் பரம்பிற்று. அப்போது அவருக்கு வயசு 40 ஆயிற்று. யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியகாலம் ஒரு வருடம் பத்து மாசம்.

33 ஜந்தாவது பிரயாணம் i சேது ஸ்நானம்

இந்தப் பிரயாணம் மிகமுக்கியமானது. இந்தமுறை ஆறுவருடங்களுக்குமேல் வடக்கே தங்க நேர்ந்தது. இப்பிரயாணந்தான் வடதேசப் பிரயாணங்களுள் இறுதியான பிரயாணம். இப்பிரயாணகாலம் ருதிரோற்காரி ஸு மார்சு மீ. இது 1864-ம் ஆண்டுத் தொடக்கமாயிருக்கும். நாவலருக்கு வயசு 41 பூர்த்தியாய் விட்டது.

வித்தியாசாலையையும் மற்றும் பொருள்களையும் தலைமையாசிரியராகிய தில்லைநாத பிள்ளையிடத்தே ஒப்பித்துவிட்டுச் சென்னப்பட்டணம் போதற்குப் புறப்பட்டார். அதுத்த தைமாசத்திலே அத்தோதய புண்ணியகாலம் சமீ

மித்து வந்ததினால், சேதுஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு போதல்வேண்டும் மென்னும் ஆசைமிகுதியினாலே இராமேச் சுரம் போய், சேதுஸ்நானமும் சுவாமிதரிசனமும் பண்ணிக்கொண்டு, மாசிச் சிவராத்திரிக்கு மதுரைக்குப் போக வேண்டுமென்று நினைந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டு இராமநாதபூரத்துக்குப் போயினர். அங்குள்ள திருவாவடுதுறை மடத்திலிருந்த தம்பிரானுடைய வேண்டுகோளின்படி அம் மடத்திலிருந்தார்.

ii தேவர் தலைவணங்கினார்

அதற்குச் சிலவருடங்களுக்கு முன்னே தேவர் வேண்டுகோளின்படி திருக்குறளை முதலியவைகள் அச்சிட்டதற்குப்பின்னே சென்னபட்டனத்துக்குப் பொன்னுச்சாமித் தேவர் போயிருந்தபோது, அவருக்கும் இவருக்கும் ஏதோ ஒருவிஷயத்தைக் குறித்து ஒருவருக்கொருவர் மனவருத்தமிருந்தது. இப்படி மனவருத்தமிருந்தபடியால், தேவரைக்காண விருப்பமில்லாதிருந்தார். நாவலர் தமது சமஸ்தானத்துக்குள்ளிருக்கின்ற மடத்திலே வந்திருந்தும், சமஸ்தானத்துக்கு வர விருப்பமின்றியிருப்பது பொன்னுச்சாமித் தேவருக்குப் பெரிய அவமானமாயிருந்தது. எத்தனையோ உபாயங்களாலும் நாவலரை வருவிக்க முடியவில்லை. பின்நாவலருக்குத் தலைபணிந்து அவர் ஏவல்வழி நின்று, எவருக்குஞ் செய்யாத பேருபசாரஞ் செய்வாராயினார். உபசாரங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, பின்மதுரையிலும் திருவண்ணாமலையிலும் உள்ள ஆதீனங்கள் செய்த பேருபசாரங்களையும் வரிசைகளையும் பெற்று, பல தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு கும்பகோணத்துக்குச் சென்றார்.

iii மீனுட்சி சுந்தரம்பிள்ளை எதிர்கோள்

நாவலர் கும்பகோணம் வந்திருக்கிற ரென்பதைக் கேள்வியற்ற திருவாவடுதுறையாதினத்துப் பண்டாரசந்திதிகள், வித்துவான்களிற் சிறந்தவரென்று தமிழ்நாடெங்கும் புகழ் படைத்தவரும், தேவாரம் பெற்ற அநேக ஸ்தலங்களுக்குப்

புராணங்கு செய்த மகாவித்துவானுமாகிய மீண்டும் சுந்தரம்பிள்ளையையும் சில ஒதுவார்களையும், அவரை மடத்துக் கழைத்துக் கொண்டு வரும்படி அனுப்பிவைத்தார்கள். அனுப்பப்பட்டு வந்தவர்களால் அழைக்கப்பட்டு மடத்திற்குச் சென்று அங்கிருக்கும் நாளிலே, பிரசங்கங்கள் செய்து கொண்டும், சித்தாந்த நூல்களிலும் இலக்கண இலக்கியங்களிலும் அவர்களுக்குள்ள சந்தேகங்களைத்தீர்த்தும் வந்தார், சந்தேக நிவிர்த்தி பெற்றவர்களுள் ஒருவரான நமசிவாயத் தம்பிரான், சென்னப்பட்டணத்தினும் போயிருந்து சிலகாலம் அவரிடத்திலே பாடங்கேட்டவர். அப்போது அவர் மேற்படி ஆதினத்து இரண்டாம் பட்டமாயிருந்தார்.

iv சிதம்பர வித்தியாசாலை

திருவாவடுதுறையை விட்டு நீங்கிப் புள்ளிருக்குவேனூர் சென்று, குவாமியை வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டு, பாசமயகோளியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருவவதாரங்கு செய்தருளிய சீர் காழி யின் எல்லையை அடைந்த மாத்திரத்தே கைகளைச் சிரசின்மீது குவித்து அந்தத் திருப்பதியை வணங்கி, பின்பு திருக்கோயிலினுள்ளே போய் அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் தோணியப்பரையும் பெரிய நாயகியம்மையையுந் தர்சித்துக்கொண்டு, சிதம்பரத்துக்குப் புறப்பட்டார். சிதம்பரம் வந்து சேர்ந்தவுடன் சிலமாசங்களுக்கு முன்னே மேலைவிதியிலே வீலைக்கு வாங்கப்பட்டிருந்த நிலத்திலே, இரத்தாட்சி ரூ 1864 ஆவணி மீ 6 ல ஒருவித்தியாசாலை கட்ட ஆரம்பித்து, அடுத்த புரட்டாசி மாசத்திலே நிறைவேற்றினார்.

அடுத்த ஐப்பசி மீ 28 ல சுக்கிரவாரமும் சுக்கிலபக்ஷத்திரயோதசித் திதியும், ரேவதி நகஷத்திரமும் கூடிய சுபதினத்திலே, விருச்சிகலக்கினத்திலே ‘சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை’ எனப் பெயர்கொண்ட பள்ளிக்கூடத்தைத் தாபித்தார். தில்லைவாழந்தனர்கள், மற்றைப் பிராமணர்கள், சைவாசாரியர்கள் ‘முதலான யாவருந் தங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கல்வி கற்றற்கு இவ்வித்தியாசாலைக்கு

அனுப்பினார்கள். இவ்வித்தியாசாலையிலே கருவி நூல்கள் மாத்திரமன்றிச் சமயநூல்களும் படிப்பீக்கப்படுகிறபடியால், சைவசமயிகள் யாவரும் வித்தியாசாலையில் மதிப்பும், அதன் தாபகர்மேல் அன்பும் வைத்தார்கள். திருவாவடுதுறையாகினை, தருமபுரவாதீனம் முதலிய ஆதீனத்துப் பண்டாரசந்தித்திகளும், மற்றையவிடங்களிலுள்ள சைவப்பிரபுக்களும் சிதம்பர தரிசனத்தின் பொருட்டு வரும்போதெல்லாம் வித்தியாசாலைக்கு வந்து, பின்னைகளைப் பரீக்கை செய்து, சமர்த்தர் எனக்காணப்பட்ட பின்னைகளுக்கு விலையுயர்ந்த புத்தகங்களைப் பரிசாகக் கொடுத்து, வித்தியாசாலையின் ஒழுங்கையும், அதிலே படிப்பிக்கும் உபாத்தியாயர்களின் திறமைகளையும், அதனைத்தாபித்தவருடைய நன்மூயற்சிகளையும் பற்றி, வித்தியாசாலையிற்குருனே பலசனங்களெதிரே பாராட்டி வியந்து பேசிப் போவார்கள். இது நிற்க.

v தீக்ஷிதர் கோபம்

முன் 1848 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் வித்தியாசாலை தாபித்தபோது, சிவாகமச் சிறப்பையும் சிவதீகைஷயின் பெருமையையும் பற்றி நாவலர் அவர்கள் பிரசங்கஞ் செய்தபோது வைதிகப் பிராமணர்கள் கொதித்தெழுந்ததுண்டு. அப்படியானதொரு நிலை சிதம்பரத்தில் வித்தியாசாலை தாபித்தபொழுதும் நிகழ்ந்தது. தீக்ஷிதர்கள் சிவதீகைஷயில் லாதவர்கள்; சிவாகம நிந்தகர்கள் அவர்கள்பாலுள்ள தவறுகளை எடுத்துக்காட்டித் தமது சிதம்பரவித்தியாசாலையிலே மார்கழி இரதோற்சவதினத்திலே நாவலர் ஒரு பிரசங்கஞ் செய்தார். அவர்கள் கையால் விழுதி வாங்கவும் மறுத்தார். நடராஜருக்குப் பூசை செய்யுந் தகுதி அவர்களுக்கில்லை யென்றுஞ் சொன்னார், நடராஜருக்குப் பூசைசெய்யும் விதி பதஞ்சலிபத்தியிற் சொல்லப்பட்டது. அப்பத்திப்படி அவர்கள் பூசை செய்வதில்லை யென்றும் எடுத்துக் காட்டி னார். அன்றி, அவர்கள் ஆடு வெட்டி பாகங் செய்ய முயன்றபோது, அவ்வாறு செய்தற்கு விதி வேதத்தில் இருந்தாலும் அதைச் செய்யும் தகுதி தீக்ஷிதர்களுக்கில்லை யென்றும் பிரசங்கித்தார். நடராஜரோடு சமத்துவம் பேசும் தீக்ஷிதர்

களுக்கு நாவலர் பிரசங்கம் எப்படியிருக்கும்? அழன்றெழுந் தார்கள். நாவலருக்கு முத்தி கொடுக்கவும் ஆயத்தமானார் கள். நாவலர் அஞ்சவில்லை. அர்த்தராத்திரியிலும் நடராஜ ரைத் தவறுது தரிசனஞ் செய்தார். பகைமை, நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாய் வளர்ந்து கொண் டிருந்தது. நாவலர், வித்தியாசாலை நடத்தும் ஒழுங்குகளைச் செய்துவிட்டு, புத்தக வேலைகளை முன்னிட்டுச் சென்ன பட்டணம் போன்ற. வயசு 42 ஆயிற்று. பல புத்தகங்கள் அங்கே திருப்பிப் பதிப்பிக்கப்பட்டன. கந்தபுராணமும் திரு விளையாடற் புராணமும் வசனமாக்கும் முயற்சி நடந்தது. பெரியபுராண சூசனத்தில் அதிக கவனஞ் செலுத்தி வந்த படியால் சரீர மெலியும் நித்திரையின்மையும் அன்னத் துவேஷமும் உண்டுபட்டன. நாலைந்து மாசம் ஒரு வேலை யுஞ்செய்யாதிருந்து, தமக்கு உண்டுபட்ட நோய்களைத் தீர்த்துக்கொண்டு, பின்பு பொன்னுச்சாமித் தேவருடைய வேண்டுகோளின்படி சேதுபுராணத்தைப் பரிசோதித்து அட்சய ரூ 1866 புரட்டாசி மாசத்திலும், திருவாவடுதுறைச் சிவஞான முனிவர் அருளிச்செய்த இலக்கணவிளக்கச் சூரு வளி தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி என்னுமிரண்டையும், மேற்படி ஆதீனத்துச் சவாமிநாததேசிகர் அருளிச் செய்த இணக்கணக் கொத்தையும் அப்போது மகாசந்திகானமா யிருந்த சுப்பிரமணிய தேசிகரது காட்டனப்படி பரிசோதித்து அட்சய ரூ 1866 கார்த்திகை மாசத்திலும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினார். இன்னும் அம்மாசத்திலே ஏட்டுங் பிரதி யிலுள்ள கந்தபுராணத்தையும் வேறநேக புத்தகங்களையும் பரிசோதித்தும் நூதனமாக இயற்றியும் வெளிப்படுத்திய பின்பு, அடுத்த மார்கழி மாசத்திலே ஆர்த்திரா தரிசனத் தின் பொருட்டுச் சிதம்பரத்துக்கு வந்தார். அப்போது அத் தேச மெங்கும் மகாமாரி யுண்டுபெட்டதால், அநேக ஆயிரக் கணக்கான சனங்கள் ஒவ்வொருநாளும் இறப்பாராயினார் கள். இப்படியிருக்கவும் பகற் காலத்திலே தமது வித்தியா சாலையிற் போயிருந்து, பயப்பட வேண்டாமென்று சனங்களுக்குத் தைரியஞ் சொல்லுதலிலும், இராக்காலத்திலே தமது உறைவிடத்தில் வருவோர்களுக்குக் கடவுருடைய

மகிமையை யெடுத்துப் பிரசங்கிப்பதிலும் பொழுது போக்குவார். அப்போது அவருக்கு வயச் 44 ஆயிற்று. (1866)

vii ஏழு ரூபா குற்றங் கொடுத்தது

சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த சிவபுரியிலிருந்த வெள்ளந் தாங்கி ஆறுமுகப்பிள்ளை என்பவர் இவரிடத்து அத்தியந்த பத்தியடையவர். இந்த ஆறுமுகப்பிள்ளை சிதம்பரம் சிவகாமியம்மையாருக்குரியதாய், வெள்ளந் தாங்கிக் கிராமத்திலுள்ள 40 வேலி விளைநிலத்தைத் தம்வசப்படுத்தி அனுபவித்து வந்தார். இந்த ஆறுமுகப்பிள்ளை நாவலர் வசிக்கு மிடத்திற்குக் கால்மைல் தூரத்தில் தமது பல்லக்கினின்றும் இறங்கி மரியாதையோடு போய் இவரை வழிபட்டுவரும் அன்பராயிருக்கவும், அவர் செய்த சிவஅபராதத்துக்காக வெறுப்புற்று மேற்படி விளைநிலத்தையும் அதனுலைடைந்த ஊதியத்தையும் சிவகாமியம்மையாருக்குச் சமர்ப்பித்து விடும்படி அவருக்குப்பலவாறு வற்புறுத்திக் கூறினார். கூறியும் அவர் கேளாமை கண்டு கோபாவேசத்தால் அவரை வைது, கோட்டில் அந்த வைவுகளைத் தாம் செய்ததாகவே ஒப்புக்கொண்டு ஏழு ரூபா அபராதங் கெடுத்தார். அதற்கு அப்பீல் செய்யும்படி பல அன்பர் கள் கேட்டதுண்டு; அதற்கு நாவலர் சிரித்திருப்பார்.

viii சென்னையிற் பிரசங்கம்

பின்பு சென்னப்பட்டனத்துக்குப் போய் வசிக்குங் காலத்திலே அங்குள்ள சிவபத்திமான்களிற் பலர் சைவப் பிரசங்கஞ் செய்யும்படி பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் பிரார்த்தனைக் குடன்பட்டு, தமது உறைவிடத்திலே பிரபவ, விபவ, சுக்கில (1867, 1868, 1869) வருடங்களில் சுக்கிர வாரந்தோறுஞ் சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்தார். அப்பிரசங்கங்கள் எல்லாருக்கும் பயன்பட்டன வென்பது சத்தியம், அக்காலத்திலே சென்னையிலே திருத்தொண்டை நாட்டுப் பதிபுண்ணிய பரிபாலனசபையிற் செய்த இருதலைமைப் பிரசங்கங்கள் முக்கியமானவை,

புத்தக வேலைகளும் நடந்துகொண்டிருந்தன. 1868 ஜூப்பசியில் தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்-சேனவரையம் வெளிவந்தது. நாவலர் பரிசோதித்து சி. வெ. தாமோதரம் பிள்ளை பதிப்பித்தது.

சென்னையிற் சுக்கிரவாரப் பிரசங்கங்கள் நடக்கிற காலத்திலே, இப்பொழுது பலரையுந் திகைக்க வைக்குஞ் சம்பவமொன்று தோன்றியது. அது தான் அருட்பாச் சம்பவம்.

viii அருட்பாச் சம்பவம்

இராமலிங்கசுவாமி நாவலருக்கு ஓராண்டு இளையவர். 50 ஆண்டு உயிர்வாழ்ந்தவர். அவருக்கு ஒருவகை வாக்குச் சித்தி கைவந்தது. செங்குத்தான் மலைகளில் அருவிகள் குதித்தோடுவது போன்று அவருடைய பாடல்கள் குதி கொண்டு நடக்கும்.

(ஶ) அவைதிக தத்துவம்

நமக்குப் பொருள் வருகின்றது; எதிர்பாராத அதிர்ஷ்டங்களும் வருவதுண்டு. நமக்கு அவற்றை வருவித்த மூல கர்த்தாவை அறியவோ, மூலகர்த்தாவின் கருத்தைச் சிந்திக்கவோ முடிவதில்லை. மனம் போனவாறு நடந்துகொள்ள கின்றோம். அது போலத்தான் சித்தி கைவந்தவர்கள் சில ருக்குச் சித்தியை யருளியவரின் கருத்துத் தெரிவதில்லை; விசாரிப்பதுமில்லை.

ஒன்று கிடைத்தால் வைதிகன் செய்யவேண்டுமென்பது சாதகப்பிபாஸ். வைதிகன் செய்தலாவது, உதவி யோரின் கருத்தை விசாரித்து வேதநெறிப்படுதல். வேத நெறியாவது தூய அறிவுக்குப் பொருந்துமாறு காண்டல்.

ஒருவரிடம் சிறுசித்தியைக் கண்டதும் பகற்குருடர் கூட்டமொன்று குழந்து, சித்தியடையாருக்கு வழிகாட்ட முயல்வது சாதாரண உலக வழக் கம். இராமலிங்கரின் திருக்கூட்டத்தை எடுத்து அராய்ந்தால் இது இனிது விளங்கும்.

(ஆ) கலக காணம்

இராமலிங்கரின் கற்பனைகளை உண்மைகளென்றே சீடர் கள் காரியஞ் செய்யத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இராமலிங்கர் சிக்குண்டு போனார். செத்தவரை எழுப்புவாரென்று விதவைகள் கூட்டம் பிணங்களுடன் வந்து சேர்ந்துவிட்டது. இராமலிங்கரின் உத்தம சீடரின் சீடர் தியாகேச முதலி யார் என்பவர். அவருடைய மருகி ஒருத்தி இளமையில் விதவையானவள். அவரும் தன்கணவன் சடலத்தை ஒப்பித்துக் காத்திருந்தாள். அவள் மாமன் தியாகேசமுதலி யாரே போலியருட்பா மறுப்பை நாவலரைக் கொண்டு எழுதுவித்துத் தம் கையெழுத்திட்டு வெளியிட்டவர்.

(இ) பேர்ம்பலக் கூட்டம்

இந்நிலையில், நாவலரால் வயிற்றுக்கொதி வருமென்றஞ்சிய தில்லிவாழுந்தணர்கள், தம்மோடு எவ்வகையிலும் பொருந்தாத சமயக் கொள்கையுடைய இராமலிங்கரையும் பொல்லாத சீடரையும் பொருந்திக் கொண்டாடிச் சிதம்பரத்துப் பேர்ம்பலத்திலே கூட்டங் கூட்டி, இராமலிங்கர் வாயால் நாவலர் என்ற சொல்லுக்கு மூன்று பொருள் கூறுவித்து நிந்தித்தார்கள்.

(ஈ) பரீஷை

இராமலிங்கர் எல்லாம் வல்ல சித்தர்தாமோ என்பதைப் பலவாறு நாவலர் பரிசோதித்தார். இறுதி ப்பரீஷை மஞ்சக்குப்பக் கோட்டுவழக்கு. பரீஷை கூடு முடிபு இது.

சுக்கில வெ 1869 ஆணி உத்தர தரிசனத்திலே, சிதம்பரத்துப் பேர்ம்பலத்திலே, வெகுசனக்கூட்டத்திலே, சுவாமி சந்திதானத்திலே, சைவப்பிரசராகரை அவதூரூகப் பேசிய இராமலிங்கபிள்ளை, அடுத்த மார்கழித் திருவாதிரைத் தரிசனத்திலே, மஞ்சக்குப்பக் கோட்டிலே, வெகுசனக் கூட்டத்திலே, நியாயாதிபதி யெதிரே, தாஞ் சைவப்

பிரசாரகரை அவதாருக ஒரு சிறிதும் பேசவில்லை யென்று மறுத்து, எல்லாராலும் நகைக்கப்பட்டது அவ்வழக்குப் புத்தகம் பேசும்' என்பது. (நாவலர் பிரபந்தம்-மித்தியாவாத நிரசனம் 13)

(உ) உண்மைக்குக் கிரகணம்

மேற்காட்டியது நாவலர் எழுத்து. ‘‘நாவலர் எழுத்தைப் பிரமாவாலும் மாற்றமுடியாது’’ என்று கூறுபவர் சுத்தானந்தர். 1948 வரை அவ்வெழுத்தையாரும் மாற்றத் துணியவில்லை. ஆனால் சுத்தானந்தர் தாமே ஒருவாறு துணிந்து, நாவலரைத் தாற்றிய கூட்டத்தில் இராமலிங்கர் கலந்திருக்கமாட்டாரென்று ஓர் எண்ணம் உதயஞ் செய்தற்கு வழிசெய்யும் முகமாக, நாவலர் எழுத்தை மாற்ற முயற்சி செய்திருக்கிறார். ‘நாவலர் பெருமான்’ என்ற அவரெழுதிய நூலில் இஃது குக்குமமாயமெந்திருக்கிறது. அந்த அருவருவைச் சிவஞான கிராமணியார் கண்டு பிடித்திருக்கவேண்டும். நாவலர் தொடுத்த வழக்குத் தள்ளுப்பப்பட்டதென்கிறார் கிராமணியார். இருவர் முடிபுங்கற்பளையென்பது விரிந்த ஓர் ஆராய்ச்சி மூலம் தெரிவிக்கவேண்டும். தெரிவித்தற்குத் தக்க சாதனங்கள் இராமலிங்கரிடமும் அவர் சீடரிடமும் அவரை அபிமானிப்பவரிடமும் நிறையப் பெறலாம். வழக்குத் தள்ளுப்பப்பட்டதன்று; விட்டது.

(ஊ) பொருள் செய்திலர்

ஆறுமுகப்பிள்ளை வழக்கில், பேசியதைப் பேசினே என்று உண்மை பேசி ஏழு ரூபா குற்றங் கொடுத்த நாவலர், அவ்வாறு இராமலிங்கரும் செய்து தம்வாக்கைப் பேணியிருந்தால் அவரைப் பொருள்செய்து சிறிது சிந்தித்திருப்பார். இது நிற்க.

(எ) தீக்ஷிதருக்குத் தண்டனை

தீக்ஷிதர் பொய்யேகட்டி நடத்திய வழக்கொன்றில் நாவலர் சிறைப்படுவா ரென்று எண்ணமும் இருந்தது.

அவ்வழக்கில் தீக்ஷிதர்களே ஜம்பது ரூபா குற்றம் இருத் தார்கள்.

(ஏ) போர் முடிபு

சென்னையிற் சுக்கிரவாரந் தோறும் நடாத்திய பிரசங்கத்தில், இடையிடையே இராமலிங்கரின் போக்கையும் அவர் பாடல்களையும் மறுத்ததுண்டு. அது போவியருட்பா மறுப்பாய் மஞ்சக் குப்பக் கோட்டில் முற்றியது. 1869ம் ஆண்டிற் பெரும்பாகம் இதிற் கழிந்தது. ஆறு வருடங்களுக்கு முன் இராமநாத புரத்திலே தொடங்கியதுத்தம், சிதம்பரம் தீக்ஷிதர்களின் போர்க்களத்திலே முதிர்ச்சியெய்தி மஞ்சக்குப்பத்தில் முற்றியது.

1870 மாசியில் நாவலர் வெற்றிச் சின்னங்கள் முழங்க யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தார்.

34. யாழ்ப்பாணத்தில்

i வரவேற்பு

யாழ்ப்பாணம் பெரிய வரவேற்பு நடத்தி, ‘ஜந்தாங் குரவர் நாவலர்’ என்று வரவேற்புரை வழங்கியது. நாவலர் கண்சிவந்து துடிதுடித்தார்.

தம்மைப் பற்றிக் குறிப்புரை கூறியவர்கள், தம்மிட மில்லாச் சுகுணங்களையும் நற்செயல்களையும் தம்மீது சுமத்திப் பேசினார்களென்றும், தம்மைச் சமயகுரவரோ டொப்ப மதித்தமை சிறிதும் பெருந்தாதென்றும், அப்பெரியவர் களுடைய அடிப்பொடிக்குள்ள மகத்துவத்தில் ஆயிரத்தி லொன்று தானும் தமக்கில்லையென்றுங் கூறினார். அப்போது வயசு 48 ஆயிற்று.

ii செந்திநாதையர்

வித்துவ சிரோமனி

நெடுநாட் பிரிந்திருந்த தமது வித்தியாசாலையை நாவலர் நோக்கினார். வித்தியாசாலைத் தலைமையாசிரியர்

தில்லைநாதர் இறக்க அவருக்குப்பின் மற்றொரு மாணவர் ரான வைத்தியலிங்கம் என்பவர் நியமனம் பெற்றிருந்தார். அவருக்குப்பின் செந்திநாதையர் தலைமையாசிரியரானார். வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை உதவியாசிரியர்.

செந்திநாதையர் யாழ்ப்பாணச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் எட்டு வருஷம் உபாத்தியாயாயிருந்தவர். அக்காலத்தில் அவர், தாம் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பிப்பதிலும் பார்க்க இவரிடந்திற் படிப்பதிலேயே அதிக நேரத்தைப் போக்கினார்.

வித்துவசிரோமணி, வித்தியாசாலை நேரந்தவிர்ந்த இரவுபகல் முழுவதையும் வளர்ந்த மாணவர்களுக்கு உயர்ந்த இலக்கண இலக்கியங்களைப் பாடஞ் சொல்லிய படி யிருந்தார். அது நாவலருக்குப் பெரிய மகிழ்வைக் கொடுத்தது. செந்தமிழ்ப்பயிர் வளர்ந்து கொண்டிருந்த தைக் கண்ணாலே கண்டு களித்தார். அந்து அவ்வாருகத் தமக்கு உயிர்நிலையான சமயநிலையையும்உற்று நோக்கினார்.

iii திருப்தி, அதிருப்தி

கிறிஸ்த முனைப்பு பெலனற்றிருந்தது. இவருடைய கிறிஸ்து மத கண்டனப் பத்திரிகைகளையும் பிரசங்கங்களையும் கண்டுங் கேட்டு மறிந்த பாதிரிமார்கள், தமது Hindu Pastor என்னும் புத்தகத்தில் இவரை மிக வியந்து எழுதியிருக்கிறார்கள்.

கிறிஸ்த முனைப்பு இங்ஙனமாக, சைவசமய விருத்தி திருப்தியளிக்கவில்லை. “தன்னிம்மைப் பயன்களைல்லாம் இழந்தும் கைம்மாறு வேண்டாதும் இருபது வருஷங்காலம் சுவ சமய விருத்தியின் பொருட்டு முயற்சி செய்பவனாருவன் மற்றைச் சமயத்தார்களுள் இருப்பானாயின், அவன் எடுத்த முயற்சிகளுள் யாது சித்திபெறாது? நம்முடைய சைவசமயிகள், தங்கள் சமயமும் பாடை யும் விருத்தியடையும் பொருட்டு நான் செய்யும் முயற்சிகளுக்கு உதவி செய்யாமை

மாத்திரையின் அமையாது, பெரும்பான்மையும் அவமதிப் பும் இடையூறுமே செய்கின்றார்கள். இதனால் எனக்கு யாதாயினும் ஒரு குறைவு உண்டு என்னுங் கவலை எனக்குச் சிறிதுமில்லை. எனக்குச் செய்யப்படுவனவற்றைக் காணுந் தோறும் கேட்குந்தோறும், பிறருக்குத் தமிழ் கற்றலின்கண் னும் தமிழ்க்கல்வியையும் சைவசமயத்தையும் வளர்த்தவின் கண்ணும் ஊக்கங்கிளராவன்னை தடைவிளைகின்றதே என் னுங் கவலை எனக்குப் பெரிதுமுண்டு. பூர்வகாலத்திலே சைவ சமய விருத்திப் பொருட்டு முயன்ற பெரியோர்களுக்குச் சுவசமயிகளாலே நன்குமதிப்பும் பரசமயிகளாலே இடையூறுஞ் செய்யப்பட்டன. தற்காலத்திலே சைவசமய விருத்திப் பொருட்டு முயலும் சிறியேனுக்குச் சுவசமயிகளாலே அவமதிப்பும் இடையூறுஞ் செய்யப்படுகின்றன. பரசமயிகளோ எனக்கு இடையூறு செய்யவுமில்லை, என்னை அவமதிக்கவுமில்லை, இஃதென்னை ஆச்சரியம்?" என்பது யாழ்ப்பாணத் துக்கு வரமுந்தியே 1869இல் வடக்கேயிருந் தெழுதிய நாவலரின் விக்கியாபனப் பகுதியால் அறியலாம்.

1870-ம், 1871-ம் ஆண்டுகளில் 48-ம், 49-ம் வயசில் சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்வதிலும், சமயசாத்திரங்கள் கற்பிப்பதிலும், வித்தியாசாலைக் கட்டடங்கள் முதலிய நிர்வாகங்களிலும் காணங் கழித்தார்.

iv ஆங்கில வித்தியாசாலை முதலியன

பிரசோற்பத்தி வருஷம் 1872 தை மாசத்தில் 50-ம் வயசுத் தொடக்கத்தில் ஓர் ஆங்கில வித்தியாசாலை தொடங்கவும் நேரிட்டது காரணம், ஆங்கில வித்தியாசாலையில் விபூதி தரித்துக்கொண்டு போகலாகாது என்று பாதிரிமார் விதித்ததேயாம். ஆங்கிரச (1872) வருஷத்தில் கோப்பாயிலும் புலோவியிலுஞ் சைவ வித்தியாசாலைகள் தாபிக்கப்பட்டன.

35. சீர்திருத்தம்

யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை

ஆங்கிரச வருஷம் 1872 ஆணி மாசத்தில் நல்லூர்க் கந்த கவாமி கோயிற்சீர்திருத்தத்தில் தலையிட்டார், அவ்வருஷம் ஐப்பசி மாசத்தில் 'யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை' என்ற நெடுங்கால அனுபவக் கணியான புத்தகத்தை வெளியிட்டார். அது யாழ்ப்பாணம் திருப்பித் திருப்பிப் படிக்க வேண்டிய தொரு ஸ்மிருதி. அதில் ஒரு வசனம், “ஓகோ! இவ்வியாழ்ப் பாணத்திலுள்ள சிறிஸ்து சமய குருமார் சைவ சமய குரு மார் என்னும் இருசமய குருமாருடைய கருத்தும் தத்தஞ் சமயபத்தியை வளர்த்தவினிடத்தன்று, தத்தம் வயிறு வளர்த்தவினிடத்ததேயாம்” என்பது.

36. உத்தம மாணவர்

அடுத்த மூலுக 1873 சித்திரையில், அவரது அன்புக் குரிய உத்தமோத்தம சீடர் சுப்பிரமணியபிள்ளை, யாழ்ப் பாணச்சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் உதவியுபாத்தி யாயராயிருந்தவர் தேகவியோகமாயினர். நாவலரது நோக்கங்கள், கொள்கைகள் படருதற்குரிய ஒரேயொரு கொழு கொம்பு சாய்ந்தது.

37. நல்லூர்த் திருத்தம்

அவ்வருஷ (1873) இரத்தோற்சவத்தில் நல்லூர்க் கந்த கவாமி கோயிலில் ஆட்டுங்பவி நிறுத்தப்பட்டது. சிலாவிக் கிரகம் மூலத்தானத்தில் தாபிக்கும் பொருட்டுக் கருங்கற நிருப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

38. பிற வேலை

இவ்வருஷத்திலே வித்தியாசாலையிலே பிரசங்கஞ் செய்து கொண்டும், வித்தியாசாலையின் முதல்வகுப்புப் பிள்ளைகளை ஓழிவு நேரங்களிலே படிப்பித்துக்கொண்டும், இரண்டாஞ்

ஷைவவினாவிடை இலக்கணச்சுருக்கம் முதலிய நால்களைப் புதிதாகச் செய்து கொண்டும், சிவராத்திரி புராணம் சிவ ஞான போதச் சிற்றுரை முதலியவைகளைப் பரிசோதித்துக் கொண்டும் வந்தார். அப்போதுவயசு 51 ஆயிற்று.

39. நல்லூர்ப் பிரசங்கம்

நல்லூர்க் கந்தசவாயி கோயிலின் தெற்குவீதி மடத் திலே பவ ஸு 1874 வைகாசி மீர் உய வ திங்கட்கிழமை மூல நட்சத்திரத்திலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் குருபூசையும், அக்கோயில் வசந்தமண்டபத்திலே பிரசங்க முஞ் செய்யப்பட்டன. அப்பிரசங்கத்திலே, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் மூன்றும் வயசிலே உலகமாதா வாகிய உமாதேவியார் பொற்கிண்ணத்திலே கறந்து சிவஞானத்தைக் குழைத்துடிய திருமூலீப்பாலை உண்ட மாத்திரத்திலே சிவாருக்கிரகத்தினாலே பாடிய “தோடுடைய செவியன்விடை யேறியோர் தூவென் மதிகுடி, காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன், ஏடுடைய மலரான்முனை நாட்பணிந் தேத்த வருள்செய்த, பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே” என்னும் திருவிருத்தத்தையே பீடிகையாக எடுத்து, அதன் பொருளை முன்னர் விளக்கிப், பின்னர்ச் சிவபெருமானுடைய திருச் செவிகள் இரண்டினுள் ஒன்றிலே சங்கக்குண்டலமும் மற்றையதிலே திருத்தோடுமிருக்க, பின்னோயார் திருத்தோட னிந்த திருச்செவியைச் சிறப்பித்துப் பாடியது என்னை? என வினாவி, அதற்கு அதிப்பிரபல நியாயங்களால் விடை கூறி முடித்ததுமன்றி, அத் திருப்பாட்டினுள்ளே இலைமறை காய்போல் மறைந்து கிடந்த வேதப் பொருளையும் எடுத்து இனிதுகாட்டிப் பிரசங்கித்தார்.

40. திருக்கூட்டச் சிறப்பு

கந்தசவாயி கோயிற்றிருவிழாச் சமீபித்தபடியால், தேவாரத் திருக்கூட்டச் சிறப்பையும், தேவாரம் முதலியவை திருவிழாக் காலத்திலே சுவாமிக்குப் பின்னாக ஒதுவதால் சனங்களுக்குண்டாகும் கடவுட்பத்தியையும்,

இவ்வியாழ்ப்பாணத்துச் சனங்களுக்குக் காட்ட நினைந்து, திருவாவடுதுறையினின்றும் சில ஒதுவார்களை அழைப் பித்து, திருவிழாக் காலத்திலே அவர்களுக்கும் இங்குள்ள மற்றைச் சௌவர்களுக்கும் தெற்குவீதி மடத்திலே சிவ புண்ணியவான்களைக் கொண்டு மாகேசரபூசை செய்வித்து, சவாமி வீதியிலே உற்சவங் கொண்டருங்கும் பொழுது அவர்களைக்கொண்டு தேவாரம் ஒதுவித்துக்கொண்டு வந்தார். இவர்கள் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்தை ஒது அதனைக்கண்ட பிராமணர் தாங்களும் வந்து சவாமிக்குப் பின்னாக வேதம் ஒதுவாராயினார்கள். நாவலர் விபூதியை உத்தாளனஞ் செய்து, திரிபுண்டரந்தரித்து, யாவருக்கும் பக்தியை விளைக்கத்தக்க சிவமேடப்பொலிவோடு திருக் கூட்டத் தலைவராய் நின்றார். அத்திருக்கூட்டத்தின் சிறப்பை, ஆதியிலே சுப்பிரமணியப் பெருமானின் அவதார மாய் விளங்கிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அடியார் திருக்கூட்டத்தேரடு தோற்றிய சிறப்புக் கொப் பிடலாம்.

41. ஆட்டுக்கொலை

இவ்வருஷத் திருவிழாவின் கிராமசாந்தியிலே ஆடு வெட்டாது விட்ட இக்கோயிலார், இரதோற்சவ தினத் திறகு முன்தினமாகிய சுப்பிரத் திருநாளிலன்று தேர்முட்டுப் பறிக்கும் போது சிலதுட்டருடைய சொல்லைக் கேட்டு ஆட்டை வெட்டிவிட்டார்கள். தமது மனச்சான்றிற்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் தம்மையாட்கொண்டருவிய கலியுக் கரதராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்குப் பூசையுற்சவம் முதலியன விதிக்கும் குமாரதந்திரத்திற்கும் இது விரோத மாதலால், அன்று தொட்டு அக்கோயிலுக்குப் போகாது விட்டார்.

42. முன்று பத்திரிகை

பொதுநன்மையை விரும்பி அக்கோயிற் குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டிச் சிலபத்திரிகைகள் எழுதி அச்சிற் பதிப் பித்து வெளிப்படுத்தி விட்டார். நல்லூர்க் கந்தசவாமி

கோயில் 1-ம் பத்திரிகை 1875 ஆடியிலும், 2-ம் பத்திரிகை அடுத்த ஆவணியிலும், 3-ம் பத்திரிகையாகிய மிதி தியாவாத நிரசனம் 1876 மாசியிலும் வெளிவந்தன. வயசு 54 ஆயிற்று. யாழ்ப்பாணத்தின் குருட்டு விழிகள் பார்வை பெற வேண்டுமாயின் அந்த மூன்று பத்திரிகைகளாகிய மூன்று கண்களையும் பெறவேண்டும்

43. மற்றைக் கரும் ம்

யுவ, தாது, ஈசர, வெகுதானிய வருடங்களில், (1875, 1876, 1877, 1878-ல்) நன்னூல் விருத்தியரை, நெடத் துரை, திருவிளையாடற்புராணம், நன்னூற் காண்டிகை யுரை முதலிய நூல்களைத் திருத்துவதிலும்; சிவபூசாவிதி, நித்தியகருமவிதி மூன்றும் புத்தகம், குருஷிஷயக் கிரமம், பூசைக்கிடம்பண்ணும் விதி, சிராத்தவிதி, தருப்பண விதி, போசன விதி, தமிழ் அகராதி, தமிழ் சமஸ்கிருத அகராதி, தமிழ் இங்கிலிஷ் அகராதி முதலிய நூல்களைப் புதிதாய் எழுதுவதிலும், சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்தலிலுந் தங்காலத்தைப் போக்கினார். சைவசமயி, அநாசாரம், திருக்கோயிலிலுந் திருவீதியிலும் செய்யத்தகாத குற்றங்கள், சைவசமயம் என்னும் துண்டுப் பிரசரங்கள் வெகுதானிய வருஷத்தில் வெளிவந்தவை.

44. பஞ்ச நிவாரணம்

முதல் வருஷமாகிய ஈசர வருஷத்திலே (1877) மழை குறைந்தமையால் சோழதேசம் பாண்டிய தேசங்களிலும் இலங்கையிலும் முன்வருஷங்களைப் போல் நெல்விளைலை. இதனால் யாழ்ப்பாணத்திலும் பஞ்சமுண்டாயிற்று. அதனைக் கண்ட நாவலர் தமது கையாற் சிறிது பொருளுதவி, சில புண்ணியவாண்களைக் கொண்டு ஏழைகளுக்குக் கஞ்சி காய்ச்சி வார்ப்பித்தார். பஞ்சம் நீங்கும் வரையும் இந்நன் முயற்சிக்கு உதவிசெய்து, அத்தருமத்தை நடத்துவோர் இலராதல் பற்றி. அத்தருமத்தை விட்டுவிடும்படி நேரிட்டது. அச்சமயத்தில் கல்வி செல்வம் கொடை முதலிய

வற்றிற் சிறப்புற்றேங்கிய அத்துவக்காத்தாகிய பிறிற்றே (Advocate C. Brito) கொழும்பினின்றும் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். அப்பொழுது ஏழைகள் பசியால் வருந்துதலே யும், அவர்களுக்குக் கஞ்சி வார்த்தல் இல்லாமற் போன தையும் கண்டு கேட்டுமறிந்தவராகிய இப்பிரபு, தம் பொருள் கொண்டு சிலநாள் நடத்தி வந்தார். அதன்பின் சில பிரபுக்களையழைத்து ஒருங்கு கூட்டி, அதற்குக் 'கஞ்சித் தொட்டிக் கூட்டம்' என்ப பெயர் தந்து, அக்கஞ்சித் தொட்டி நிலைபெறும் பொருட்டுப் பொருள் சேர்த்து, கஞ்சி வார்த்தலை யொழித்து, அன்னம் கறி கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார். அஃது ஆடி மாசம் முதல் தை மாசம் இறுதியாகிய ஏழு மாசகாலம் நடத்தப்பட்டது. தை மாசத் திலே மழை எங்கும் பெய்து, தானியம் முதலியவைகள் எங்கும் மிக விளாந்தமையால், ஏழைச்சனங்களைல்லாம் துண்பம் நீங்கி இன்பமுற்றார்கள். அப்போது கஞ்சித்தொட்டி நிறுத்தப்பட்டது.

45. மிகுதி

அத்தருமத்துக்குச் சேர்ந்த தொகையிலே செலவழிந்து எஞ்சிய தொகை 700 ரூபா யாழ்ப்பாண ஒறியன்றல் வங்கியில் (Jaffna Oriental Bank) கட்டப்பட்டது.

46. துவைனம் (Twynam)

ஈசர ஸு தை மீ (1878) இலங்கைத் தேசாதிபதி யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தபோது, யாழ்ப்பாணத்தாருக்கு அத்தியாவசியகம் வேண்டற் பாலனவாகிய சில விஷயங்களைக்குறித்து ஒரு விண்ணப்பம் எழுதிக் கொடுத்தார். அக்காலத்துக் கவர்ன்மென்ட் ஏசன்டாயிருந்த துவைனத் தால் விளாந்த கேடுகள் அதில் விரிவாகக் காட்டப்பட்டன. முன்னமே துவைனத்தின் மீது விடுத்த சொல்லம்புகளுள் முதலாம் அம்பு 'சமயம்! சமயம்!!' என்பது. அது,

“ஓ, யாழ்ப்பாணத்துச் சனங்களே! வடமாகாணத் துத் துவைனந்துரை கவர்ன்மென்ட் ஏசன்டான காலந்

தொடங்கி, அவராலும், அவர்கீழ் உத்தியோகத்தர் சிலராலும் நீங்கள் பலவகைப்பட்ட பெருந் துண்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகின்றீர்கள். அந்தத் துண்பத்தில் நின்றும் நீங்கி உய்யும் வகை உங்களுக்கு வாய்க்கும் பொழுதெல்லாம் அதற்கு இடையூறு செய்து தாம் தப்பித்துக்கொண்டு தலையெடுக்கும் உபாயத்திலே துவைனந்துரை அதிசமர்த்தர். எப்படியெனிற கேள்வுங்கள்’ என்று தொடங்குகின்றது. ஏனையவை ‘இது நல்லசமயம், வெகுசனத் துரோகம்’ என்பன. மூன்றும் முப்புரதகனங்கள்.

‘உலகறிய முற்றேதி போட்டுப் போய்ப்பற்றுச் சீட்டுகள் தலைமைக்காரர்கள் வாங்கிச் சேர்ப்பார்களானால் யாழ்ப்பாணத்திலே சன்மார்க்கம் எப்படித் தலைப்படும்!! யாழ்ப்பாணத்துக் கச்சேரி, அந்தி, பொய், கோள் முதலிய புத்தகங்கள் படிப்பிக்கிற கலீசை (College); அதற்குத் தலைவர் (Principal) துவைனந்துரை; உபாத்தியாயர்கள் ‘பாவந் தோன்றிய நாளையிற் ரேஞ்சிய பதகன்’ ஆகிய முதலியார் முதலிய சில உத்தியோகத்தர்கள்; அவைகள் படிப்பிக்கிற தாலுகா (Taluk) பள்ளிக்கூடங்கள் சில தலைமைக் காரர்களுடைய தானங்கள். இப்படியானால் யாழ்ப்பாணம் விரைவிலே தேவனுடைய சாபத்துக்குப் பாத்திரமாவதிற் சந்தேகமா!!!’ என்று, ‘இது நல்ல சமயத்தில்’ வருகின்றது. இப்பாணங்கள் 1877 ஆணியிலுந் தொடுக்கப்பட்டவைகள். இதனால் துவைனத்துக்கு வேலையிழந்து, தண்டனை பெறுநிலை நேர்ந்தது. நாவலருக்கு வயசு (1878) 55 ஆயிற்று.

47. புலோவியில்

1878-ல் புலோவியிற் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்யப்பட்டன. சிவசம்புப் புலவர் பாட்டுக்களாற் பாராட்டுக்கள் வெளியிட்டார்.

48. கண்ணகி

பிரசங்கங்க ளொன்றிலே, புறச்சமயமாகிய சமண சமயவழி யொழுகிய செட்டிச்சியாகிய கண்ணகியைத் தெய்வமென வணங்குதலும், அம்மாத்திரத்தில் நில்லாது சிவகுமாரர்களாகிய விக்கினேசுரக் கடவுளையும் சுப்பிரமணியக் கடவுளையும் கண்ணகியின் இநபக்கத்திலும் வைத்து இவர்களோடு அக்கண்ணகியைச் சமத்துவப் படுத்திப் பூசித்தலும் அதிபாதகமென்றும், இப்படிப் பூசிப்பவர்களும் வணங்குபவர்களும் யாதொரு பயணியுமடைய மாட்டார்களென்றும், பயணியடையாத மாத்திரயில் நில்லாது அச்சிவகுமாரர்களுடைய கோபத்துக்கு இவர்கள் இலக்காவாரர்களென்பது சத்தியமென்றும், இக்கண்ணகியின் சரித்திரமும் இக்கண்ணகியின் கணவருகிய கோவலன் சரித்திரமும், இலக்கியங்களு ளொன்றுகிய சிலப்பதி காரத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன வென்றும் விரித்துப் பிரசங்கித்தார்.

49. பிரசங்கபூர்த்தி

இவர் கடைசியாகப் பிரசங்கஞ் செய்தது யாழ்ப் பாணச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் பிரமாதி ஞா 1879 ஆடி மாசத்திற் சுந்தரமூர்த்திநாயனர் குருபூசைத் தினமாகிய சுவாதி நகூத்திரத்திலன்றேயாம். பிரசங்கம் தொடங்கினதும் முடிந்ததும் சுவாதி நகூத்திரங்களிலே யாம். அன்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பீடிகை, “பொன் னும் மெய்ப்பொரு ஞந்தரு வாணை...” என்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் தேவாரமாம். பிரசங்க முடிவிலே சனக்களை விளித்து, “நான் உங்களிடத்துக் கைம்மாறு பெறு தலைச் சிறிதும் எண்ணைது, முப்பத்திரண்டு வருஷகாலம் உங்களுக்குச் சைவசமயத் துண்மைகளைப் போதித்து வந்தேன். எனக்குப் பின் சைவசமயம் குன்றிப்போமென்று பாதிரிமார்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் நான் உயிரோடிருக்கும் போதே உங்களுக்காக ஒரு சைவப் பிரசார கரைத் தேடிக் கொள்ளுங்கள். இன்னும், என்னைப் போலப் படித்தவர்களும் சன்மார்க்கர்களுமாய் அநேகர் வருவார்

கள். ஆனால் உங்களுடைய வைவுகளைக் கேட்டுக் கைம்மாறு கருதாது சமயத்தைப் போதிக்க என்னைப் போல ஒருவரும் வரார். இதுவே என்னுடைய கடைசிப் பிரசங்கம். இனி மேல் நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கம் பண்ணமாட்டேன்” என்னுங் கருத்துப் புலப்படவிரித்துக் கூறினார். அன்றைப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் கண்ணீர்விட்டழாதவர் அங்கே ஒருவருமில்லை. வித்தியாசாலையிலுள்ள தூண்கள் மரங்கள் தாழும் உருகின. இதுவே இவருடைய கடைசிப் பிரசங்கம்.

மற்றை நாள், “‘சென்ற இரவு என் இந்தப் பிரகாரம் பிரசங்கஞ் செய்திர்கள்?’’ என்று அன்பரொருவர் கேட்ட போது, தமக்கு அந்நேரம் ஒன்றுந் தெரியவில்லை என்றார்.

50. சிவபதப்பேறு

பிரமாதி ரூ 1879 கார்த்திகை மீ 18-ம் வெ செவ் வாய்க்கிழமையிரவு அவருக்கு அசௌக்கியங் கண்டது. மற்றைநாள் ஸ்தானம் பண்ணக்கூடா திருந்தமையால் வேதாரணியத்துச் சௌவாசாரியார் ஒருவரால் அவருடைய பூசை செய்யப்பட்டது. அப்போது அவர் அந்தர்யாகஞ் செய்து, புறமண்டபத்தினின்று புஷ்பாஞ்சலித் திரயஞ் செய்து இருந்தனர். மற்றைநாள் அந்தர்யாகஞ் செய்து புறமண்டபத்தினின்று பூக்களைக் கைந்திறைய ஏற்று, அப் பூக்களை ஓவ்வொன்றுக் எடுத்துத் தமது சிரகிலே போட்டுக்கொண்டு, அஞ்சலிசெய்து, திரும்பி வந்து சயனத்தின் மீது படுத்தனர். அன்றிராத்திரி ஐந்து நாழிகை வரையில் அறிவிற் சற்றேனும் பேதமில்லாதவராயிருந்து, தேவாரம் முதலிய அருட்பாக்களை ஒதும்படி கட்டளையிட்டு, அவைகளோதப் படும்போது, சிதம்பரம் காசி மதுரை திருச்செந்தூர் முதலிய புண்ணிய தலங்களின் விபூதியணிந்து, உருத் திராக்கும் பூண்டு, கங்கா தீர் த்தம் உட்கொண்டு,

கைகளைச் சிரசின் மேற்குவித்து, உயிர்க்குயிராயுள்ள சில பெருமானுடைய திருவடிகளிலே சிந்தை வைத்து, தமது ஐம்பத்தாறும் வயசும் பதினெராம் மாசமுமாகிய பிரமாதி வெள் கார்த்திகை மீருக வ (5-11-1879) சுக்கிரவாரமும் மகநக்ஷத்திரமும் சத்தபித்திதியுங் கூடிய புண்ணிய காலத் திலே, இரவு ய நாழிகையிலே, ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமா னுடைய குஞ்சித பாதநீழலீ யடைந்தார்.

வயசு வெள் 56 மீ 11 நாள் 16.

ஆராய்ச்சி

1. சரித்திரம்

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல் கால வகையி ஞனே”

என்பது மதிக்கத்தக்கதொரு இலக்கண சூத்திரம். கால வகையினாலே பழையன தாமே கழியும்; புதியன தாமே வந்து புகும். புகுவனவாகிய புதியன பழையனவற்றிற்கு மாறில்லாதனவாயே யிருக்கும். பழையன தாமே புதிய கோலங்கொண்டிருக்கும். இந்த இரகசியத்தைத் திருவருள் வழிப்பட்டு நின்று அறிந்தவர்கள் காலத்துக் கேற்றவாறு நெறிகளை வகுப்பார்கள். அவர்கள் முனிவர்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு காலத்துக்கென்று வகுக்கும் நெறிகளே ஸ்மிருதி கள். அவைகள் வேதநெறிகள்: வைதிகங்கள் எனவும்படும். வைதிகத்தின் வழியில் உதித்ததொரு குழந்தை சைவம். நமது சமயம் வைதிக சைவம். வைதிக சைவமரபறிந்த பெரியோர்களே நமக்கு வழிகாட்டிகள் அந்த மரபில் வந்த பெரியார் நாவலர். அவர் சரித்திரம் வைதிக சைவ சரித்திரம்.

பழையனவற்றை வலிந்து கழித்தலும், அவற்றுக்கு எதிரானவற்றைப் புகுத்தலும் வழுவாம். அவ்வாறு வழுக்கள் மலிந்த சரித்திரமே ஐனநாயக உலகசரித்திரம். அச் சரித்திரங்களால் அடையக் கடவுதொன்றும் இல்லை.

நாவலர் சரித்திரத்தை அவர்மேலெழுந்த சரித்திரங்களிலிருந்து சுருக்கி எடுத்து, வைதிக சைவத்தை நமக்குக் காட்டுமிடங்களைச் சற்றே விரித்து இச்சரித்திரம் அமைக்கப் பட்டது. கால அடைவில் அமைத்திருப்பது இதில் மற்றொரு விசேடம். அவ்வக்காலத்துச் சூழலை ஆராய்வதற்கு இக்கால அடைவு உபகாரப்படும்.

2. யாழ்ப்பாணம்

ஓர் அண்டம் பதினுண்கு உலகங்கள் கொண்டது. அவ் விலகங்களுள் ஒன்று பூலோகம். அது ஏழு தீவுகள் கொண்டது. அத்தீவுகளுள் ஒன்று நாவலந்தீவு. அது சம்புத்தீவு எனவும்படும். அது ஒன்பது வருஷங்கள் கொண்டது. அவ் வருஷங்களுள் ஒன்று பாரத வருஷம். அதுவே இந்தப்பூமி. பூமி ஒன்பது கண்டங்கள் கொண்டது. ஒன்பதில் ஒருசன்டம் குமரிகண்டம். இது பரத கண்ட மெனவும்படும். இதன் வட எல்லை இமயம், மற்றைய எல்லைகள் சமுத்திரம். பரத கண்டமே வேதாகம வழக்கும், ஆரியம் தமிழ் என்ற பாகைகளின் சிறப்பும், இருடிகள் சித்தர்கள் வசிக்கும் இருப்பும் வாய்க்கப்பெற்றது.

ஆரியம் அறிவுப் பாகை; தமிழ் அன்புப் பாகை. அறி வுச் சாதகர் ஆரியர்; அன்புச்சாதகர் தமிழர். மனிதர் ஆரியராய்த் தமிழராதல் வேண்டும். அகத்தியர் ஆரியருமாம் தமிழருமாம். வடக்கு அறிவுச் சாதகத்துக்கும், தெற்கு அன்புச் சாதகத்துக்கும் ஏற்ற இடம். ஆரியரே தமிழர். பிறநாட்டிலிருந்து வந்து புகுந்தவர் அநாரியர். அநாரியரை ஆரியர் என்று வைத்து, ஆரியர் வேறு தமிழர் வேறு என்று கொண்டு, சரித்திரகாரர்கள் பெருங் கோளானுகளையும் கலகங்களையும் உண்டாக்கி விட்டார்கள். சரித்திரங்களுக்கு அவை எழுந்த காரணங்களைக் கண்டு பிடித்துச் சரித்திரம் எழுதவேண்டும்.

கலியுகாரம்பத்தில் மகாபாரத யுத்தம் நடந்தது. சற்சனர்கள் போய்விட்டார்கள். அநாரியர்கள் மெல்லப் பரத கண்டத்தில் நுழைந்தார்கள். வடக்கிலிருந்து நமது சநாதன தர்மத்துக்குப் பிறழ்வு ஏற்பட்டது. மகமதியர் படையெடுத்துப் பரவினர். மத்திய பகுதிக்கு இப்பால் தெற்கே அவர்கள் பரவவில்லை. அதனால் வைதிக சைவம் தெற்கே பிறழ்வின்றியிருந்தது. அருமந்த தமிழ்நூல்கள் எழுந்தன. வள்ளுவர் வேதந் தமிழ்செய்தார். நாயன்மார் அவதரித்

தார்கள். மெய்கண்ட சந்ததி பிரகாசித்தது. தெற்கே வைதிக சைவம் அரசு வீற்றிருந்தது. ஆலயங்கள் மினிர்ந்தன; ஊர்களை ஸல்லாம் தலங்களே.

வைதிக சைவர்களாகிய தமிழர் சிலர் இன்னும் தெற்கே யாழ்ப்பாணத்திற் குடியேறினர். யாழ்ப்பாணத்தில் வைதிக சைவம் தழைத் தோங்கியது தமிழரசர்கள் பேணி வளர்த்தார்கள். வைதிக சைவ பொக்கிஷமும், அத்தியற்புத அதிமதுரச் செந்தமிழு மாகிய கந்தபுராணம் தமிழரசர்களின் செங்கோலாய்விளங்கி யது. கோயில்கள் தோறும் படிக்கப்பட்டது. பெண்கள் விரதமிருந்து கேட்டார்கள். ஆடவர்கள். படித்துப் பொருள் சொல்லி நடத்தி வந்தார்கள். இருபாலாரது இரத்தத்திலும் கந்தபுராணம் கலந்தது. பிறழ்வு வடக்கே யிருந்து தெற்கேயும் பரவத்தொடங்கிய போது யாழ்ப்பாணம் ஒதுங்கி நின்றது. தமிழும் சைவமும் சுத்தமாயிருப்பதற்கு உறைவிடமாயமைந்தது யாழ்ப்பாணம். ஒரு காலத்தில் தாய்நாட்டுக்குப் பல வகையிலும் உதவும் சிறப்பு அதற்கு வாய்த்தது. இது யாழ்ப்பாண விசேஷம்.

3. தவம்

யாழ்ப்பாணத்துக் குடிகள் தாய் நாட்டிலிருந்து வந்த தமிழ்ப் பழங்குடிகள். யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட அரசர்களும் அங்கிருந்து வந்த தமிழரசர்கள். தமிழரசர்களுக்குப் பின் பறங்கியர்களும், அவர்களுக்குப்பின் ஒல்லாந்தர்களும் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டார்கள். அவர்கள் கோயில்களை இடித்துச் சொல்லவொண்ணுத அல்லல்கள் செய்தார்கள்! அகக் கோயில்களை அவர்களால் எப்படி இடிக்க முடியும்! கந்த புராணம் படித்தவர்களாகிய யாழ்ப்பாணத்தவர்கள், அசரர்களின் அல்லல்களுக்காற்றுது தேவர்கள் மறைவில் தவம் இருந்தவாறு தாழும் மறைவில் தவம் இருந்தார்கள்.

4: பாண்டி மழவர் குடி

தமிழரசர் காலத்திலே யாழ்ப்பாணத்துப் பழங்குடிகளுள், கார்காத்த வேளாளர் குடியாகிய பாண்டி மழவர்

வர்குடி வைதிக சைவ ஒழுக்கத்திற் பிரகாசித்து விளங்கி யது. பாண்டி மழவரின் உயர்குடிப் பெருமையை, “இக் கலியுகத்திலே இற்றைக்குப் பல நூறு வருடங்களுக்கு முன்னே சோழ மகாராசாவின் புத்திரனெருவன் சமஸ்கிருதம் படிக்கும்படி மிகவும் உத்தரத்துள்ள கொட்ட தேயத் திற்குப் போய், அங்கே படித்துக் கொண்டிருந்தான். அதன் பின்பு அவ்வரசிளங் குமரன், பாண்டியராசாவினுடைய இராசதானியாகிய மதுராபுரியிலே ஒரு விசேஷதனு நூலா சிரியன் வந்திருந்து பாண்டியராசாவின் புத்திரர்களுக்கு வில்லித்தை முதலியவைகளை விசேஷமாகப் பயிற்றுவிக்கிற என்று கேள்விப்பட்டு, தந்தையின் அனுமதியுடன் அங்கே போய்ப்பாண்டினையக் கண்டு அவனுடைய நட்புப் பெற்று, அவன் கீழிருந்து அவ்வில் நூலாசிரியனிடத்து வில்லித்தை முதலியவைகளை அதி தீவிரமாகக் கற்றுக்கொண்டிருந்தனன்.

இதுநிற்க, சோழ மண்டலத்துள்ள பொன்பற்றி யூரி விருந்து யாழ்ப்பாணம் சென்று, சேதிராயன் மரபிற் பிறந்த ஒரு கண்ணியை விவாகம் புரிந்து கொண்டு திருநெல்வெலி யிற் குடிபதியாயிருந்த மழவராயனென்பவன், யாழ்ப்பாணம் அரசின்றிச் சீரழிவதைக் கண்டு ஓரிராசகுமாரனைத் தேடும்படிதன் சோழ நாட்டிற் சென்று விசாரிக்கும்போது, அங்கே சோழராசாவின் புத்திரனெருவன் மதுரையிலே படைக்கலக்கல்வி பயின்று கொண்டிருப்பதையறிந்து, அவன் பிதாவாகிய சோழ மகாராசாவின் சம்மதத்தோடு மதுரையிற் போய்த்தான் வந்த செய்திகளைத்தையும் பாண்டியராசாவுக்கு விவரமாகத் தெரிவித்தான்.

பாண்டியன், படைக்கல வித்தையில் முதல்மாணுக்க ஞெய் விளங்கும் அவ்வரசிளங் குமரனைத் தன்முன் வருவித்து. மழவராயன் தனக்குத் தெரிவித்த விளையங்களை யெல்லாம் அவனுக்கு நன்றாகத் தெரிவித்து அவன் அதற்குப் பூரண விருப்பத்துடன் உடன்பட்டது கண்டு, ஒரு சுபமுகர்த்தத் திலே அவனையும் அவன் மனைவியையும் வேண்டும் பரிசனங்

கண்ணும் ஒருசிறு சேனையையும் திரவியத்தையும் கொடுத்து மழவராயனேடு அனுப்பினான். அவ்விராச குமாரன் புறப் பட்டுத் திருவாரூரை அடைந்து, தன்பிதாவாகிய சோழ மகாராசாவோடு கலந்து அவனது பூரண அனுமதி யும் பெற்று, தந்தை கொடுத்த பல வரிசைகளோடும் மழவராயனேடும் புறப்பட்டுக் கோடிக்கரை மார்க்கமாக யாழ்ப் பாணத்தில் இறங்கி நல்லூரை அடைந்தான். அடைந்த அவன் நல்லூரில் ஓர் அரண்மனை கட்டுவித்து, அவ்வூரை அழகிற் சிறந்ததொரு நல்ல இராசதானியாக்கி, தன்னுயிர்த் துணைவனும் உயர்தர வேளாண்பிரபுவுமாகிய அம்மழவராயன் முடிதூக்கிக் கொடுக்க, தன்னுடன் வந்த கங்காதரக் குருக்களால் இரத்தின கிரீடமும் சிங்கயாரியச் சக்கரவர்த்தி என்னும் பட்டமும் சூட்டப்பெற்றுச் செங்கோலோச்சி அரசியற்றுவானுயினான்’ எனவரும் ஈழ மண்டலசதக உரை வாசகத்தினால் அறிக. *

5. ஞானப்பிரகாசர்

பாண்டி மழவர் குடி தமிழரசர் காலந்தொட்டு வழி வழி சிறந்து விளங்குவதாயிற்று. அக்குடியின் பிரகாசம் என்றும் நின்று நிலவுதற்கோர் அறிகுறியாக, அக்குடியில் பறங்கிக்காரர் காலத்தில் ஒரு ஞானப்பிரகாசர் உதயஞ் செய்தார். அவர் பசுக்கொலைக் கஞ்சிப் பரதேசம் போனவர். அவரது அற்புத சர்த்திரம் ஈழ மண்டல சதகத்தில் வருகின்ற, “சீர்மேவு யாழ்ப்பாண திருநெல்வேலி யாஞ் செய் தவமெலு உதித்தான்” முதலான நான்கு செய்யுள்களாலும் அவற்றின் உரையாலுமறிக. அன்றி, த.கைலாசபிள்ளை அவர்களின் நாவலர் சரித்திரத் தொடக்கக் குறிப்பிலும் காணக, ஞானப்பிரகாசர் மரபில் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இலங்கை காவல முதலியார் என்பவர் மிகப் பிரசித்தி எய்தியிருந்தார்.

* ஈழ மண்டல சதகம் இயற்றி உரையுஞ் செய்தவர்—ம.க. வேற்பிள்ளை உரையாசிரியர்; நாவலருக்கும் வித்துவ சிரோமனிக்கும் மாணவர்.

6: இலங்கை காவல முதலியார்

முதலியார் என்ற பட்டம் ஒல்லாந்த அரசனாற் கொடுக்கப்பட்டது. இலங்கை காவலர் சிறந்த வைத்தியர். ஒல்லாந்த அரசனுக்கு வந்த கொடியதொரு நோயை மாற்றிப் புகழ் பெற்றவர். இராச குடும்பத்துக்கு வைத்தியஞ் செய்யும் இராச வைத்தியர் இவர்.

7: பரமானந்தர்

இலங்கை காவல முதலியாரின் புதல்வர் பரமானந்தர். இவரும் இராச வைத்தியர். தந்தையும் மெந்தரும் அரசனிடம் பெற்ற பரிக்கள், பட்டயங்கள் பல. இருவரும் தமிழ்ப் புல்லை வாய்ந்தவர்கள். வைத்தியமும் தமிழ்ப்புல்லையும் இவர்களுக்குக் குடும்பச் சொத்து.

8: கந்தர்

இவர் பரமானந்தரின் புதல்வர், இலங்கை காவலமுதலியாரின் பெளத்திரர்; சிறந்த வைத்தியர்; தமிழ்ப்புலவர்; உத்தியோகத்தர். இவருத்தியோகம் ஒல்லாந்த அரசர் காலத்தது. இவர் சுதேச வைத்திய நூல்கள் வசன நடையிலியற்றியிருக்கின்றார். இவரியற்றிய தமிழ் நாடக கங்கள் பல. ஒரு நாடகம் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் போது உயிர் துறந்தவர். இவர் மனைவியார் சிவகாமியம்மையார்.

9: நாவலர்

கந்தரின் புதல்வர் நாவலர். நாவலருக்குத் தமையன்மார் ஜவர்; சகோதரிகள் அறுவர்.

தமையன்மார் நாவலர் ஆங்கில அரசில் இராச உத்தியோகத்தர். ஒருவர் இளமையில் இறந்து விட்டார். முத்த தமையனார் திபாகராசர்; இவர் பரம்பரை வைத்தி

யத்தில் மிக நிபுணர். அடுத்த தமையனார் பெயர் தெரிய வில்லை; அவர் சங்கீதத்தில் நிபுணர். மூன்றாவது தமைய னார் பரமானந்தர்; பெரும்புலவர்; அநேக கீர்த்தனங்கள் நாடகங்கள் பாடினவர். நான்காவது தமையனார் தம்பு. ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தர்; நாவலர் சரித்திரம் எழுதிய கைலாசபிள்ளை அவர்களின் தந்தையார்.

சகோதரிகளுள் ஒரு சகோதரியின் பிள்ளை வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலமிள்ளை. மற்றொரு சகோதரியின் கணவர் விசுவநாத முதலியார் மயில்வாகனராதல் வேண்டும்; அவர் செல்வாக்கு மிக்க ஒரு நியாய துரந்தரர்; மற்றவர்களைப் பற்றித் தெரியவில்லை.

மக்கட் செல்வத்தாலுயர்ந்தவராகிய கந்தர் நந்தவனம் அமைத்து, புஷ்பச் செடிகொடிகளின் அழகையும் அனுபவிப்பவர். அவர் நாவலர் என்ற கற்பக மலரைத் தந்தார்.

10: ஆங்கில அரசு

1815இல் ஆங்கில அரசு வந்தது. வைதிக சைவம் வெளிப்பட முச்சு விட்டது. ஆலயங்கள் புனருத்தாரணமாயின. கந்த புராணப் படிப்பு உச்சநிலை எதியது. விக்ரோஹியா மகாராணியை யாழ்ப்பாணம் கைகுவித்து வணங்கியது.

11. அகநோய்

ஒல்லாந்த பறங்கிய அரசுகள் புறநோய்; ஆங்கில அரசு அகநோய். இதனைத் தொடக்கத்தில் யாரும் உணரவில்லை. ஆங்கில அரசின் பலத்த பட்டாளம் பாதிரிப்பட்டாளம். அதன் முதல் வேலை அறிவைச் சூனியஞ் செய்வது. ஒவ்வொருவரும் தத்தம் சமயத்தில் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையை இழக்க வழிசெய்வதே அவர்களது ஆக்கவேலையின் அத்திபாரம்; முதல்வேலை. அடுத்தசந்ததி அடியற்ற மரமாகும். அப்பால் அந்த மரங்களைப்பாதிரிகள் உபயோகிப்

பர். அறிவு குனியமானபின் உழுதான் சுவையில் அரு
வருப்புண்டாகும்; தொழுதான் சுவை இனிக்கும்.

‘நல்லவழி காட்டுவோம் உடுபுடைவை சம்பளம்
 தாஞ்சா ஞந்தருகுவோம்
 நாஞ்சொல்வ ஈதக்கேஞும் எனமருட் டிச்சேர்த்து
 நானமுஞ் செய்துவிட்டார்;
 மெல்லமெல் ஸப்பின்ஜை வேலையிங் கில்லைநிர்
 வீட்டினிடை போமென்கிறூர்
 வெண்டியொரு கன்னியைக் கொண்டுக்கரு வாக்கியே
 விட்டபின் கணவன்வேலை
 இல்லைநீ போவென்று தள்ளுவது போலுமே
 இனிஎம்மை எம்உறவினேர்
 எட்டியும் பாரார்கள் கிட்டவும் வாரார்கள்
 ஏர்ப்பூட்டி உழவுமறியோம்
 அல்லவாம் இம்மைக்கு மறுமைக்கு நரகினுக் (கு)
 ஆளாகி மிக அழிந்தோம்
 ஆபரா பரனே கிறிஸ்தவர்கள் எங்களை
 அடுத்துக் கெடுத்தார்களே’

என்பது முத்துக் குமார கவிராயர் பாடல். பாதிரிக
வின் குழ்ச்சியால் அறிவுக் கிருப்பிடமான திண்ணைப் பள்
விகள் துயில் கூடின. மர்னவ குருபரம்பரை அழிந்தது.
பெற்றேரும் குரு மாரும் அஞ்சானிகள் என்ற கருத்துப்
பிள்ளைகள் கருத்திற் பதிக்கப்பட்டது. செல்வக் குடும்பத்
துப் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்பேசுவதில் அருவருப்பு உண்டா
னது. தமிழ்ச்சொல்லைத் தப்பித் தவறி உச்சரித்தால் அது
குற்றம். அதற்குப் பணத் தண்டனைகள் ஆங்கிலப் பள்ளி
யில் உண்டு. ஆங்கிலப் பயிற்சிக்கு இது அத்தியாவசி
யகம் என்று யாவரும் மெச்சினர். நிரீச்சரவாதமும் பஞ்ச
சாக்கரக் கிறிஸ்தவமும் (பஞ்சாக்கரம் - சம்பளம்) தலை
நீட்டின. பெரும்பாலார் சமயப் புரட்டர்கள் ஆயினர்.
இந்திலையில் கடவுள் நாவல்ரைத் தந்தார்.

தமிழ் தந்த சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை ‘நல் வழி காட்டுவோம்’ பாடிய முத்துக்குமார் கவிராயரின் மாணவர்; கிறிஸ்தவராகி ஆங் கி லம் கற்றவர். அவருக்குத்தான் நாவலர் பிறந்ததன் அருமை தெரியும்.

நல்லெநக ராறுமுக நாவலர் பிறந்திலரே
சொல்லுதமி மெங்கே சுருதியெங்கே-எல்லவரும்
ஏத்துபுரா ஞகமங்கள் எங்கேப்ர சங்கமெங்கே
ஆத்தனறி வெங்கே அறை’

என்கிறார் அவர். அது நிற்க,

12. கிறிஸ்த சூழல்

வட்டுக்கோட்டைக் கல்லூரி சென்னைச் சர்வகலா சாலை ஆரம்பமாவதற்கு எத்தனையோ வருடம் முந்தியது; அது தொடங்கிய காலம் 1823ம் ஆண்டு. அங்கே மத மாற்றம் பெற்றனறி ஆங்கிலங் கற்றவியலாது. அக்கோடிய நிபந்தனையை மத்திய கல்லூரி அத்தியகூர் ஆகிய பேர்சிவல் சற்றே தளர்த்தியிருத்தார். அவரும் வட்டுக் கோட்டைக் கோட்பாட்டை அனுசரித்திருந்தால், வைதிக சௌவாசாரமுள்ளதும் கல்வி யும் செல்வப் பெருக்கும் உடையதுமாகிய நற்குடியிற் பிறந்த நாவலர் ஆங்சிலப் பயிற்சிக்குச் சென்றிருக்கமாட்டார். தமிழையே பயின்று அரசகேசரி போன்ற வித்துவாமசர்களின் வரிசையைச் சேர்ந்திருப்பார். அவருடைய சரித்திரம், புலவர் சரித்திர ங்களில் ‘இன்ன பெயருடைய ஒருவர் இந்த உலகத் திற் பிறந்தார்; தமது வித்துவத் திறமையைக் காட்டினார்; அவர் பாடிய யமக அந்தாதி அவருக்குத்தான் விளங்கும்; பின்பு இறந்தார்’ என்று பிறப்பு இறப்புச் சரித்திரமாய் மறைந்து போயிருக்கும். [சரித்திரத்தில் பதினாற்கு வருடத் தின் பரமரக்ஷியம் என்ற பகுதியை நோக்குக.] நெருக்கடி யானசந்தர்ப்பங்கள் நினைக்கவொண்ணுத பேராற்றல்களை வெளிப்பபடுத்தி விடுகின்றன.

நாவலர் ஆங்கிலம் படிக்கப்போனவர். அவரை அந்தச் சூழல் முற்றும் மாற்றி, கற்பவை எவை என்ற வினாவை அவரது அகத்தில் எழுப்பி விட்டது.

‘கற்பவை கற்க; கசடறக் கற்க; கற்றபின் அவ்வழியில் நிற்க’ என்ற வள்ளுவரின் கல்வித் திட்டம் நாவலர் விஷயத்திற் போதாமல், கற்றதன் வழியில் நின்று கொண்டே மற்றவர்களையும் நிற்பிக்க என்பதும் வேண்டு வதாயிற்று. இந்நிலை எய்தியதனால், ஆங்கிலப் படிப்பு ஒரு சிறு தூசியாய் அமைந்தது.

13. கல்வி

‘ஆசானுபவித்தது அமைவரக் கொளினும்
காற்கூ றஸ்லது பற்றல ஞகும்’

‘முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும்’

‘பிறர்க்குரை யிடத்தே நூற்காய் பாகும்’

என்ற இலக்கண விதிகள் நாவலருக்குப் பொருந்தாதன வாய் வேண்டாதனவாயின். அவர் கற்பவை கற்று, சாரத்தைத் தெளிவு படுத்தி, சிறுவர்களுக்குந் தெரியும் முறையில் எழுதவேண்டியவருமாயினார்.

14. கற்பவை

நாவலரின் உபாத்தியாயர்களுட் சிறந்தவர் இருவர். ஒருவர் சேஞ்சிராய் முதலியார்; மற்றவர் அவர் மாணவரான சரவணமுத்துப் புலவர். முதலியார் இலக்கண இலக்கியம் வல்லவர்.

‘திருவாரும் நல்லைநகர்ச் செல்வேற் பெருமானுர்
இருவாஸீக் குயத்தியரோ டின்பமுற்றுர் அம்மானை
இருவாஸீக் குயத்தியரோ டின்பமுற்று ராமாயின்
தருவாரோ சட்டிகுடம் சாறுவைக்க அம்மானை
தருவார்காண் சட்டிதுடம் சாறுவைக்க அம்மானை’

என்பது போன்ற பாடல்கள் பாடியவர். ஆங்கிலமும் படித்துக் கோட்டில் உத்தியோகமும் பார்த்தவர். சரவணமுத்துப் புலவர் ‘வேதாந்த சொய்ஞ் சோதி’ என்ற நால் செய்தவர். அக்காலத்து வேதாந்தம் என்றால் ‘நான் பிரமம்’ என்கின்ற ஏகான்மவாதமாய்த் தான் இருக்கும். நாவலரின் முன்னேரான ஞானப் பிரகாசர் சமவாதசைவர். சமயம் கற்பிக்க ஆசிரியரும் இல்லை. இந்த நிலையில் வழிகாட்டும் ஆசிரியரின்றியே, கற்கவேண்டியவை திருமுறைகளும் மெய்கண்ட சாத்திரங்களும் அவற்றின் முதல்நூல்களுமே எனவும், தமது சமயம் வேதாந்தத் தெளிவாகிய சைவ சித்தாந்தமே எனவும் துணியும் துணிவு நாவலருக்கு எப்படி வந்தது? ஒரு நான்காம் பாலபாடமும் இரண்டாஞ்சைவ வினா விடையும் எழுதி வெளியிடும் முறையில் நாவலர் கற்றார் என்றால் அது நமது சிந்தனைக்கு எட்டாதது. ‘தம்முதல் குருவுமாய்’ என்கின்ற சிவஞான போதத்து எட்டாஞ்சைவத்திற்குத்திரத் தொடர்தான் நினைவுக்கு வருகின்றது. ‘கூட்டுவித்தால் ஆரைாருவர் கூடாதாரே.

15. நோக்கும் நிலைக்களமும்

மனிதருக்கு நோக்கு வேறு; நிலைக்களம் வேறு.
நாவலரின் நோக்கினை,

‘இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணக்கி முத்தியின்பம் பெறும்பொருட்டேயாம்.’ என்ற இரண்டாம் பாலபாடத்தின் முதல்வசனம் காட்டும்.

நாவலரது நிலைக்களம், ‘நிலையில்லாத எனசரீரம் உள்ள பொழுதே எனகருத்து நிறைவேறுமோ நிறைவேறாதோ என்னும் கவலை என்னை இரவும் பகலும் வருத்துகின்றது. அக்கருத்து இது. தமிழ்க் கல்வியும் சைவசமயமும் அபி விருத்தியாதற்குக் கருவிகள் முக்கிய ஸ்தலத்தோறும் வித்தியாசாலை தாபித்தலும் சைவப் பிரசாரணங்கு செய்

வித்தலுமோம். இவற்றின் பொருட்டுக் கிரமமாகக் கற்று வல்ல உபாத்தியாயர்களும் சைவப்பிரசாரகர்களும் வேண்டப்படுவர்கள். ஆதலினாலே, நல்லொழுக்கமும் விவேகமும் கஸ்வியில் விருப்பமும் இடையறை முயற்சியும் ஆரோக்கியமும் உடையர்களாய்ப் பரிக்ஷிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் பலரைச் சேர்த்து, அன்னம் வஸ்திரம் முதலியவை கொடுத்து, உயர்வாகிய இலக்கண இலக்கியங்களையும் சைவசாத்திரங்களையும் கற்பித்தல் வேண்டும். அவர்களுள்ளே தேர்ச்சியடைந்தவர்களையே உபாத்தியாயர்களாகவும் சைவப் பிரசாரகர்களாகவும் நியோகிக்கலாம்' என்பதனால் அறியத்தக்கது.

நிலைக்களம் பற்றுக்களின் இருப்பிடம். பற்றுக்கள் அடங்கும் முறையில் அடங்குமாயின் நோக்கு நிலைக்களமாகும்

தருமர் யுத்தத்தை மேற்கொண்டிருக்கும் போது சஞ்சயர் என்ற பிராமணர் தருமருக்கு வேதாந்தம் போதிக் கப் போனார். "வேதாந்தம் எனக்கு நோக்கமேயாயினும் என் நிலைக்களம் வேறுயிருக்கின்றது. அது சுத்தியாதற்கு முன் வேதாந்தங் கேட்க இயலாமலிருக்கிறது" என்றார் தருமர். மகாத்தமா காந்திக்குக் கடவுள் முன்னிலைப்பட்டு, 'என்ன வேண்டுப்?' என்று கேட்டால் மோகங்கேளார்; சுவராச்சியம் கேட்பார். அஃது அவரது அப்பொழுதைய நிலைக்களம்.

16. நிலைக்கள சுத்தி

கற்றுவல்ல உபாத்தியாயர்களையும் சைவப்பிரசாரகர்களையும் சிருட்டிசெய்து, தமிழ் முடிம் சமயத்தையும் வளர்க்க முனைந்தார் நாவலர். அது கிறிஸ்த குழலால் வழித்தது. லபித்ததைப் பெரியோர் உதறித்தள்ளுவதில்லை. அதனை நடத்தும் முறையில் நடத்துவர். தமிழ் சைவம் என்றெழுந்ததும் பற்றின் விளைவே. பற்றுக்கள் இருவகை. இது நல்ல பற்று; நல்வினை. நல்வினையைப் பொன் விலங்கு என்பர்; அதுவும் விடுபடவேண்டியது; அஃது விடுபடும்

முறையில் விடுபட்டால் நிலைக்களம் சுத்தியாகும். நிலைக் களம் சுத்தியாக நோக்கு நிலைக்களமாதல் சித்திக்கும்.

‘திருவாசகம் நிலைக்களத்தை உருக்கிச் சுத்திசெய்வது; தேவாரம் நோக்கு நிலைக்களமாதற்குப் பண்படுத்துவது’ என்பர்மேலோர். அஃது ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கது.

17. நீதி

இலட்சிய சுத்தம் போல, அதனை அடையும் வழியும் சுத்தமாதல் வேண்டும். வழியைச் சுத்தம் செய்தல் பரபட்சம்; இலட்சியம் சுபட்சம்.

சைவ நால்களில் பரபட்சம் என்றால் ஏனைச் சமயங்களை நிந்திப்பதன்று; சுவபக்கத்தாரைப் பிறழ்வுகளில் வீழாமற் பாதுகாப்படுத் பரபக்கம்.

வழியைச் சுத்தஞ் செய்தலாகிய பரபட்சத்தை, பரபக்கத்தாரும் வியக்கத்தக்க வகையில் நடத்தியவர் நாவலர். அதற்கு உதாரணம் சைவதூஷண பரிகாரம். அப்புத்தகம் நாவலரது 32-ம் வயசில் வெளிவந்தது.

ரெவரெண்ட் கிறிவ்வித் (Rev. Griffith) யாழ்ப்பாணத்தில் நீண்டகாலம் பாதிரியாயிருந்தவர். அவர் 1855-ம் ஆண்டு மெதடிக் ஆண்டறிக்கையில் சைவதூஷண பரிகாரம் பற்றி விதந்து கூறுகின்றார். அதன் சாரம் இது:-

“இவ்வாண்டின் மகத்தான் சம்பவம் சைவதூஷண பரிகாரம் என்ற தமிழ்நூல். அது அசாதாரணமான இலக்கியாக, கிறிஸ்து மதத்தை எதிர் த்து ஆணித்தரமாகச் சைவக்கோட்பாடுகளை நிலைநிறுத்தும் நூல். அது முற்றி ஒம் புதிய தந்திரத்தைக் கையாண்டு நமது சமயத்தைத் தாக்குகிறது. அது, கிறிஸ்து சமயம் முறையற்றது, பயனற்றது என்றும் சொல்லவில்லை; சைவத்தின் சடங்குகளையும் தூக்கிப் பேசவில்லை. இரண்டிற்கும் நடுவே இரு சமயங்களையும் எதிரெதிரே வைத்து, கிறிஸ்து ஆகமத்திற்குச் சரி

யான சைவ ஆசமங்களைக் காட்டி, அதற்கு இவை குறை வொன்று மில்லையே; சைவத்தை விடக் கிறிஸ்து மதத்தில் என்ன விசேஷம் இருக்கின்றது என்பதை எடுத்து அலசித் தருகிறது. முழுக்கு, தீர்த்தம், பிரார்த்தனை, விரதம், யாத் திரை, இலிங்காராதனை எல்லாம் நம்மிடமும் உள்ளன வென்று பைபிள் ஆசாரத்துடன் காட்டுகின்றது. இருபது விஷயங்களை அது அசைகிறது. முதற்றரமான மூலைதான் இதை எழுதியிருக்கவேண்டும். இந்தால் நமக்குப் பெருங் கெடுதல் செய்கிறது’’.

ரெவரெண்ட் ரேபின்சன் முதலிய பாதிரி மார்கள் தமது Hindu Pastors' என்னும் புத்தகத்திலே எல்லாக் கண்டனங்களையும் மிகவும் பாராட்டியிருக்கின்றார்கள். நாவ வர் வாழ்ந்த உலகம் நீதி; மேன்மைகாள் சைவநீதி அது.

கிறிஸ்தவர்கள் பராபக்கத்தைப் பார்த்த விதம் அசுத் தம். அதனையே நாவவர் கண்ணுத்தார். ‘இந்த யாழ்ப் பாணத்திலே முதம் மாறினவர்களென்றால், வயிற்றுச் சோற்றுக்கு மாறினவர்கள் என்றே கருத்து’ என்று பிரபல கிறிஸ்தவராயிருந்தவர் ஒருவர் இன்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். கிறிஸ்தவர் கைப்பற்றிய அசுத்தவழியைச் சுத்தமென்று எண்ணுபவர்கள், நாலரைப்பேர்சிவல் அந்தச் சூழலிற் சேர்த்து வைத்திருக்கக் கூடாதென்று இந்த இருபதாம் நூற்றுண்டிலும் சொல்லுகின்றனர்; நினைக்கின்றனர்.

நல்லவழி காட்டுவோமென்று பாதிரிகள் நடத்தி யவழிகள் அசுத்த வழிகள்.

18. பிரசங்கம்

‘‘சொல்வன்மையில் நாவவர் அவர்கள் அக்காலத்தில் தமக்கு நிகராவார் எவருமின்றித் தகழ்ந்த வரலாறு எம் மாசிரியர் ழூலைஸ் சோமசுந்தர நாயகர் அவர்கள் நேரே சொல்லக் கேட்டோம்’’ என்கிறார் மறைமலையடிகள் என்கின்ற சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள்.

சைவசமய வளர்ச்சிக்கே நாவலர் பிரசங்கத்தைப் பயன்படுத்தினார். கருத்துத் தெளிவில் உதித்தது அவரது பிரசங்கம். சுத்தச் செந்தமிழ் நடை தானேயமெந்தது. இஃது அவரது எழுத்துக்கும் பொருந்தும்.

தமிழ்வசன நடைக்கேயன்றித் தமிழ்ப் பிரசங்கத்துக்கும் பிதா நாவலரே.

இவர் பிரசங்கமே இவருக்கு நாவலர் என்னும் பட்டத்தை நல்கியது.

“சொற்பஞ்சம் இவருக்கு ஒரு காலத்திலுமில்லை. ஒரு சொல்லியவது விஷயத்தையாவது திருப்பிச் சொல்லும் வழக்கம் இவருக்கு இல்லை. இவர் பேசுவதை எந்தச் சிறு பிள்ளைகளும் ஓளங்கிக் கொள்ளுவார்கள். பேசும் போது பெரும்பாலும் இயற்சொற்களையே வழங்குவார். சிறு பிள்ளைகளோடு பேசும் பேச்சும் இலக்கணத்துக்குச் சிறிதும் மாறு படாததாயும், அவர்களால் விளங்கிக்கொள்ளத் தக்கதாயும் இருக்கும் குற்றங்கண்டவிடத்துப் பெரும் பிரபுக்களாயுள்ளவருள்ளும் இவராலே முகத்துக்கு முன்னே வைத்துக் கண்டிக்கப்பட்டவர் பலர், அவர்கள் எல்லாரும் அக்கண்டனத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்துவிட்டுப் போனவர்களேயல்லாமல், முன்னிலையில் நின்று எதிர்த்துப் பேசினவர் ஒருவராவது இல்லை. அதற்குக் காரணம் இவர் கண்டித்துப் பேசுப்போது அதுவுமொரு சிறந்த சாதுரியமும் அவங்காரமுமாய் இருத்தலேயாம்.

“ஓட்டாரப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் வேப்ப மொறிவதாஞ் சொல்”.

இராமநாதபுரம் பொன்னுச்சாமித் தேவருடைய சபையிற் செய்த பிரசங்கத்தை அவர் கேட்டு மகிழ்ந்து, மற்றை வித்துவான்களுக்கெல்லாம் செய்த விருதுகளினுஞ் சிறந்த விருதை இவருக்கு அளித்தார். இவர் மதுரைத் திருஞானசம்பந்த சுவாமி யாதீனத்துப் பண்டார சந்திதி களுடைய அநுமதிப்படி மீண்டும்யையார் சந்திதானத்

திலே பிரசங்கித்தபோது, அதனைக் கேட்ட அந்தச் சந்தி தானம் மிகுந்த ஆனந்தமடைந்து தாம் தரித்திருந்த ஆறு கட்டி சுந்தரவேடங்களைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு, ‘இவைகளெல்லாம் எங்களுக்கேன்! சமயத்தாபனம் செய்ய வந்த தங்களுக்கே ஏற்றவைகள்’ என்று சொல்லி இவருக்கு அணிந்தது. கோயிலருச்சகர் மீண்டிசயம்மைக்குச் சாத்திய விழுதிப் பிரசாதமும் பரிவட்டமும் புட்பமாலையுங் கொண்டுவந்து இவருக்குச் சாத்தினார். இவர் அந்த ஆறு கட்டி சுந்தரவேடங்களைத் திரும்பப் பண்டார சந்திதிகளுக்கே சமர்ப்பித்து விட்டார். பண்டார சந்திதி வாத்திய கோஷ்டதோடு இவரைத் திருமடத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டு சென்று சில காலம் அங்கே கூடவைத்திருந்தது. தருமபுர ஆதீனம், திருவண்ணமலை ஆதீனம், காஞ்சிபுர ஆலயம் முதலிய இடங்களிலெல்லாம் இவர் பிரசங்கித்தபோது அங்குள்ள பண்டாரசந்திதிகளும். சௌவாசாரியர்களும், பிறகும் பரவசமாய்ப் பெருமகிழ்ச்சியுற்றார்கள். திருவண்ணமலை ஆதீனத்துக் குன்றக்குடிப் பண்டாரசந்திதிகள் பிரசங்கமுடிவிலே இவரைச் சிவிகையிலேற்றி வாத்தியகோஷ்டதோடு பட்டணப் பிரவேசங்குசெய்வித்தார்கள். சில விடங்களிலே பிரசங்க முடிவில் சிலர் எழுந்து ஆனந்தக் கூத்தும் ஆடினார்கள். வேறு சிலர் விழுந்து விழுந்து நமஸ்கரித்து விழுதி வாங்கிக் கொண்டார்கள்.

நாவலர் ஒருமுறை நாகபட்டணம் போயிருந்தார். அப்போது அங்கேயிருந்த பிரபுதிலகராகிய செல்வநாயகச் செட்டியார் இவரை அழைத்து, “தம்பி நீர் யாழ்ப்பானத் திலே நம்முடைய சிவன் கோயிலிலும் பிறவிடங்களிலும் மிக அலங்காரமாகப் பிரசங்கங்கள் செய்கிறீரன்றும், புராணங்களுக்கு அர்த்தஞ் சொல்லுகிறீரன்றும் கேள்விப்பட்டேன். இவைகளை நான் கேட்கலாகாதா?’ என்றார். இந்தச் செல்வநாயகச் செட்டியார் இராமேச்சரம் முதல் காசிவரையும் தம் பொருள் கொண்டே பற்பல தருமங்கள் தாபித்த மகைக்கவரிய மகைக்காப்பிரபுவாகிய

வைத்தியலிங்கச் செட்டியாருடைய பெளத்திரர். தஞ்சா வூர்ச் சரபோசி மகாராசாவுக்குக் கைம்மாறு வேண்டாது சத்திரத்தின் பொருட்டுக் காசியிலே நிலங்கொடுத்து அவராலே பற்பல மரியாதைகள் பெற்ற கந்தப்பச் செட்டியாரின் தமையனாருடைய புத்திரர்; நாகபட்டணத்திலே எந்தப் பிராபுக்களும் தாசில்தார் முதலிய எந்த உத்தியோகத்தர்களும் தமது வீட்டு வாயில் சமீபித்தவுடனே பஸ்லக்கு வண்டி விட்டிறங்கி மரியாதை செய்து கொண்டே போகும் வண்ணம் வாழ்ந்த சீமான். பத்திலட்ச ரூபா ஆஸ்திரியடைய வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயி லுக்கு மானேசர். சற்றே செல்வச் செருக்குடையவராய் இருந்தார். அதனைக் கண்ணுற்ற நாவலர் கந்தபுராணத்திலுள்ள,

‘காடு போந்தனன் இந்திரன் பொன்னகர் கரிந்து பாடு சேர்ந்தது சயந்தனும் சிறையிடப் பட்டான் நாடில் விண்பதச் செய்கையீ தெம்பிரான் நல்கும் வீட தேயலால் துன்பறு மார்க்கம் வேறுண்டோ’

என்னுஞ் செய்யுளைச் சொல்லி, அதற்கு அருத்தமும், அதையே பீடிகையாகக் கொண்டு ஒருபிரசங்கமும் செய்தனர். செட்டியார் அவைகளை மிகுந்த ஆராமையோடு கேட்டுத் தம் செருக்குக்கு நானை, சந்தோஷமடைந்து பாராட்டி இவரைக் கட்டித் தழுவினர்.

நாவலர் சிவன் கோயி வில் பிரசங்கஞ் செய்யத் தொடங்கிய காலத்தில், அவரோடு ஒருசாலை மாணக்கராயிருந்த நல்லூர் வேங்கடாசல ஐயர் குமாரர் கார்த்தி கேய ஐயரும் இவருடைய கேள்விப்படி இடையிடையே பிரசங்கஞ் செய்து வந்தார். கார்த்தி கேய ஐயரும் இவரும் பிரசங்கஞ் செய்து கொண்டு வருநாளில், கார்த்தி கேய ஐயருடைய பிரசங்க முறையொன்றில் பல சனங்கள் பிரசங்கம் கேட்க வந்து காத்திருந்தார்கள். ஐயர் அப்பொழுது ஓடிவந்து, ‘என்னுடைய தாயாருக்கு அதிக அசௌக்கியமாயிருத்தலால் எனக்கு இன்றைக்குப் பிரசங்கஞ் செய்ய இசையாது. தாங்களே இன்றைப் பிரசங்கத்

தைச் செய்தல் வேண்டும்’ என்று இவரிடம் சொல்லி விட்டு, உடனே போய்விட்டார். பிரசங்கம் கேட்கவந்த சனங்கள் எல்லாரும், “தாங்களே பிரசங்கக்கு செய்யுங்கள்” என்று இவரைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அந்தச் சுக்கிர வாரம் கார்த்திகேய ஜயராடைய பிரசங்க முறைநாள் என்பது பற்றி, இவர் அன்று பிரசங்கிக்க விஷயமொன்றும் ஆயத்தம் பண்ணவில்லை. அதுபற்றி, “நான் ஆயத்தமில்லை” என்றார். அப்பொழுது அங்கிருந்தோர் பலர் சிறிது நகைத் தார்கள். உடனே, ‘ஆயத்தமில்லை’ என்று தாம் முன்பு சொல்லிய வாக்கியத்தைப் பின்னும் மூன்று முறை உரத்துச் சொல்லி, அதனையே பீடிகையாகக் கொண்டு, மரணத்துக்கு ஆயத்தமில்லையென்று மிக விரித்து, இனிமையும் சாது ரியழும் தோன்றப் பேசி முடித்தார். ஆயத்தம் பண்ணுமல்ல அன்று செய்த பிரசங்கம் போல இவர் அதற்குமுன் செய்த தில்லை. முன்னே நகைத்தவர்கள் எல்லோரும் இந்தப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுத் திகைத்தவர்களானார்கள். இவருடைய சிரசங்கங்களுள் ஆயத்தம் பண்ணிச் செய்யும் பிரசங்கங்களிலும் ஆயத்தம் பண்ணுமெற் செய்யும் பிரசங்கங்களே பெரும்பாலும் சிறப்புள்ளனவாய் இருந்தன. இவர் பிரசங்கத்துக்கு ஆயத்தப்படுத்தவது என்னையெனின், பிரசங்கத்துக்குச் சிறிது நேரத்துக்கு முன் ஏழு எட்டு நிமிஷம் தனியிடத்திலிருந்து சில நூல்களை எடுத்துப் பார்த்து அவற்றில் இன்ன இடம் என்று ஒரு காகிதத்திற் குறித்துக் கொள்வதேயாம்.

வெளிகூப் பிரசங்கங்கள் செய்யும்போது நின்று கொண்டே செய்வார். சமயப் பிரசங்கம் செய்யும்போது இருந்து கொண்டு செய்வார். இவர் தரித்திருக்கும் பட்டாடையும், திரிபுண்டராமும், கெளரி சங்கமும், கொத்துத் தாழ்வடமும் எவரையும் வசீகரிக்கும். இனி இவருடைய குரலோசையோ வெகு தூரத்தில் இருப்பவருக்கும் கேட்கத்தக்க தொனியும் மதுரமும் உடையது. எல்லா வகையான இராகங்களும் இவருக்கு வரும். பிரசங்கங்கள் செய்யப் போனால் சில காலங்களில் பத்து நாழிகை நேரம் வரையும் காலெடுத்து மாறி வையாமலும், கை முதலிய

உறுப்புக்களை அசைக்காமலும் ஒரே மாதிரியாயிருப்பார். இவருடைய பிரசங்கம் முதலியவைகளைக் கேட்ட பண்டார சந்திகள் வித்துவான்களாகிய இவருள், இவருடைய சித் தாந்த உணர்ச்சியையும் புறச்சமய ஆராய்ச்சியையும் பற்றிப் புகழாதவர் ஒருவருமில்லை.

முப்பது வருடங்களுக்கு மேல் நாவலரது பிரசங்கம் தமிழ் வழங்கும் நிலமெங்கும் தனக்கு ஒப்பும் உயர்வும் இன்றித் தனியரசாய் விளங்கியது.

முதற் பிரசங்கம் பிலவங்க வருஷம் மார்கழி மீ கூ வை (31-12-1847) சுக்கிர வாரமும் சுவாதி நஷ்டத்திரமும் கூடிய சுபதினத்திலே தொடங்கியது. இவர் கடைசியாகப் பிரசங்கஞ் செய்தது யாழ்ப்பாணச் சைவப் பிரகாச வித் தியாசாலையில் பிரமாதி ஸு ஆடி மாசத்திற் சுந்தர மூர்த்தி நாயனர் குருபூசைத் தினமாகிய சுவாதி நஷ்டத்திரத்திலன்றேயாம். பிரசங்கம் தொடங்கினதும் முடிந் ததும் கவாதி நக்ஷத்திரங்களிலேயாம். அன்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பீடிகை, “பொன்னும் மெய்ப்பொரு ஞந்தரு வானை” என்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் தேவா ரமாகும். பிரசங்க முடிவிலே சனங்களை விளித்து, “நான் உங்களிடத்துக் கைம்மாறு பெறுதலைச் சிறிதும் என்னுது முப்பத்திரண்டு வருஷங்காலம் உங்களுக்குச் சைவசமயத் துண்மைகளைப் போதித்து வந்தேன். எனக்குப்பின் சைவ சமயங் குண்றிப்போமென்று பாதிரிமார்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் நான் உயிரோடிருக்கும் போதே உங்களுக்காக ஒரு சைவப்பிரசாரகரைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள். இன்னும், என்னைப் போலப் படித்தவர்களும் சன்மார்க்கர்களுமாய் அநேகர் வருவார்கள். ஆனால் உங்களுடைய வைவுகளைக் கேட்டுக் கேட்டுக் கைம்மாறு கருதாது சமயத்தைப் போதிக்க என்னைப்போல ஒருவரும் வரார். இதுவே என்னுடைய கடைசிப்பிரசங்கம். இனிமேல் நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கம் பண்ணமாட்டேன்” என்னுங் கருத்துப் புலப்பட விரித்துக் கூறினார். அன்றைப் பிரசங்கத்தைக்

கேட்டுக் கண்ணீர் விட்டமாதவர் அங்கே ஒருவருமில்லை. வித்தியாசாலையிலுள்ள தூண்கள் மரங்கள்தாழும் உருகின. இதுவே இவருடைய கடைசிப் பிரசங்கம்.

மற்றைநாள் “‘சென்ற இரவு ஏன் இந்தப் பிரகாரம் பிரசங்கஞ் செய்தீர்கள்?’’ என்று அன்பரொருவர் கேட்ட போது, தமக்கு அந்நேரம் ஒன்றும் தெரியவில்லை என்றார்.

19. புராணபடனம்

கந்தபுராணத்தின் பிறந்தகம் வடதேசம்; அதன் புக்ககம் யாழ்ப்பாணம்.

“இந்தியாவிலோ வித்துவான்கள் சைவசமயிகளுள்ளாஞ் சைவசமயத்தில் உட்பற்றில்லாதவர் பலரேயாகவும், இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்து மதத்திற் புகுந்தவர்களுள்ளாஞ் சைவசமயத்தில் உட்பற்றற்றவர் அரியராதலாகிய இத்துணை விசேஷத்துக்குக் காரணந்தான் என்னையெனிற கூறுதும்;— எத்துணைக் காலந் திருப்பித் திருப்பிப் படிக்கினும் கேட்ச்சினும் எட்டுணையுந் தெவிட்டாது தித்தித்தமுதாறும் அத்தியற்புத அதிமதுரத் திவ்விய வாக்காகிய கந்தபுராணத்துள்ள பதிலக்கணத் திருவிருத்தங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களினால் இவர்களுள்ளத் தூற்றெடுத்த மேய்யுணர்வேயாம்” என்கின்றனர் நாவலர்.

கிறிஸ்துசமய உபதேசியார் ஒருவர் ஏறக்குறைய இருபத்தெட்டு வருஷத்துக்குமுன் நம்முள்ளே நால்வருடன் அந்தரங்கத்திற் கலந்து பேசியபோது, ‘பைசிள் லசனங்களைல்லாம் ஒருங்கு திரண்டுங் கந்தபுராணத்து அவைபுகு படலத்தினும் அமைச்சியற் படலத்தினு முள்ள பதிலக்கணத் திருவிருத்தங்களுள் ஒன்றனது ஓரடிக்குத்தானும் ஆற்றுது, ஆற்றுது! என்ன அற்புதம், அற்புதம்!!’’ என்று கண்ணீர் வார உரோமஞ் சிலிர்ப்ப மிக்க ஆராமையோடு சொல்லினர்.

பாதிரிகள், ‘கிறிஸ்து சமயம் எத்தேசத்திலும் பரவி னும் பரவும் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளபடி பரவாது’ என்று அந்தரங்கத்திற் புலம்புகிறார்கள்’ என்கிறார் நாவலர்.

தமிழரசர்களோ வேளாண் பிரபுக்களோ யாரோ புண்ணியவான்கள் கந்தபுராணம் என்கின்ற சமய பொக்கி ஷத்தை யாழ்ப்பாணத்துக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அதனைப் படித்துப் பொருள் சொல்லும் முறை யாழ்ப்பாணத்துக்கேயூர்யதொரு தனிச்சிறப்பு முறை.

கந்தபுராண முகப்பினமெந்த சிவபுராணபடனவிதி நாவலர் செய்தது. படனவிதியில், “வாசிக்கும் காலத்துக்கும் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்துக்கும் ஏற்ற இராகத்தில் வாசித்துல் வேண்டும். எச்சுதியில் எவ்விராகத்தில் வாசிக்கப்படுகின்றதோ, அச்சுதியில் அவ்விராகத்திற்குரே பொருள் சொல்லப்படல் வேண்டும்” என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. விசேட படிப்புத்தினங்களில் இவ்விதி இன்றும் யாழ்ப்பாணத்திற் கையாளப்படுகின்றது.

கந்தபுராணப் பதிப்பில் கையடையாளமிட்டுப் பின் வருங் குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. ‘‘தேவாரம் பெற்ற சிவஸ்தலங்களுள்ளே திருக்கோணமலை திருக்கேதீச்சாரம் என்னும் இரண்டையும், திருப்புகழ் பெற்ற சுப்பிரமணியஸ்தலங்களுள்ளே கதிர்காமம் என்னும் ஒன்றையும் உடைத் தாகிய ஈழ தேசமெங்குமுள்ள சிவாலயம் விக்கினேசுரராலயம் என்னுந் திருக்கோயில்களைல்லாவற்றினும் இக்கந்தபுராணம் பண்டைக்காலந் தொடங்கி வருஷந்தோறும் தவரூது வாசித்துப் பொருள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. அங்கங்குள்ள ஆண்பெண் என்னும் இருபாலாரும் வாசிப்போரையும் பொருள் சொல்வோரையும் வழிபட்டு இதனை நியமமாகக் கேட்டுக்கொண்டு வருகின்றார்கள். இத்தேசங்களிலுள்ள திருக்கோயிலதிகாரிகளும் மடாதிபதிகளும் தங்கள் தங்கள் திருக்கோயில்களினும் மடங்களினும் இக்கந்தபுராணத்தை வருஷந்தோறும் வாசித்துப் பொருள் சொல்லும்படி செய்வார்களாயின், இங்குள்ள சைவசமயிகளும் இதனை நியமமாகக் கேட்டு உய்வார்களே’’ என்பது. இத்தேசம் என்றது வடதேசத்தை.

இராமநாதபுரம் பொன்னுச்சாமித் தேவரின் புதல்வரும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அக்கிராசனருமான பாண்

டித்துரைத் தேவர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமது சமஸ்தானத்துக்கு வருபவர்களை, யாழ்ப்பாண முறையில் கந்தபுராணம் படித்துப் பொருள் சொல்லும்படி கேட்பதுண்டு.

கந்தபுராணம் படித்துப் பொருள் சொல்லும் முறையின் உச்சகாலம் ஆறுமுக நாவலர் காலம். அவரே அதன் கருத்தா. தருமபுர ஆதீனத்தில் ‘ஜந்துபேரறிவுங்கண்களே கொள்ள’ என்ற பெரியபுராணப் பாட்டுக்குச் சொன்ன பதவுரை விரிவுரைகளும், நல்லூர்க் கந்தசவாயி கோயிலில் வித்துவசிரோமணி வாசிக்க,

‘வேதக் காட்சிக்கும் உபநிடத் துச்சியில் விரித்த

போதக் காட்சிக்கும் காணலன்...’ என்ற கந்த புராணப் பாடலுக்கு நாவலர் சொன்ன வியாக்கியானமும் பேரறிஞர்கள் விதந்து பாராட்டுபவைகள்.

நாவலரைத் தொடர்ந்து புராணங்களுக்கும் காவியங்களுக்கும் பொருள் சொல்லும் முறையை விரிவுபடுத்திய வர் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை. அவர் காவியரசனைகளைச் சேர்த்து நவரசமும் குதிகொண்டோடு வியாக்கியானஞ்சு செய்யும் முறை வெகு விசித்திரமானது. நாவலரிட்ட வித்தின்மூளை பொன்னம்பலபிள்ளை. அம்மூளை கற்பக தருவாய்ப் பலருக்கும் பயன் செய்தது. உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளை அவர்களின் உரைவளம் நாவலரையும் பொன்னம்பலபிள்ளையையும் பின்பற்றியது.

20. கற்பித்தல்

இஃது அஞ்ஞாதவாச காலத்திலேதானே இராக்காலத்தில் ஆரம்பமானது. அஞ்ஞாதவாச காலமாவது கிறிஸ்த சூழலில் அமைந்த பதினெண்கு வருடகாலமாம். பதினெண்கு வருடத்தில், பதினேராவது வருடமுடிவில் 23 வயசில் 1846 ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் இது ஆரம்பமானது. நோக்கம் சரித்திரத்திற் சொல்லப்பட்டது. கற்

பித்தல் ஆயுள் முழுவதும் தொடர்ந்து நடந்தது. இங்கேயும் வடக்கேயும் இது நடந்தது. நாவலர் சஞ்சரிக்கும் இடமெல்லாம் கற்பிக்கும் இடமாயும் பிரசங்கிக்கும் இடமாயும் அமைந்தன. சாதாரண சம்பாஷனைகள் சன்மார்க்க உபதேசங்கள்.

21. மாணவர் பரம்பரை

மாணவர் என்றதும் நாவலரின் மருகரான வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிளையின் பெயரே முன்னுக்கு வருகின்றது. முதல் வகுப்பு 1846 இல் தொடங்கும் போது அவர் (9) ஒன்பது வயசு இளைஞர். ஆயினும் அவரையே உலகம் முதற்கண் எடுத்துப் புகழுகின்றது. ஆயிரக்கணக்கானவர்களை இலக்கிய ரசனையில் முழுகச் செய்தவர் அவர். நூற்றுக்கணக்கானவர் பல துறை யிலும் டில்லை மிக்கவர்கள். சபாபதிநாவலர் உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளை தர்க்குட்டர்ரதாலுதாரி போன்றவர்கள், நாவலரிடம் படித்தவர்களேயாயினும் தத்தந்துறையில் தமிழ்ப்புலமையை வித்துவ சிரோமணியிடமே பூர்த்தி செய்தவர்கள்.

“பொன்னம் பலப்பெயர்ப் புட்கலா வர்த்தம் புராதன நியாயோத்தி
 புகழ்சங்க லக்கியப் புனர்ரா மரயணப் பொருவறு மளக்கர்புவியில்
 துன்னித் துலங்கிமலி சூதனைலி மாலையாந் தொல்பயோ ததிகாவியத்
 துங்கவார் கலிபார தப்பரவை லக்கணத் தொடுக்கடல்கள் துய்த்தெழுந்தே
 மின்னித் திடுக்கிட இடித்துயாழ்ப் பாணகிரி மீதேறி நல்லீழுடிமேல்
 மேலிப் படிந்துசெந் தமிழ்மேதை நிதிமாரி மிகவும் பொழிந்திட்டதிச்
 சன்மத்து வித்தியார்த் திப்பயிர் தழைத்திடச் சாந்தநா யகிசமேத
 சந்தர்மொ லீசனே ஐந்தொழில் விலாசனே சந்தரபுர தலவாசனே”

என்று அன்புகசிந்தெழுந்த அருமந்த பாடல் உரையாசிரியர் ம. க. வே. இயற்றிய ஈழமண்டல சதகத்தில் உள்ளது.

இங்கே இனுவில் நடராசையர் காசிவாசி செந்தி நாதையர், அங்கே திருவாவடு துறையாதீனத்து இரண்டாம் பட்டமாகிய நமசிவாயத் தம்பிரான் நாவலரிடம் சைவசித்தாந்தம் கற்றவர்கள். சாமிநாதையர் தமிழுக்குச் செய்த அளவுக்குச் செந்திநாதையர் சைவசித்தாந்தத்துக்குச் செய்ததைச் சமய உலகம் அறியும். செந்திநாதையரின் வேலை நெற்குத்து. ஐயர் செய்த கிறிஸ்துமத கண்டனங்கள், ஏகாத்மவாத கண்டனங்கள் அடேகம். ஐயர் கால் வழியில் முளைகொண்டெழுந்தகவரே மாயாவாத துவம்ச கோளரி நா. கத்திரைவேற்பிள்ளை, சுவாமிநாத பண்டிதர் என்றித் திறக்கோர். பண்டிதர் வித்துவசிரோமணியிடத்தும் படித்தவர்.

நாவலரிடம் தொடக்க காலத்திற் படித்தவர்களுள் ஒருவரான ஆறுமுகத் தம்பிரான் முதன்முதற் பெரிய புராணத்துக்கு உரை செய்தவர். சதாசிவம்பிள்ளை நாவலரை என்றும் பிரியாதிருந்து, நாவலர் தருமத்தை வளர்த்தும் புத்தகங்கள் அச்சிட்டும் உபகாரியாய் விளங்கியவர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்மணம், சைவமணம் என்றால் அவை நாவலராலும் வித்துவசிரோமணியாலும் வந்த வையே. சிவஞான சுவர்மிகளுக்குப் பிறகு சைவசித்தாந்த மென்றால், இங்கேயும் வடக்கேயும் அது செந்திநாதையரின் விளைவே.

22. வித்தியாசாலை

நாவலரும் வித்துவசிரோமணியும் நடந்து திரியும் சர்வ கலாசாலைகள். அவர்களிடம் பழுத்தவர்களிற் பலர் அவ்வாரைய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர்கள். உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளை அவர்களும், அவர் மாணவர் செட்டியார் பொன்னம்பல உபாத்தியாயரும் தம் கிராமத்தையும் அயற்கிராமங்களையும் புராணத்தில் திளைக்க

வைத்தவர்கள். சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரும் அவர்மாணவர் மகாவித்துவான் கணேசையரும் முறையே நாவலரோடும் வித்துவசிரோமணியோடும் தொடர்புபட்டவர்கள். பிற்காலத்திலே யாழ்ப்பாணப் புலமைக் கண்கள் அவர்கள். நாவலரின் இராப்பாடசாலை திண்ணைப் பள்ளி யின் இனத்தைச் சேர்ந்தது. அதன் பரம்பரைதான் உன்மைக் கல்விப்பரம்பரை.

1848 இல் வண்ணர்பண்ணையில் தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலை சிறுவர் தொடக்கம் யாவரும் படித்தற்குபகாரமானது. அதனைத் தொடர்ந்து பலரும் சைவ பாடசாலை ஊர்தோறும் உண்டாக்குதற்கு மாதிரிகையாய் அமைந்தது அது. அதனைத் தொடர்ந்து விரிந்தவிரிவே சைவவித்தியானிருத்திச் சங்க பாடசாலைகள்.

நாவலர் பாடசாலையிற் காவியவகுப்புக்கள் வேருகநடந்தவை. அவ்வகுப்புக்களுக்குத் தலைமை யாசிரியராய்த் தமிழ் விருத்தி செய்தவர் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்கள்.

23. புத்தகங்கள்

நாவலர் செய்த நூல்கள், உரைகள், ஏனைய பதிப்புக்கள் அறிவு வளர்ச்சிக்குரியவைகள்; நோய்க்கு மருந்துகள். நேரே பயன்தராதவைகள் என்று கண்டால் அவற்றில் அவர் தீண்டுவதில்லை. வசனத்தை முதலாம் பாலபாடத் திலிருத்து பெரியபுராண சூசனம் வரையிற் படிக்கிறம் செய்து பார்க்கலாம். பதினாறுக்கு மேற்பட்ட படிக்கிரமம் செய்து அவைகளை அமைக்கலாம். பதினாறு வேறு நடைகளையுங் காணலாம். நடைகள் எடுத்துக் கொண்ட கருத்துக் கேற்பத் தாமே வந்து அமைப்பவைகள்.

சமயத்தில் முதலாம் சைவவினாவிடையை எடுத்துக் கொண்டால் அது வளர்ந்து சென்று சிவஞான போதத் சிற்றுரையில் முற்றும்.

இலக்கண வினாவிடை இலக்கணச் சுருக்கமாய் இலக்கணக் கொத்தாய்ச் சூருவளியாய்ச் சூத்திரவிருத்தியாய் காண்டிகையாய் விருத்தியாய் சேனுவரையத்திற் சென்று முற்றும்.

இப்படியே உரைகளும் ஏனையவையும் அமையும். உரைகள் பரிமேலமூகரையும் சிவஞான சவாமியையும் பின்பற்றியவைகள்.

மேலும் சிலபுத்தகங்களை, அஃதாவது சிந்தாமணி போன்றவைகளை அவர் தீண்டாததன் காரணம் சிந்திக்கத்தக்கது. உமிக்குத்திச் சலித்தல் அவர் வாழ்க்கையில் இல்லை. இஃது இன்னும் விரித்து ஆராயற் பாலது.

24. துண்டுப் பிரசுரங்கள்

துண்டுப் பிரசுரங்களாயும் பத்திரிகைகள் மூலமாயும் வெளிவந்தவைகள் அவ்வக் காலத்துக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டவைகள். அவற்றிற் கிடைத்தவைகள் நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாவலரின் உண்மை நிலையைப் பிரபந்தத் திரட்டிலே காணலாம்.

‘யாழ்ப்பானச் சமயநிலை’ கருத்துள்ளிப் படிக்கவேண்டியது. இப்பொழுது நாவலரிருந்தால், யாழ்ப்பானச் சமய நிலை 3ம் பாகம் வெளிவந்திருக்கும். தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் சமயவிஷயங்களிற் பங்கெடுப்பதும், தம்முள் மோதிக் கொள்வதும் தனிப்படலமாயமையும். குருக்கள்மார் யாழ்ப்பானக் கச்சேரியிற் கூடுவது பற்றி நாவலர் என்ன நினைப்பார்?.

‘சைவசமயி’ முதலிய துண்டுப் பிரசுரங்கள் சைவப் பாடசாலைகளிலும், கோயில்களிலும் பெரிய மூத்தில் அச் சிட்டுப் பரப்ப வேண்டியவை. சைவர்கள் மனனஞ்செய்ய வேண்டியவை.

25. கண்டனங்கள்

இவை பலதிறத்தன. அனைத்தும் சமய அடிப்படையிலி ருந்து எழுந்தவைகள். சிறுபான்மை வறுமைநோய் போக்க எழுந்தவைகள்.

நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோவில்பற்றிய கண்டனங்கள் கோயிலமைக்கும் முறையையும் பூசகர்களுக்குரிய இலட்சணங்களையும் எடுத்துக் காட்டுவன.

‘போலியருட்பாமறுப்பு’ பிரார்த்தனைக்குரிய அருட்பாக்களின் மகிமையையும் அவற்றை அருளியோரின் சிவத்துவத்தையும் விளக்குவது.

‘சமயம்! சமயம!!’, ‘இது நல்ல சமயம்!’, ‘வெகு சனத்துரோகம்’ என்ற கண்டனங்கள் ஏழைகளுக்கிரங்கி எழுந்தன. அரசாங்க உத்தியோக ஊழல்களை வெளிப் படுத்துவன. நாவலரின் ஒவ்வொரு மூச்சும் சீர்திருத்தமுச்சே.

26. பாஷாநடை

நாவலர், வசனநடைக்குத் தந்தை என்று கூறப்படுகிறார். பேச்சநடைக்கும் அவரே தந்தை என்பது மேலே காட்டப்பட்டது. இருவகை நடையும் அவர் வருந்திச் சம்பாதித்தவைகள் அல்ல. அவரது ஆழந்த கருத்துக்களின் தெளிவான வெளிப்பாடுகள் அவை. கம்பர் சிதையை நினைக்கும்போது உதிக்கும் நடைவேறு; குருப்பணகையை நினைத்தபோது உதித்த நடைவேறு. கும்பகரணன் பள்ளி யெழுச்சி திருவாசகத் திருப்பள்ளியெழுச்சியின் வேறுயது.*

அன்னநடை பிடியினநடை யழகுநடை
யல்லவென அசற்றி யந்தாட
பன்னுமுது புலவரிடஞ் செய்யுணநடை
யின்றதமிழ்ப் பாவை யாட்கு
வன்னநடை வழங்குநடை வசனநடை
யெனப்பயிற்றி வைத்த ஆசான்
மன்னுமருள் நாவலன்றன் அழியாநா
லொழுங்கநடை வாழி வாழி.

—சோமகந்தரப்புலவர்:

27. வழக்குக்கள்

A. நாவலர் ஒரேயொரு வழக்கு இராமலிங்கர் மீது வைத் தவர்; அவ்வழக்கு மானநட்ட வழக்கு

இங்கே நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலாரும், கோயிலீசு சேர்ந்து பெருமை சம்பாதிப்பவர்களும் நாவலருக்குச் செய்த மானக்கேடு மலையளவு. அவர்கள் செய்த தூஷணங்களுக்கும் அடாதசெயல்களுக்கும் எல்லையில்லை.

ஒருமுறை வண்ணூர் பண்ணையிலுள்ள தமது வித்தியாசாலையில் ஒரு சபைகூட்டி, நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில் அமைப்பும் நடைமுறைகளும் சிவாகம விரோதமென்று பிரசங்கஞ் செய்தார். கோயிலாரைச் சேர்ந்தவர்கள் கன்மழை பொழிந்தார்கள். நாவலர் கண்மூடி மெளனியாய் நின்றபடி நின்று வைரவக் கடவுள் மீது ஒரு தோத்திரம் சொன்னார். அமைதி நிலவியது. சபை ஆடாமல் அசையாமல் இருந்தபடி இருந்தது; பிரசங்கம் தொடர்ந்து திரைதிரையா யெழுந்தது.

நல்லூர்த் திருவிழாவில் ஆதின ஒதுவார்களை அழைத்துத் தமிழ்வேத பாராயணங் செய்த சிறப்பு, திருக்கூட்டச் சிறப்பிற் காட்டப்பட்டது. அப்பொழுது கோயிலாரைச் சேர்ந்த விதாஷகர்கள் சிறுவர் கழுத்திற் பணங்காய்ப் பணிகார மாலைகளைக் கட்டி, ஒதுவார்களைத் தொடர்ந்து செல்லச் செய்து அவமதித்தார்கள்.

ஒருமுறை தேர்த்திருவிழாவுக்கு முதல்நாளிராத்திரி ஆட்டுப்பரவியைத் தடுப்பதென்ற சங்கற்பத்துடன் தேர்க் கொட்டகைக்கு அருகிலமர்ந்தார். வம்பர்கள் ஒருவனுக்கு வெறியேற்றிப் பெரியதொரு கல்லை நாவலர் தலையிற் போடுமொறு சமத்தி விட்டார்கள். அவன் எதிரிலே வரும்போது, நாவலர் அவனை உற்று நோக்கினார். அவன் கல்லை மெல்ல இறக்கி, நாவலர் பாதங்களின் முன்னிலையில் வைத்து விழுந்து வணங்கி, இருகைகளையும் நீட்டி, வீழ்திப் பிரசாதம் வழங்கும்படி பிரார்த்தித்தான்.

“... சைவம்வாய்
மண்போட்டாய் போடுகின்றூய் மாணவரைக் கூட்டி
என்போடப் போருய் இனி”

என்று நிந்தனைப் பாட்டுகள் பாடி அச்சிட்டுப் பரப் பினார்கள். இத்தனை செய்தும் நல்லூரார் மீது நாவலர் மானநட்ட வழக்குத் தொடரவில்லை. இராமலிங்கர் மீது வழக்குத் தொடர்ந்தார். ஏன்?

நல்லூரார் நிந்தனையை உலகம் என்றுயினும் ஒப்புக் கொண்டதில்லை. இராமலிங்கர் விஷயம் அப்படிப் பட்ட தன்று. அது சமய அடிப்படையிற் கைவைப்பதா யிருந்தது. அதனால் வழக்கு வைத்துத் தம்மைச் சுத்திசெய்யும் முகமாக நிலைமையைக் காட்ட வேண்டியதாயிற்று.

இராமலிங்கச்சலாமி கோட்டில் தம் வாக்கைப் பேணுமை ஒன்றே அவரது அற்புதக் கதைகளைப் பொய்க்கச் செய்து விட்டது இவ்விஷயம் விரித்து ஆராயப்பட வேண்டும். வழக்கு நடந்து 80 ஆண்டுகளுக்குப் பின், காரியத்தை அறிந்தவர்கள் விசாரிப்பவர் இல்லாத காலத்தில் வழக்கு விஷயம் திரிக்கப்படுகின்றது. விரிப்பிற் பெருகும்

B. நாவலர் மீது இருவழக்குகள் வைக்கப்பட்டன

ஒன்று வெள்ளந்தாங்கி ஆறுமுகம் பிள்ளை வைத்தது. விபரம் ‘ஏழு ரூபா குற்றங் கொடுத்தது’ என்ற சரித்திரப் பகுதியிற் காட்டப்பட்டது.

மற்றவழக்கு தீக்கிதர்கள் பொய்யேகட்டிய வழக்கு. அதில் நாவலருக்குச் சிறைத்தண்டனை கிடைக்குமென்ற எண்ணமும் இருந்தது. கோட்டுக்குப் போகும் போது மாணவரான சதாசிவம் பிள்ளையிடம் கூறியது இது:-

“தீக்கிதர்கள் இவர்மேற் ரெடுத்த வழங்கில், தாம் சிகிச்கப்படுவாரென்றே இவர் எண்ணியிருந்தார். விசாரணை நடக்குந்தினத்தில் காலையிற் பூசை முடித்துக் கொண்டு,

உடையஜரைத் தமது மாணுக்கார் சதாசிவம்பிள்ளையிடங் கொடுக்கு, “நான் இன்று சிகிச்சப்படின் என்னுயிரை விட்டுவிடுவேன். நீ இவ்வடையவரைக் கங்கையில் விட்டு விடு” என்று சொல்லிவிட்டுக் கோட்டுக்குப் போயினர். விசாரணையில் மற்றக்கட்சியார் கேட்ட ஒரு முட்டுப் பாடான கேள்விக்கு மறுமொழியும் கண்ணீரும் இவருடைய நாவினுங் கண்களினும் நின்று ஒருங்கே வந்தன. கோட்டில் இவர் நின்ற நிலையும், பேசிய திறமையும் நீதி பதிக்குப் பேராச்சரியத்தை விளைத்தன. இவ் வழக்கில் வழக்காளிகளுக்கே அபராதம் விதிக்கப்பட்டது.”

C. நாவலர், வழக்கீர் சாட்சியங் கூறிய சந்தர்ப்பங்கள் இரண்டு.

இன்று, பிராமணர் நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலது காரிமேல் வைத்த வழக்கு. அதில் பிராமணர் பக்கஞ் சாட்சியஞ் சொல்லச் சென்றவர் நாவலர். அதிகாரி பக்கம் ஏற்பட்டவர் பிரசித்த வழக்கறிஞர் பிறிற்றே. அங்கே நடந்த ஒரு சம்பவம் பின்வருமாறு:-

“யாழிப்பாண டிஸ்திரிக் கோட்டில் இவர் ஒரு முறை சாட்சியஞ் சொல்லப்போனபோது, நீதிபதி தாம் தமிழ் சிறிதேனும் அறியாதவராயிருந்தும், இவர் பேசுகிற வகையைப் பார்த்து மிகவும் பாராட்டினார். அன்று நீதிபதி ஆசனத்திலிருந்து வழக்கு விசாரணை செய்யும்போது இவர் நீதித்தலத்திலே அவர்முன் ரோனார். இவருடைய தோற் றப் பொலிவையும் வருகையையுங் கண்டவுடனே மற்றை நியாயதுரந்தரர் சகலரும் தம்மை மறந்து எழுந்தனர். இஃது நீதிபதிக்கு ஓராச்சரியமாய் இருந்தது. உடனே அவரும் தாம் சற்றே எழுந்தவர் போலக் காட்டினர்.”

வேறு இரு வேடிக்கைச் சம்பவங்களும் நிகழ்ந்தன. ஒன்று அழகக்கோன் என்ற அத்துவக்காத்தைப் பற்றியது. இவரும் கோயிலாருக்கு ஏற்பட்டவர். பிரசித்த வழக்கறிஞர். அவர் வழக்கு விளக்கத்துக்குச் சில நாள்களுக்குமுன்,

வழக்கறிஞர்களின் வாசிகசாலையில், நாவலர் சாட்சியாய் வருகிறார் என்பது பற்றிப் பேச்சு நிகழ்ந்த போது, கோடு பிரசங்க மேடையன்று; அவருடைய வாய்வல்லபத்தைக் கோட்டிற் பார்த்து விடுவோம்' என்று சற்று ஹாஸ்யம் செய்ததுண்டு. இது நாவலருக்குத் தெரிந்து விட்டது. வழக்கிலன்று அழகக்கோன் கேள்வி கேட்டார். நாவலர் பதிலுரைத்தார். பதில் வசனங்களிலொன்றை நீதிபதிக்கு அழகக்கோன் ஆங்கிலத்தில் விளக்கஞ் செய்யும் பொது செயப்பாட்டு வினையொன்றைச் செய்வினை என்று கருதி விளக்கஞ் செய்தார். உடனே நாவலர் உரத்த குரலில் ஆங்கிலத்தில், “இருவகை வினைக்கும் பேதந் தெரியாமல் நீதிபதிக்கு விளக்கஞ் செய்ய நான் விடுவேனு?” என்றார். கோடு சிரித்துவிட்டது. அழகக்கோன் வெயர்வை சட்டை களை நீண்த்துக் கொண்டு வெளிவந்தது. அப்படியே உட கார்ந்து விட்டார். செய்வினை செயப்பாட்டு வினை விளங்காத அப்புக்காத்து என்ற பெயர் எங்கும் பிரசித்தமானது.

மற்றொரு விசேடநிகழ்ச்சி துவிபாவிகராய் நின்ற கரிக்குருவி முதலியார் என்கின்ற இலங்கையர் என்ப வரைப் பற்றிப்பது. இவரது திறமை மித்தியாவாத நிரசனத்தில் பின்வருமாறு:-

“சைவப் பிரசாரகர் பூசினிக்காய் என்றும் தொண்டை மண்டலம் என்றும் வரைந்தது பிழையெனவும், இராம விங்கபிள்ளை பூசுகணக்காய் என்றும் தொண்டமண்டலம் என்றும் வரைந்ததே சரி எனவும் புகன்றுய். இதற்குத் தானே பேயிலங்கையர் சிரிக்கிறார்! இங்கிலிச மிக மலிந்த தற்காலத்திலே, இரண்டு பாலைமரக்குற்றி என்று பொருள் படுகிற Two Logs of Iron Wood என்றதற்கு இரண்டு இருப்புமரப் பூட்டு என்று கீழ்க்கோட்டிலே மொழி பெயர்த்து நகையாடப்பட்டவர் தமது உத்தியோகத்தில் நின்றும் தள்ளப்பட்டாரோ! மேற்கோட்டிலே உயர்ந்த உத்தியோகம் பெற்றுச் செருக்கி நெளித்துத் திரிகிறோ! இப்படிப்பட்ட மூடசிரோமனியினால் எத்தனை பேருடைய எத்தனை வழக்குக்கள் எவ்வளவு மோசம்போயிருக்குமோ?

இதை விசாரிப்பாரில்லையே! அப்படியாகவும் தமிழ்விருத்தி கைம்மாறு கருதாது செய்யும் சுவாதீனபதியாகிய சைவப் பிரசாரகரைத் தள்ளுகிறவர் யாரோ! வைக்கிறவர் யாரோ! ஏன் கறுவுகிறீர்?"

இப்படிப்பட்ட இலங்கையர் மொழிபெயர்க்க நீதிபதி "கந்தகவாமி கோயில் முன் வேறுபிரகாரம் அமைந்திருந்தது என்று எப்படித் தெரியும்?" என்று கேட்டார். நாவலர் பலஷாகிய காரணங்களை அடுக்கி ஏகவசனத்தில் விடையிறுத்தார். முதலியாருக்கு எவ்வாறு மொழிபெயர்ப்ப தென்று தெரியவில்லை. நீதிபதி பரிகாசமாக முதலியாரை உசார்ப்படுத்தினார். முதலியாரால் வாயை அசைக்க முடிய வில்லை. பின் நாவலரிடம் படித்த ஓர் அப்புக்காத்து மொழி பெயர்க்க முன்வந்தார். நாவலர் சிறுசிறு வசனங்களில் விடையிறுத்தார்.

வழக்கிற சாட்சியங் கூறிய சந்தர்ப்பங்களில் இரண்டாவது சாட்சியம், நாவலர் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டு சொன்னது.

நாவலர் ஒழுக்கவீனங்களைப் பொறுக்கமாட்டார்; கோபிப்பார். இந்தக் கோபம் மருகரான வித்துவசிரோ மணியிடம் புறநடையாயமைந்தது. எத்தனையோழை கோபித்துத் தண்டித்தற்கு மருகரைத் தம் முன்னிலைக்கு நாவலர் அழைத்ததுண்டு. தண்டிக்கப் போகின்றார் எனப் பலர் கவலையுற்றது முண்டு; அவரைப் பார்த்ததும் கோபம் மறைந்துவிடும். நாவலர் சற்றே கடுகடுப்புடன் 'என்ன?' என்பார். வித்துவசிரோமணி 'ஓரு சந்தேகம்' என்பார். உடனே ஆழ்ந்த கல்வி விஷயமொன்று ஆராய்ச்சி செய்யப்படும். அழைத்த விஷயம் கனவாய்ப் பழங்கதையாய் விடும். வித்துவசிரோமணி தப்பிப்பிழைத்து மெல்ல அகன்று விடுவார். சிரோமணி அல்லும் பகலும் ஒய்வின்றி மாணவர்களுக்குக் கைம்மாறு கருதாது கற்பிப்பவர். அதனால் அவர்பால் நாவலர் கோபிப்பதில்லையேன்று சரித்தி ரகாரர் காரணம் சொல்லுவதுண்டு. இஃது ஒரு சிறு அம்

சம் ஆகலாம். ஒருவருக்கும் வித்துவசிரோமணியிற் கோபம் வருவதில்லை, அப்படியிருந்தும் அவருக்கு ஒரு கஷ்டம் ஒரு முறை வந்துவிட்டது. நாவலர் குடும்பத்தின் பெருமையை நாடி அரசாங்கம் ஒரு நொத்தாரிசு உத்தியோகத்தை வித்துவசிரோமணிக்குக் கொடுத்துவிட்டது. அவருக்கும் உத்தியோகத்துக்கும் வெகுதூரம். நாவலருக்கு அது விருப்ப மில்லை. வித்துவசிரோமணி பலருடைய தூண்டுதலால் உத்தியோகத்தை ஏற்றுவிட்டார். ஒருமுறை ஏமாந்து சிக்கலான உறுதியொன்று எழுதப்பட்டு விட்டது. சமுக மாகாத சாட்சிகளின் கையெழுத்திடப்பட்டிருந்தது. வழக்கு வந்துவிட்டது. வழக்காளிகள் சாட்சியாக நாவலரின் பெயரைக் கொடுத்து விட்டார்கள். நாவலர் ஒரு சொல்லுச் சொன்னால் அவர்கள் வழக்கை விட்டு விடுவார்கள். சாட்சியாதற்கு நாவலர் மறுத்திருக்கலாம். அவர் இரண்டில் எது வுஞ் செய்யவில்லை. வித்துவசிரோமணி நாவலரை அனுகித் தம்மைத் தப்பகவைக்கும்படி கேட்கவுமில்லை. நாவலர் நல்லூர்க் கோவிலுக்கு அக்காலத்திற் போவதை நிறுத்திக் கொண்டார். அதனால், வித்துவசிரோமணி இரவில் மறைவாக நல்லூருக்குப் போய்த் திருமருகாற்றுப்படை ஓதிவந்தார். இதை நாவலர் அறிந்து, “குற்றவாளிக்குச் சுப்பிரமணியர் துணை செய்வார் போலும்” என்று கூறியது முன்னு. வழக்கு விளக்கம் வந்தது. நாவலர் கோட்டுக்குச் சென்று கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டு உண்மையை உரைத்தார். ஐந்துவருடம் சிறைத் தண்டனை தீர்ந்தது. அன்றுதான் அவர் கடைசிமுறையாக மருக்கரைக் கண்டது. வித்துவசிரோமணி சிறைச்சாலை சென்றார். சிறைச்சாலை கல்விச் சாலையாயிற்று. மாணவர்கள் அவர் குறிப்பறிந்து புத்தகங்களையும் உணவுவகைகளையும் கொண்டுபோய்க் குவித்தார்கள். சிறையதிகாரிகள் புற நடைவிதியை அனுசரித்தார்கள். வித்துவசிரோமணி தமது அறிவைப் பெருக்கிப் பருவமேகம்போல் வெளிவந்தார். வந்துவர் தமது ஆண்ம ஈடேற்றத்துக்கு உண்மையுரைத்து உபகாரங்களையும் செய்த தமது மாமனுரைக் கண்டு வணங்க வாய்க்கவில்லை. அவர் மறைந்து விட்டார்.

“ஆறுமுக ஐயற்கே ஆட்செய்யப் பெற்றனம்யாம்
வெறுங்கள் வேண்டா இனி”
என்று அழுதார் வித்துவ சிரோமனி.

28. துவைனத்தை வழக்கு வைக்கும்படி நெருக்கடி செய்தது

துவைனம் வடமாகாண ஏசன்டு அவரும் கீழ் உத்தி யோகத்தர்களும் ஏழைகளை வருத்தினார்கள். ‘ஏழைகள் வாயிற் புகவேண்டியவைகளால் இந்த உத்தியோகத்தர்கள் தம்வயிற்றை யடைத்தார்கள்’ என்று பகிரங்கமாகக் கண் டித்தார் நாவலர். அதனால் துவைனம் நாவலர் மீது மான நட்ட வழக்குத் தொடுத்துத் தம்மைச் சுத்திசெய்ய வேண் டியவர், அப்படிச் செய்ய இயலாதவராய் வாளா இருந் தார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் நாவலர் மறைந்தார். துவைனத் தின் உயிர் உடலில் நிலைத்தது. உண்மை வீரரான நாவ லருக்குத் துவைனம் நன்றிக்கடன் செய்தார். இதன்விளைவு 43-ம் பிரிவிற் காண்க.

29. சேர முத்துக்குமாரசவாமி

கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசவாமியின் தந்தையார் சேர முத்துக்குமாரசவாமி. இவர் 19-10-1876 இல் இலங்கைச் சட்ட சபையில் கவர்னரைப் பார்த்து நாவலரைப் பற்றிச் சொன்னது இது:-

“It is the Hindu of Hiudus, Arumukha Navalar in the north! He is one of those orientals who can measure swords even with such a giant as my Hon' ble friend (the then Queen's advocate) Mr. R. Cayley in an argumentative way. His whole life has been spent in preaching and writing against Christianity and he has a following which cannot be despised.”

‘இந்துக்களுள் இந்துவும் வடஇலங்கையருமான ஆறு முதநாவலர் அவர்கள் எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர் திரு. R. கெயிலி (அப்பொழுதிருந்த இராணி அப்புக்காத்து) போன்ற அடலேறுகளோடும் சொற்போர் நிகழ்த்தவல்ல கிழூத்தேச அறிஞருள் ஒருவர். அவர் தமது வாழ்க்கை முழுவதையும் கிறிஸ்த சமயத்துக் கெதிராகப் போதிப்பதி இரும் எழுதுவதிலுமே செலவிட்டார். அவரைப் பின்பற்றும் அன்பர்குழாம் ஒன்றுள்ளது. அஃது அலட்சியஞ் செய்யப் படத்தக்கதன்று.’

30. துணிவு

பாதிரிமார் வழக்கு வைப்பார்களென்று சிலர் நாவ வரை அச்சுறுத்தியதுண்டு. அந்தக் காலத்திற் பாதிரிமாரை இங்குள்ளவர்கள் பலர் ‘ஜயர் ஜயர்’ என்று சொல்லியும், அவர்கள் தேவலோகத்திலிருந்து வந்தவர்களென்றும், அவர்களுக்கு விரோதமாக ஒன்றும் பேசக்கூடாதென்றால் சொல்லி அவர்களை வணங்கியும் வந்தார்கள். சைவதூஷண பரிகாரத்தில், ‘பாதிரியே!’ என்று பலவிடங்களில் விளித் திருப்பதைக் கண்டு சிலர், அப்பாதிரிமாருடைய ஏவுதலி னாலே இவர்மேல் வழக்கு வைப்போமென்று அச்சுறுத்தினார்கள். அதுகேட்டு இவர் சிரித்து விட்டு, “பாதிரிமுன்னின்று மொங்கான் போடுவான், நான் பின்னின்று மொங்கான் போடுவேன்” என்று சொல்லி அவர்களை அனுப்பி விட்டார்.

அக்காலத்து மறியற்காரர் தெருவேலை செய்வது வழக்கம். தெருவேலையில் மொங்கான் போடுவதென்பது, மண்ணைக்கொட்டி மரக்குற்றிகளைக் கொண்டு அதனை அடித்து இறுக்குவது.

31. தியாகம்

சைவதூஷண பரிகாரத்தின் முன்னுரையில் வருவது இது:— ‘‘இனி இவ்வரசர்களால் நீர்க்குமிழிபோல நிலையில்லாததாகிய இந்தச் சரீரத்துக்கு ஒரு தீங்கு வருமெனி

னும் வருக; நிலையுள்ளதாகிய ஆன்மலாபத்தின் பொருட் கூப் பிராண்த் தியாகம் பண்ணி யும் சைவஸ்தாபனம் பண்ணுதலே அத்தியாவசியகம், நாம் காத்தல் வேண்டுமென அவாவும் இச்சரீரத்தை நாம் பெற்றது முத்தி பெறும் பொருட்டன்றோ? சிவதூஷணம் முதலிய அதிபாத கங்களைப் பரிகரித்தற் பொருட்டுச் சரீரத்தை விடுத்தவர் முத்தி பெறுதல் சத்திய மென்பது சிவசாத்திரங்களாலே சாதிக்கப்பட்டதன்றோ? அங்ஙனமாதலின், நாம் சிவதூஷணம் முதலியவற்றைப் பரிகரிக்குங்கால் ஓரோவழி வரற் பாலதாகிய சரீர நாசத்தை ஏற்றுக்கோட்டினாலே முத்தி பெறுவேமென்பது சாத்தியமாமே ஆமெனில் முத்தியாகிய சாத்தியம் சித்தித்தவழி இச்சரீரமாகிய சாதனம் இருந்தென! ஒழிந்தென!”

32. அச்சமின்மை

தீக்ஷிதர்கள் முத்தி கொடுக்க ஆயத்தமானவர்களென்று அறிந்து கொண்டே அர்த்தராத்திரி பூசைக்குத் தவரூது சென்று நடராஜ தரிசனம் செய்து வந்தார்.

இராமநாதபுரத்திலிருந்துகொண்டே வில்வக் கன்று நாட்டும் கதையைத் தேவருக்குச் சொல்லியனுப்பினார். வில்வக்கன்றுக் கதையாவது, கொலை செய்வித்துத் தோட்டத்துட்புதைப்பித்து, அதன்மேல் பெரியமரத்தை வேரோடகழிந்து நாட்டி மறைப்பவர்கள் அவர்கள். அங்கே நடக்கும் ஊழல்களைச் சென்னைக் கவர்ன்மென்டாருக்கு அறி வித்தபிறகுதான் மறவன்கையால் மடிவது என்றவர்நாவலர்.

33. நாவலர் சுவாதீனபதி

நாவலர் ஆதீனமடங்களுக்கோ சமஸ்தானங்களுக்கோ பிரபுக்களுக்கோ கருவியாயிருந்ததில்லை. ஆதீனங்கள் நாவலரை அச்சத்தோடு மதித்தன. நான்காம் பால பாடத்தில் மடம் என்ற பாடம் ஆதீனங்களைத் திருத்தும் நோக்கத் தால் எழுந்தது. நாவலர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து

புறப்படுகிறார் என்றறிந்தவுடன் சுப்பிரமணிய தேசிகர் தம்பிரான்களுக்கும் பரிசாரகர்களுக்கும் பயிற்சி செய்வதுண்டு. ‘நாவலர் வருகிறார், பாலபாடத்தில் எழுதி போடுவார், ஆசாரத்தோடு அடக்கமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்’ என்று எச்சரிக்கை செய்து வைப்பார். நாவலர் மடத்துக்குப் போய் மீறாம்வரை பரிசாரகர்கள் கைகளால் தேகத்தைத் தீண்டாமலும், அரைக்குக் கீழே தொங்க விடாமலும் ஏந்தியகையர்களாய் நிற்பார்களென்று கதை சொல்லுவதுண்டு.

ஒருமுறை சுப்பிரமணிய தேசிகர், ‘ஓன்றை மறந்து விட்டார்கள் போலும்’ என்று ஓர் ஏட்டை எடுத்துக்கொண்ட பெய்து சென்று நாவலரை வழியனுப்பினார். சந்திதானம் எழுந்துசென்று வழியனுப்புவது, ஆதன் சம்பிரதாயத் துக்குமாறு. மற்றொருமுறை சபாபதி நாவலர் செய்த ஒரு தவறு காரணமாகச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் எழுத்துழலம் பொறுமை கேட்டதுண்டு.

விளைவெலி வேதக்குடிக்குருக்கள் நாவலரின் தீஷாகுரு. ஒருமுறை நாவலர் இங்கே இல்லாத சமயத்தில் சாத்திர விரோதமான விவாகக்கிரியை ஓன்றைச் செய்துவிட்டார். பின் நாவலர் என்ன சொல்லுவார் என்ற எண்ணம் உதித்தது. அதனால் நாவலரைக் காண மனம் கூசியது. காலம் மாசக்கணக்கிற் கழிந்தது. குருக்கள் மனசைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு நாவலரிடம் வந்து தமது குற்றத்தைத் தாமே சொல்லி மனவருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்.

நாவலர் பொன்னுச்சாமித் தேவருக்குத் தலை வணக்காதது உலகப்பிரசித்தம்.

நல்லூர்க் கோயிலத்திகாரி பகைகொண்டிருந்த காலத்திலும் நாவலரெதிரில் பாதரஸ்தைடன் செல்லக் கூசினார்.

பிரபு ஒருவர் தமக்குத் தாசிவயிற்றிற் பிறந்த பிள்ளையைக் கெளரவித்தால் பதினையிரம் ரூபா வித்தியாதருமத்

துக்குத் தருவதாக வேண்டினார். நாவலர் அதனைத் தெருத் தூசியாய் மதித்தார்.

வெள்ளந் தாங்கி ஆறுமுகம்பிள்ளை என்ற பிரபுவை ஏசித்தமிடம் வராமல் ஓட்டிவிட்டார்.

34. வரிசை

நாவலர் பிரபுக்களுக்குப் பிரபந்தம் பாடும் வித்துவான்களின் வரிசையைச் சேராதவர்.

மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையும் மகாமகோபாத்தியாயர் சாமிநாதையரும் ஆறுமுகத்தாபிள்ளை என்ற பிரபுவோடு பட்டபாட்டை, நாவலர் வெள்ளந் தாங்கி ஆறுமுகம்பிள்ளையுடன் நடந்ததோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

திரு. ச. நடேசபிள்ளையின் பாட்டனார் இலக்கணம் இராமசாமிப்பிள்ளை. இவர் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையின் மாணவர். பிள்ளைகள் இருவரும் கலெக்டர் ஒருவரைத் திருவாவடுதுறைக்கு அழைத்தற்குப் பட்டபாடுகள் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையின் சரித்திரத்தில் நாடகத் தமிழாய் அழைந்திருக்கின்றது. அப்படி நாடகத்தில் ஒரு பாத்திரமாக நாவலரை ஆக்கத் திருக்கைலாய் பரம்பரைத் திருவொடுதுறையாதீனத்துக்கு முடியுமா? ஆதீனம் நினைக்குமா? நாவலர் பிரபுக்களுட் பிரபுவாயிருந்தார்.

நாவலர் பிறப்பிலேயே வயிற்றுப் பிரச்சினை என்று ஒன்று இல்லாதவர். இப்பிரச்சினை பொருள் மிடிகாரண மாக வருவதன்று; அறிவின் மிடி காரணமாக வருவது. நாவலர் மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமான்.

‘நாவலரின் ஆறுமுகம்பிள்ளையும் சாமிநாதையரின் ஆறுமுகத்தாபிள்ளையும்’ என்றெருகு கட்டுரை இலக்கியரசினை சொட்ட எழுதுவது இன்றியமையாதது. நாவலரின் ஸ்தானம் அதனால் தெரியாரும்.

35. நீந்தியாதவர்; நீதிமான்

நாவலர் நீதிமான். நீதியைத் தழுவும் நிரீச்சர வாதி களைக்கூட அவர் மதிப்பார். ஏகாண்ம வாதிகள் தம்மை வேதாந்திகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்துசமயபாடத் திட்டமொன்றை வரச்செய்து, சைவசித்தாந்தத்துக்குச் செய்யும் சூழ்வினை நாவலர் இருந்தால் பலிக்கவே பலிக் காது. காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதியைக் கொண்டே இப்பொழுதைய பாடத்திட்டத்தின் அநீதியைச் சொல்லு விப்பார்.

பிறிற்றே மகாசட்டநிபுணர். நல்லூர்க் கோவில் வழக்கில் எதுறியான கோயிலதிகாரிக்கு ஏற்பட்டவர். நாவலர் வழக்காளிகளான பிராமணர் பக்கம் நீன்ற வர். இலங்கைச் சட்டசபைப் பிரதிநிதித்துவத் தேர்தல் வந்தது. பிறிற்றே தாம் ஏற்பட்ட பக்கத்துக்கு நயவஞ்சகஞ் செய்து நாவலர் பக்கஞ் சார எத்தனித்தார். நாவலருக்குக் கோபம் பிறந்தது. பிறிற்றேவை எதிர்த்தார். இளைஞரான பொன் இராமநாதனைத் தங்கம் ஆக்கினார்.

36. பஞ்சமும் நோயும்

அட்சய வருஷம் மார்கழி மாசத்திலே ஆர்த்திரா தரிசனத்தின் பொருட்டுச் சிதம்பரத்துக்கு வந்தார். அப் போது அத்தேசமெங்கும் மகாமாரியுண்டுபட்டதால் அநேக ஆயிரக்கணக்கான சனங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் இறப்பாராயினார்கள். இப்படியிருக்கவும் பகற் காலத்திலே தமது வித்தியாசாலையிற் போயிருந்து, பயப்படவேண்டாமென்று சனங்களுக்குத் தைரியஞ் சொல்லுதலிலும், இராக்காலத் திலே தமது உறைவிடத்தில் வருவோர்களுக்குக் கடவுஞ்சைய மசிமயை யெடுத்துப் பிரசங்கிப்பதிலும் போழுது போக்குவார். அப்போது அவருக்கு வயசு 44.

இவருடைய மாணக்கரொருவருக்கு வைசூரிநோயுண்டான போது, பலர் தடுக்கவுங் கேளாது தனியே அவர்

விட்டுக்குப் போய்ப்பார்த்து வந்தார். மற்றெலூரு மாணக் கராகிய சுப்பிரமணியபிள்ளை என்பவர் நிருவாணதீசைக் கூடு பெற்று இவர்டத்தே ஞானசாத்திரங்கள் படிக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்து மிக்க அன்புகாட்டி நடந்தமையால், அவருக்கு நோயுண்டான்போது அடிக்கடி போய்ப் பார்த்து வந்தார். வைத்தியஞ் செய்வித்தார்; அவரிறந்தபோது அவருடைய சரித்திரத்தை ஒரு சிறு புத்தகமாக எழுதினார்; அவருடைய பிள்ளையை வித்தியாசாக்கி யிற் படிக்க வைத்தார். இப்படிப் பலகாரியங்களை இவர் தம்மை நம்பின அநேகருக்குச் செய்திருக்கின்றார். இவை களால் இவருடைய இரக்கம் என்னுங் குணம் நன்றாக வெளிப்படுகின்றது. சிலர் பொருட்டுக் கண்ணீர் விட்டமுத்தும் உண்டு.

37. சூழல்

சுற்றுடலாற் பந்தப்படாத ஒரேயொருவர் என்றால் அவர் ஆறுமுகநாவலர் ஒருவரே. அதனால் நாவலருக்கு வாரிசு இல்லை. அவரது நீதியையும் தர்மத்தையும் மாணவர்களோ உறவினர்களோ விளங்கியவர்கள் அல்லர். அதனை விரிக்கிற் பெரும்பாரதம் ஆகும்.

இராமலிங்கர் சீடர் களாற் பந்தப் பட்டமையை, ‘வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு’ என்ற புத்தகம் பக்கம் பக்கமாக எழுதி விரிக்கின்றது.

38. வெகுசன விரோதி

நாவலர் யதார்த்தவாதி. ‘பிறர் செய்யும் அநீதி களைக் கண்டித்தற்கு நீர் யார்! கடவுளோ அரசரோ என்பார்க்கு, கடவுள் கட்டளைக்கும் அரசர் கட்டளைக்கும் மாருகவே பிறர்செய்யும் அநீதிகளை, அக்கட்டளைகட்டு அமைந்து கண்டித்தலாகிய நமது அநீதியைக் கண்டித்தற்கு நீர் யாரோ சற்றே பேசும் என்பேம் ஆகா! பல மனிதராலும் பகைக்கப்பட்டார், இனிக்கெட்டார் என்பார்க்கு,

ஒகோ கடவுளுக்கஞ்சம் அச்சம் பெருகப்பெருக மனிதருக் கஞ்சம் அச்சம் குன்றிக்குன்றிவிடும் என்பதறியீர் போலும் என்போம். எவ்விதத்தாலும் வாய்னடுக்க ஓட்டேம் ஓட்டேம்’ என்கிணறனர் நாவலர்.

39. தருமமும் கணக்கு வைத்தலும்

‘‘கனம் பொருந்திய பிரபுக்களே! இத்தோத்தவர் இவ் ஒரவர் இவ்வியல் புடையவரென்று உங்களாலே நன்றாக அறியப்படாதவர்களும், தருமத்தை நடத்துவதற்கு அறி வும் ஆற்றலும் இல்லாதவர்களும், தருமத் திரவியத்தின் வரவு செலவுக்கணக்கை உலகத்தார் அறியும் வண்ணம் வெளிப்படுத்துதற்கு உடன்படாதவர்களுமாயுள்ளவர்கள். உங்களிடத்தே தனித்தனி வந்து தருமத்தின் பொருட்டு யாசிக்கும் பொழுது நீங்கள் பெரும்பான்மையும் தடை பேசாது உங்கள் உங்களால் இயன்றமட்டும் திரவியம் உபகரிக்கின்றீர்களே. அத்திரவியத்தைப் பெறுவோர்களுள்ளே தாங்கள் சுட்டிய தருமத்தைத் தொடங்குவோர் சிலர். அவர்களுள்ளும் பெற்ற திரவியம் முழுவதையும் அத்தருமத்தில் உபயோகப்படுத்துகிறது துடையவருக்கும் அக்கருத்து அத்தருமம் முடிவு பெறும் வரையும் நிலைபெறுதல் அரிது. பெற்ற திரவியத்தைக் கொண்டு தருமத்தை முடிப்பவருள்ளும் சிலர் தாம் கல்வியறிவில்லாதவராதலாலும், எடுத்த தருமத்தை விதிப்படி நடத்தாதொழிகின்றனர். இங்ஙன மாதலின், நீங்கள் வருந்திச் சம்பாதித்த திரவியம் தருமத்தின் பொருட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட விடத்தும், தருமத்தில் உபயோகப்படுவது சிறுபான்மை. இதற்குக் காரணம் நம்மவர்களுள் ஒருதருமத்தை ஒருவரே தனித்து நடத்தலாகும்.

தருமங்களையும் அவைகளின் பலன்களையும் அவைகளைச் செய்யும் முறைமைகளையும் அறியவும் அறிவிக்கவும் வல்லவர் கல்வியறிவுடையவராதலாலும், அவைகளைத் திரவியமுபகரித்து முடிக்கவல்லவர் செல்வமுடையவராத

லாலும், இவ்விருதிறத்தாருள்ளும் பலர் சபையாகத்திரண்டு விதானங்கள் செய்து கொண்டு, அவ்விதானங்களின்படியே தருமங்களை நடத்தப் புகுவார்களாயின் அத்தருமங்களைல் லாம் விதிப்படி நிறைவேறும். அவற்றின் பொருட்டுக் கொடுக்கும் பொருள் முழுதும் தருமத்திற்குனே உபயோகப்படும். ஆதலினால், நம்மவர்களுள்ளே தருமஞ் செய்யக் கருத்துடையவர்கள் யாவரும் இச்சபையிற் சேர்தலே உத்தமோத்தமம்.

யாவராயினும் ஒரு தருமத்தின் பொருட்டுத் திரவியம் உபகரிக்கச் சங்கற்பித்தாராயின், சங்கற்பித்த அக்கணமே அத்திரவியம் தருமத் திரவியமேயாய் விடும். ஆகவே அத்திரவியத்தைப் பின்பு கொடாதொழிந்தவர் தருமத்திரவியத்தை அபகரித்த அதிபாதகராகி எரிவாய் நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவர். இஃது உண்மை நூற்றுணிவு. ஆதலினால், நீங்கள் தருமத்தின் பொருட்டுச் சங்கற்பித்த பொருளைச் சிறிதாயினும் தடையின்றி அச்சத் தோடும் அன்போடும் கொடுத்துவிடல் வேண்டும்.

தமிழர்களாகிய நம்மவர்கள் யாதாயினும் ஒருதருமத்தை நடத்துதற்கு ஒருங்கு கூடுதல் அரிது. ஒரோவழிக் கூடினும் ஐக்கியத்தோடு நிலைபெற்று எடுத்த கருமத்தை நிறைவேற்றல் மிக அரிது. அவர்கள் ஐக்கியமேயின்றிப் பெரும்பான்மையும் தங்கள் உள்ளத்தால் விளையும் பகையையே பாராட்டிக்கலகம் விளைத்து எடுத்த கருமத்தைக் கைந்தெங்கிழ விடுதலே வழக்கம். இது பற்றியே நம்மவர்கள் லெளகிக் நெறி வைதிக் நெறி என்னும் இரண்டினும் மேன் மையடையாது, அந்நிய தேசத்தார்களும் அந்நிய பாஸூயாளர்களும் அந்நிய சமயத்தார்களுமாயுள்ளவர்களாலே அவமதிக்கப்பட்டுத் தலைகவிழ்கின்றார்கள். சகோதரர்கள் பலர் தங்கள் பிதாவினுடைய வீடு முதலியவற்றுக்கு இடையூறு நிகழும்போது தங்களுள்ளே எத்துணைப் பகையிருப்பினும் அதனைச் சிறிதும் பாராட்டாது ஒற்மையடையர்களாய்த் திரண்டு அவ்விடையூற்றை நீக்கி அப்பிதாவுக்கு இனியர்களாய் ஒழுகுவது இயற்கை, அது போலவே சைவர்

களர்கிய நாமெல்லாம் நமது பரமபிதாவாகிய சிவபெரு
மானுடைய திருக்கோயில் முதலியவற்றிற்கு இடையூறு
நிகழும்போது நமக்குள்ளே எத்துணைப் பகையிருப்பினும்
அதனைச்சிறிதும் பாராட்டாது ஒற்றுமையுடையர்களாய்த்
திரண்டு அவ்விடையூற்றை நீக்கி அச்சிவபிரானுக்கு இனியர்களாய் ஒழுகுவதன்றே அழகு? இப்படிச் செய்பவர்களன்றே சைவசமயிகள் என்னும் பெயருக்கும் அதனுற்
பெறற்பாலதாகிய பெரும் பயனுக்கும் பாத்திரராவார்கள்?
இவ்வியல்பில்லாதவர்கள் அங்ஙனம் ஆவார்களா? ஆகார்கள்! ஆகார்கள்!!

நம்மவர்களெல்லாம் பொருமை பகை முதலியவைகளின்றி ஐக்கியமுடையர்களாய்க் கூடும் பொருட்டும், தங்கள் தங்களால் இயன்ற மட்டும் வாக்காலும் காயத்தாலும் பொருளாலும் சகாயஞ்செய்து மேற் கட்டிப் போந்த உத்த மோத்தம் சிவபுண்ணியங்களை விதிப்படி சிரத்தையோடு நிறைவேற்றிப் பெரும் புதையும் பெரும் புண்ணியத்தையும் அடையும் பொருட்டும், திருவருள் சுரக்கும்படி பரமகாருண்ய சமுத்திரமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைப் பிரார்த்திக்கின்றேஉ.

வருஷந்தோறும் இந்தத் தருமத்தின் வரவு செலவுக்கணக்கும், இது நடத்தப்படும் கிரமமும் பிறவும் விவரமாயடங்கிய அறிவிப்பை இந்தச் சபையார்முன் படித்து, அச்சிற் பதிப்பித்து, எங்கும் பிரகடனஞ்சு செய்யவேண்டும்” இவை நாவலர் கூற்று.

“ஒருமுறை மாணவருக்குப் புத்தகப் பரிசிலீன் பொருட்டுத் திருவாவடுதுறையாதீனம் ரூபா ஜம்பது அனுப்பியது பரிசாகக் கொடுத்த புத்தகவிலீல ரூபா கங் அனை கஹ. சேஷம் ரூபா ந. சா அனை சி. இத்தொகை மேல் வருஷத்துப் பரிசின் பொருட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது”. இது நாவலர் கணக்கு.

சிதம்பரத்தில் நடராஜருக்குத் தினந்தோறும் பால் நிலேதனத்துக்கு நாவலரிடம் ஒருவர் பணம் கொடுத்தார்.

நாவலர் அப்பணத்தைச் செட்டியார் கடையொன்றிற் கட்டி, நாடோறும் 1½ அணு வட்டிக்கு ஒழுங்கு செய்து, அப்பணத்துக்குப் பால் கொடுக்கும் ஒழுங்கையும் செய் திருக்கின்றார். அதன் விபரம் சிதம்பர வித்தியாசாலை வருடாந்த அறிக்கையொன்றில் வருகின்றது.

நாவலர் எழுதிய வித்தியாசாலைகளின் வருடாந்த அறிக்கைகளைச் சேர்த்துப் புத்தகமாக்கினால் நன்று.

நாவலர் தருமக் கணக்கறிக்கைளைப் புத்தமாக்கினால், அப்புத்தகம் பொதுத் தருமங்களில் தனதிகாரி உத்தியோகம் வகிப்பவர்களை நரகத்தை ஆளாமற் றடுக்கும்; நரகத்தில் ஆழாமல் எனினுமாம்.

40. நாவலர் அயாசகர்

“ஆனி மீ” மகோற்சவ தினத்தின் பொருட்டுத் திருவாவடுதுறையாதினத்து ஸ்ரீமத். அம்பலவாண தேசிகர், சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்னும் உபயகுரு மூர்த்திகளும் சிதம்பரத்துக்கு எழுந்தருளி வந்தார்கள். அவர்கள் வரவு முன்னே நமசிவாயத் தம்பிரான் வைகாசி மீ காஉ எனக் கெழுதிய கடிதத்தினால் அறிந்தமையாலும், அவர்கள் சிதம்பரத்துக்கு எழுந்தருளின் வித்தியாசாலைக்கும் எழுந்தருளவார்கள் என்பது அவர்களுள்ளே துவிதியகுரு மூர்த்திகள் குரோதன ஞங்குவி மீ உஅ உ எனக்கெழு திய திருமுகத்தினாலே தெரிந்தமையாலும், அவர்கள் வரவை எனக்கு எழுதும் பொருட்டு அவர்கள் பே:ன்னம் பலத் தம்பிரான் வித்தியாசாலை யத்தியக்கை வேண்டிக் கொண்டுமை அவர் கடிதத்தினால் உணர்ந்தமையாலும் அவர்களுக்கு வித்தியாசாலையில் உபசாரம் நக்ன இல்லாத வழித் தவறுமோ என்னும் ஜயத்தாலும், அவர்களுக்கு வித்தியாசாலையைக் காட்டி அவர்களாலே செயற்பாலன வற்றை வெகுஜனசமுகத்திலே பிரசங்கிக்கின் அவர்கள் இனியாயினும் தங்கள் தலங்களில் இப்படி வித்தியாசாலை களைத் தாபித்துக் கல்வியறிவொழுக்கங்களையும் சமயத்தை யும் வளர்த்தல் கூடுமேயென்றெழுந்த பேராசையாலும்,

நான் சென்னபட்டணத்தை விடுத்தலால் எனக்கு விளையும் நட்டத்தை எட்டுண்யேனும் நோக்காது புறப்பட்டுச் சிதம் பரத்தை யடைந்தேன்.

உபயகுருமர்த்திகளும் இரதோற்சவ தினத்துக்கு முதற் றினமாகிய உங் வீ சுக்கிரவாரத்திரவிலே ஏழு மணிக்கு வித்தியாசாலீக்குத் திருக்கூட்டத்தோடும் எழுந்தருளி வந் தார்கள். பரீகையைப் பார்க்கும் பொருட்டும், பரீகை முடிவிலே குருமர்த்திகளாலே செயற்பாலதாகிய பிரசங்கத்தைக் கேட்கும் பொருட்டும் வெகுசனங்கள் வந்து கூடி ஞார்கள். பிரதம குருமர்த்திகள் ஆசனத்திலே தக்ஷிணையியுமகமாக வீற்றிருப்ப, துவிதீயகுருமர்த்திகள் ஆராதனை செய்தார்கள். ஆராதனை முற்றியவுடனே, பலர் நமஸ்கரித்து விபூதி பெற்றுக் கொண்டபின், எல்லாரும் வரிசையாக இருந்தார்கள். அதன்பின் நான் கீழ்வகுப்புப் பிள்ளைகளைப் பரீகை செய்து கொண்டு மேல் வகுப்புப் பிள்ளைகளைப் பரீகை செய்யும் பொழுது உபயகுரு மர்த்திகளும் பரீகையை விரைவில் நிறுத்தும் பொருட்டுப் பலதரம் குறிப்பாலும் பின் வெளிப்படையாலும் உணர்த்தினார்கள். அதனாலே பரீகை செவ்விதின் முற்றுப்பெறுது நிறுத்தப்பட்டது. அது அவ்வகுப்புப் பிள்ளைகளுக்கும் அங்கிருந்த வித்துவான்கள் பிரபுக்கள் முதலாயினாருக்கும் மனவருத்தத்தை விளைவித்தது.

பரீகை நிறுத்தப்பட்டவுடனே, பிரதமகுருமர்த்திகள் எனக்கு ஒரு சால்வையும் இரண்டு சரிகை வேட்டியும், உபாத்தியாயர்கள் நால்வருக்கும் வாமதேவ பட்டாரகருக்கும் ஓவ்வொரு சோடுவேட்டியும், சமர்த்தர்களாகிய மாணக்கர்களுக்குப் புத்தகப்பரிசின் பொருட்டு ரூப ரூபம் உபகரித்துவிட்டு, மடத்துக்கு எழுந்தருளினார்கள். பிரசங்கஞ் செய்யப்படவில்லை. அது பிரசங்கத்தை அவாவிக் கொண்டிருந்த சனங்களுக்குப் பெருந்துக்கத்தை விளைவித்தது.

எனக்குத் தந்தருளப்பட்ட சால்வை வேட்டிகள் விலையைக் கொண்டு, சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த திருக்களான்

சேரியில் மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரிய சுவாமிகளுடைய சமாதித் திருக்குறட்டையும் திருமதிலையும் ஜீரணேத்தாரனஞ் செய்வித்தருஞம் பொருட்டு, அவைகளைத் துவிதிய குருமூர்த்திகளிடத்தே சமர்ப்பித்து விட்டேன். அக்குருமூர்த்திகள் தாங்கள் சிறம்பரத்தை விடுத்தருஞம் பொழுது யாது கருதியோ எனக்கு அ0 ரூபா அனுப்பி ஞர்கள். நான் சென்னப்பட்டணம் சேர்ந்தவுடனே, அதற்கு உண்டிகை வாங்கி அக்குருமூர்த்திகளுக்கு அனுப்பிவிட்டேன்.

என் உண்மையை அறியாத மற்றவர்களுக்கு இந்தச் சிவபுண்ணிய முயற்சிகளைத் தெரிவித்தல் மாத்திரங்கு செய்கின்றேன். இதற்கு உதவி செய்யும்படி அவர்களை நான் இப்பொழுது கேட்பதில்லை. அவர்கள் தாமே இதற்கு உதவி செய்வார்களாகில் அவர்களைத் தடுப்பதுமில்லை.’ என்கின்றனர் அயாசகராண நாவலர்.

41. வள்ளல்

நந்தன் கீர்த்தனம் பாடிய கோபால கிருஷ்ண பாரதி யார் நடராஜர் சந்திதியிற் பாடி உருகுவது கண்டு, அவர்களை நிறையப் பணங்கொடுத்தார்.

* * * * *

‘இவர் வேதனம் வாங்கிக்கொண்டு எவருக்காவது கல்வி கற்பித்ததில்லை. ஆயினும் இவருடைய மாணுக்கருள் ஒருவராகிய கு. ஆறுமுகச் செட்டியார் என்பவர் இவருடைய யாழ்ப்பாணத்து வித்தியாசாலைக்காக ரூபா 197 $\frac{1}{2}$ விலைமதிப்புள்ள 1 13/16 பரப்பு நிலம் தமது மாதாமகரைக் கொண்டு தருமசாசனஞ் செய்வித்தார். இவர் சென்னப்பட்டணத்துக்கு ஒருமுறை போக வேண்டி வந்த போது இந்த ஆறுமுகச் செட்டியாருக்கு யாழ்ப்பாண வித்தியாசாலையை நடத்தும் அதிகாரத்தையும் அவ்வித்தியாசாலைக்குரிய பணங்களையும் கொடுத்து விட்டுப் போனார். ஆறுமுகச் செட்டியார் தமது வியாபாரத்தால் மிகவும் நஷ்டமடைந்தபடியினால் அப்பணங்களைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் சக்தியற்றவராய் விட்டார். அவரைச் ‘சிவில் வாறென்றில்’ பிடித்தால் அப்பணங்கள் முழுவதும் அறவிடக்கூடிய

தாயிருந்தும், அவர் முன்பு அந்திலம் கொடுப்பித்த நன் றியை நினைந்து இவர் அது செய்யாது அப்பணத்தை இழந்துவிட்டார்.

* * * * *

‘‘டைக் துரையும் இவருஞ் சாப்பிடுவது ஒரேவகையான அரிசி இனிவரும் பிரிவிற் சொல்லிய சங்கதி நடந்து சிலநாளாயினபின் அந்தத் துரையிடத்தில் அந்த அரிசி இல்லாமற் போயிற்று. இவரிடத்தில் மாத்திரம் இரண்டு மூட்டைகள் இருந்தன. அத்துரை அதனையறிந்து பணமுங் கொடுத்து ஒரு புசல் அரிசி வாங்கி வரும்படி ஆளனுப் பினார். இவர் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு ஒரு மூட்டை அரிசி அனுப்பியிருந்தார். துரையோ அதன் விலைப்பணத்தை இவருக்குச் சேர்ப்பிக்கக் தம்மாலியன்ற எவு பிரயாசப்பட்டார். இவர் வாங்கவில்லை.’’

42. டைக்கும் நாவலரும்

அரிசிச் சம்பவத்துக்கு முன்னிகழ்ந்ததோரு ஹாஸ்ய சம்பவம்: “இவர் அச்சியந்திரம் தாபித்த காலத்தில் அச்சி யந்திரம் தாபிப்பவர் கவர்ண்மெண்டு ஏசன்டு மூலமாக அரசினருடைய உத்தரவு பெற்றுத் தாபிக்கவேண்டுமென்பது சட்டம். தாம் அச்சியந்திரம் தாபிக்க எண்ணியபோது, அதற்கான விண்ணப்பம் எழுதிக்கொண்டு ஒருநாட்காலையில், அப்போது ஏசன்டாயிருந்த ‘டைக்’ துரையிடம் போயினர். அவர் இவ்விண்ணப்பத்தை வாங்கிப் பார்த்து விட்டு, தாபிக்கலாம் என்றேனும் தாபிக்கக் கூடாது என்றேனும் வாயாற் சொல்லாமற் கைவிரலாற்கூட்டிப் போகலாம் என்று அறிவித்துவிட்டார். அவருடைய உட்கருத்தை விளங்காமல் இவர் மனவருத்தத்தோடு வீட்டுக்குத் திரும்பினார். அன்று மத்தியானம், ‘நீர் இப்பொழுதே அச்சியந்திரம் தாபிக்கலாம்; கொழும்பிலிருந்து மறுமொழி வரும்வரையும் தாமதிக்க வேண்டியதில்லை, அநுமதி நான் வாங்கித் தருவேன்’ என்னுங் கருத்தமைய ஒரு கடிதமெழுதி, அவர் இவருக்கு அனுப்பியிருந்தார். பின் அஃது இவருக்குப் பெருஞ் சந்தோஷமாயிற்று. அதற்குச்

சிலமாசங்களின் பின் ஒருநாள் இவருடைய தமையனு
ரொருவர் வீட்டுக்குச் சமீபத்திலே, தெருவிலே இவரை
அந்தத் துரை கண்டபோது, இவரைச் சோதித்தற்
பொருட்டு ‘ஆராய்ச்சியார் தம்பு வீடுஎது?’ என்றுகேட்டார்.
தமக்கு வாயாற் சொல்லாமல் முன்னே கைகாட்டி விட்ட
தலை நினைந்தும், அந்தத் துரையைத் தமது தமையனு
ராகிய ஆராய்ச்சியார் வீட்டிற் பலமுறை தாம் கண்
டிருந்தமையால் ஏதோ அவர் தம்மைச் சோதித்தற்
பொருட்டு இக்கேள்வியைக் கேட்டாரென்று நினைந்தும்,
தாழும் வாயாற் பதில் சொல்லாமற் கையாற் கூட்டி
‘இது’வென்று காட்டிவிட்டுப் போனார்.’

43. நாவலரும் துவைனமும்

ஈசுர வருஷத்தில் யாழ்ப்பானத்திலே பஞ்சமும் பேதி
யும் உண்டாயின. பேதிநோயாளிகளுக்க் கெல்லாம் அங்
கங்கே கொட்டில்கள் போட்டு, அவைகளிலே அவர்களை
வைத்துத் தகுந்த உணவுகள் மருந்துகள் முதலானவை
கொடுக்கும்படி அரசினர் உத்தரவு செய்திருந்தனர். அவை
களைக் கீழ் உத்தியோகத்தர்கள் கிரமமாகச் செய்யாமை
யும், துவைனந்துரை அவர்களை மேற்பார்வை செய்யாமை
யும் ஆகிய இவைகள் புதினப் பத்திரிகைகளில் வெளிப்
பட்டிருந்தன. அப்படிச் செய்யாமையை நேரே கண்ட
வர்கள் இவருக்கு வந்து சொல்லியுமிருந்தார்கள். கரை
ழுரில் துவைனந்துரை பேதியுண்டானவர் வீடு களில்
நுழைந்து சில இம்சைகள் செய்தாரென்னும் கதையும்
உண்டாயிற்று. இவைகளைக் கேட்டு மனம் பொறுக்காமை
யால், தமது வித்தியாசாலையில் ஒரு கூட்டங் கூட்டி, அக்
கூட்டத்தில் ஒரு விண்ணப்பம் எழுதி, 1878-ம் ஆண்டு
ஜனவரி மீது தேசாதிபதி சேர்வோங்டன் என்பவர் யாழ்ப்
பானம் வந்தபோது அவருக்கு உபசபை (பெப்பியூற்றேசன்)
மூலமாகக் கொடுத்தார். அந்த பெப்பியூற்றேசனுக்கு
முதல்வராகத் தாழும் போயிருந்தார். தேசாதிபதி விண்ணப்பத்தை
உற்றுக் கேட்டு அதிற் சொல்லப்பட்டவை
களுக்காக மனம் வருந்துபவர் போலக் காட்டி, இவைகளை

யெல்லாம் விசாரணை செய்வோமென்று சொல்லியும் பின் நமுவ விட்டுவிட்டார். திருவனந்த புரத்தில் நீதிபதியா யிருந்த தா. செல்லப்பாபிள்ளை, அப்புக்காத்து நாகலிங்கம் முதலானவர்கள் இவ்விஷயத்தைக் குறித்துச் சீடையிலுள்ள Secretary of State என்னும் உத்தியோகத்தருக்கு எழுதியும் நன்மை பிறக்கவில்லை. துவைனந்துரையோ இவ்விஷயத்தில் இவரோடு வெறுப்புங் கோபமும் உடையவரா யிருந்தும், இவரது இரக்ககுணத்தையும் ஏதொன்று செய்யினும் இவர் மனமொன்று வாக்கொன்றுயிராமல் உண்மையாகவே திரிகரணமு மொத்துச் செய்கின்றவர் என்பதையும், இவர் போன்றும் யோக்கியர் இல்லை யென்பதையும், தம் கீழுள்ளாரால் தாா் அணுப்பப்பட்டா ரென் பதையும் பின் அறிந்து கொண்டார். அதனாலே துவைனந்துரைக்கு இவரிடத்தே பெருமதிப்பும் விருப்பும் பின் உண்டாயின. இவர் சிவபதமடைந்த சங்கதியைக் கேள்விப் பட்டவுடனே மிக மனம் வருந்தித் தம் கீழுள்ள உத்தியோகத்தர்களை யெல்லாம், “இன்று நீங்கள் கச்சேரி வேலை பார்க்கவேண்டியதில்லை, நாவரை வீட்டுக்குப் போகவேண்டும்” என்று சொல்லி அவர்களை அனுப்பி வைத்தார்.

44. சீர்திருத்தங்கள்

அங்கும் இங்கும் செய்த சீர்திருத்தங்கள் பல. அங்கு வடதேசம்; இங்கு யாழ்ப்பாணம். புத்தகமச்சிடுதல் முதலை செயல்களைல்லாம் முன் மாதிரிகைகள். அதுபற்றி ஒரு புத்தகமே எழுதலாம்.

45. திட்டங்கள்

I. “சிதம்பரத்திலே திருவீதியில் விசாலமாகிய ஒரு நிலம் வாங்கவேண்டும்.

இந்நிலத்திலே ஒரு பாடசாலையும் பூசைக்கட்டு சாத்திரக்கட்டு சமையற்கட்டு என்னும் மூன்று கட்டுள்ள ஒரு

திருமட்டும் கட்டுவிக்கவும், சிவபூஷசக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு ஒரு சிறு நந்தவனம் வைக்கவும் வேண்டும்.

இந்தப் பாடசாலையிலே கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த உபாத்தியாயர்களை நியோகித்துப் பிள்ளைகளுக்குப் பாலபாடங்கள் நிகண்டு திருவள்ளுவர் முதலிய நீதி நூல்கள் சிவபுராணங்கள் இலக்கணம் கணிதம் தருக்கம் வெளிப்படையாகிய வசனநடையிற் செய்யப்பட்ட சைவசமயநூல்கள் பூகோளநூல் ககோளநூல் வேதத்தியம் சோதிடம் வேளாண்மைநூல் வாணிகநூல் அரசநீதி சிற்பநூல் முதலானவைகளைப் படிப்பிக்கவேண்டும்.

சமர்த்தர்களாகிய ஒதுவார்களை நியோகித்துச் சில பிள்ளைகளுக்குத் தேவாரமும் திருவாசகமு மாகிய தமிழ் வேதத்தைப் பண்ணுடன் ஒதுவும் சுத்தாங்கமாக ஒதுவும் பழக்குவிக்க வேண்டும்.

திருக்கோயிலிலேனும் திருமடத்திலேனும் நாடோறும் இரவிலே கேட்போர் யாவருக்கும் பயன்படும் பொருட்டு இந்த உபாத்தியாயர்களைக் கொண்டு பெரியபுராணம் திருவிளையாடற்புராணம் திருவாதலுரடிகள் புராணம் கோயிற் புராணம் கந்தபுராணம் உபதேசகாண்டம் வாயுசங்கிதை முதலிய சிவபுராணங்களையும் சிவதருமோத்தரத்தையும் படித்துப் பொருள் சொல்லுவிக்க வேண்டும்.

சாயங்காலத்திலே சிவதரிசனம் பண்ணுகிறவர்களுக்குச் சிவபத்தி விளையும் வண்ணம் இந்த ஒதுவார்களைக் கொண்டு சிவசந்நிதானத்திலே தேவாரத்தைப் பாடுவிக்கவும் சாரங்கியில் வாசிப்பிக்கவும் வேண்டும்.

தமிழ் நாட்டார் உய்யும் வண்ணம் தமிழ்வேதஞ் செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனேர் முதலிய சமயகுரவர் நால்வருக்கும் பெரியபுராணங்கு செய்தருளிய சேக்ஞிமார் நாயனருக்கும் தமிழ்ச் சித்தாந்தங்கு செய்தருளிய மெய்கண்டதேவர் முதலிய சந்தானகுரவர் நால்வருக்கும் இந்தத் திருமடத்திலே வருடந்தோறும் அவரவர்

பூரணத்சையடைந்தருளிய திருநகஷத்திரத்திலே குருபூசை செய்து அவரவர் மகிமையை யாவருக்கும் விரித்துழைக்க வேண்டும்.

இந்தப்பாடசாலையிலே கற்றவருள்ளும் கல்வி யறி வொழுக்கங்களிற் சிறந்த பரிபக்குவர்களுக்குச் சௌவாசாரி யரைக் கொண்டு நிருவாணத்சை செய்வித்து இந்தத் திருமடத்திலே ஞானநூல்களாகிய சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களைப் படிப்பிக்க வேண்டும்.

சிதம்பராலயத்திலே கட்டளைவத்திருக்கும் மகிமை பொருந்திய மடாதிபதிகளும் பிரபுக்களும் நாடோறும் தங்கள் தங்கள் கட்டளையன்னத்திலே சிறிது இந்தத் திருமடத்துக்குக் கொடுப்பார்களாகில், அந்த அன்னத்தை இங்கே படிக்கும் துறவிகளுக்கும் வறியவர்களுக்கும் உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

இங்கே படிக்கும் மாணக்கர்கள் கற்றல்வியை வருஷந் தோறும் மடாதிபதிகளும் பிரபுக்களுங் கூடிய சபையிலே பரீக்கை பண்ண வேண்டும்.

வருஷந்தோறும் இந்தத் தருமத்தின் வரவு செலவுக் கணக்கும் இது நடத்தப்படுங் கிரமமும் பிறவும் விவரமாயடங்கிய அறிவிப்பை இந்தச் சபையார்முன் படித்துப் பின்பு அச்சிற் பதிப்பித்து எங்கும் பிரகடனங்கு செய்ய வேண்டும்.

இந்தப் பாடசாலையிலே சிலகாலம் கற்றுக்கொண்டு போய் இங்கிலீச் கற்பவர்களுள்ளும் லெளகிங்களிலே பிரவேசித்தவர்களுள்ளும் தங்களுக்கு ஒழிவுள்ள காலத்திலே வந்து யாதாயினும் கற்க விரும்புகிறவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும்.

இங்கே கற்றுத் தேர்ந்த மாணவர்களை இந்தச் சபையாருக்கு முன்னே பரீக்கை செய்து கற்று வல்லர்களை நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுக்க வேண்டும்.

இப்படிக் கல்வியறி வொழுக்கங்களால் நன்குமதிக்கப் பட்டவர்களுள், தங்கள் வாழ்நாளைப் பிறருக்குப் பயன் படும் வண்ணம் போக்கல் வேண்டுமென்னும் கருத்துடையவர்களைச் சிதம்பர சபாநாதர் சந்திதியிலே சங்காபிஷேகஞ் செய்வித்துச் சைவப்பிரசாரகர்களாக நியோகித்து அவரவர் தகுதிக்கேற்ற சங்பளம் நியமித்து தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஊர்கள்தோறும் அனுப்பி அவர்களைக் கொண்டு அங்கங்குள்ள திருக்கோயில்களிலே சனங்க ஞக்ருச் சமயநெறியைப் போதிப்பிக்க வேண்டும்.

க. பூர்வகாலத்திலே ஈசாராநுக்கிரகம் பெற்ற பெரியோர்களாலே செய்யப்பட்ட தேவாலயங்களுள்ளும் புன்னிய தீர்த்தங்களுள்ளும் கிளமாயுள்ளவைகளை முன்போலச் செய்வித்தல் வேண்டும். அப்படிச் செய்தவர் பெறும் பயன், முன் அவைகளைச் செய்தவர் பெறு பயனிலும் ஆயிரமடங்கதிகமாம். அத்தேவாலய முதலியவைகளுள்ளே பழுதடைந்த இடங்களைப் பழுதறப் புதுக்கு சித்தல் வேண்டும். அப்படிப் புதுக்குவித்தவர் பெறும் பயன், அவைகளை முன் செய்தவர் பெற்ற பயனிலும் நாறுமடங்கதிகமாம்.

II. உ. பெரியோர்கள் தாபித்த தேவாலயங்களுள்ளே, பூசை உற்சவமுதலிய நடவர்த தேவாலயங்களிலே ஆகம விதிப்படி வழுவறச் சிரத்தையோடு பூசை உற்சவமுதலி யவை செய்வித்தல் வேண்டும்.

ங. தேவாலயத்துத் திருமதில் திருக்கோபுர முதலியவைகளிலே அரசு முதலியவை முனைத்து அவைகளுக்குச் சேதஞ்செய்யாவண்ணம், கூவியாட்களை நியோகித்து, அவர்கள் காலந்தோறும் பார்வையிட்டு அவ்வரசு முதலியவற்றைக் களைந்து ஏறிந்து விட்டுச் சுன்னாமைப்பு பூசிக்கொண்டு வரும் படி செய்தல் வேண்டும்.

ச. தரிசனத்தின் பொருட்டுச் சமீபத்திலே தேவாலய மில்லாத இடங்களில் மாத்திரம் நாதனமாகத் தேவாலயம் கட்டுவித்து, இயன்றமட்டும் பூசை முதலியவைகளை விதிப்படி நடத்துவித்தல் வேண்டும்.

ரு. கல்வியறிவொழுக்கங்களாலும் ஈசுரபத்தியினாலும் சிறந்து விளங்கும் போதகர்களைக் கொண்டு, தேவாலயங்களிலும் புன்னிய தீர்த்தக்கரைகளிலும் மடங்களிலும், சனங்களுக்குச் சமயத்தைப் போதிப்பித்தல் வேண்டும். இதுவே எல்லாத் தருமங்களிலும் மிகமேலாகிய தருமம். இத்தருமம் இல்லாவிடத்து மற்றைத் தருமங்கள் பயன் படாவாம். கடவுளுடைய குணங்களையும், மகிமைகளையும், அவரை வழிபடும் முறைமையையும், அவ்வழிபாட்டாலே பெறப்படும் பயனையும் அறியாதவர், கடவுளை வழிபட்டு உய்வது எப்படி? அவர்களுக்குத் தேவாலய முதலியவை களினாலே பயன் யாது?

கூ. வித்தியாசாலைகளைத் தாபித்து, கல்வியறி வொழுக்கங்களிற் சிறந்த உபாத்தியாயர்களை நியோகித்து, பிள்ளைகளுக்குக் கருவி நூல்களையும், வெளகிக் நூல்களையும், சமய நூல்களையும் படிப்பித்தல் வேண்டும். கல்வியிலே மிகக் விருப்பமும் இடையரூ முயற்சியும் பிள்ளைகளுள்ளே வறிய பிள்ளைகளுக்கு அன்னமும் வஸ்திரமும் புத்தகமுங் கொடுத்தல் வேண்டும். வருஷந் தோறும் பர்கை செய்து, சமர்த்தர்களாகிய பிள்ளைகளுக்குப் பரிசு கொடுத்தல் வேண்டும்.

எ. அன்னசாலை இல்லாதவிடத்திலே அன்னசாலை தாபித்து, சிரத்தையோடு தலவாத்திரை தீர்த்தயாத்திரை செய்பவர்களுக்கும், கடவுளுக்கு இடையரூத் திருத் தொண்டு செய்பவர்களுக்கும், வறியவர்களாய் உள்ளவர்களுக்கும், தொழில் செய்து செனஞ் செய்யச் சத்தியில் லாதவர்களாகிய குருடர் முடவர் சிறுகுழந்தைகள் வியாதியாளர்கள் வயோதிகர்கள் என்னும் இவர்களுக்கும் அன்னங் கொடுத்தல் வேண்டும். குருடர் முதலானவர்களுக்குச் சரீர சுகத்தின் பொருட்டு அன்னங் கொடுத்தல் மாத்திரையினமையாது, அவர்களுக்கு ஆன்மகைத்தின் பொருட்டுக் கடவுளுடைய குணமகிழமைகளைப் போதித்தலும் செய்ய வேண்டும்.

அ. வைத்தியசாலை இல்லாத ஊரிலே வைத்தியசாலை தாயித்து, வைத்தியசாலைத்திலே அதிசமர்த்தர்களும் இரக்கமுடையவர்களுமாகிய வைத்தியர்களை நியோகித்து, வியாதியாளர்களுக்கு மருந்து செய்வித்தல் வேண்டும்.

ஆ. ஆன்மார்த்த பூசைக்கும் பரார்த்த பூசைக்கும் உபயோகிக்கும் பொருட்டு, விதிப்படி திருநந்தவனம் வைப் பித்துப் பாதுகாத்தல் வேண்டும். திருநந்தவனத்துள்ள புஷ்பங்களைக் கடவுட் பூசையினன்றிப் பிறகருமங்களில் உபயோகித்தல் அதிபாதகம்.

க. குளமில்லாத ஊரிலே குளந் தோண்டுவித்தல் வேண்டும். தூர்ந்த குளத்திலே தூர்வாருவித்தல் வேண்டும். படித்துறை யில்லாத குளத்துக்குப் படித்துறை கட்டு வித்தல் வேண்டும். கடவுட் பூசகர்களுக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு, குளக்கரையிலே பூசைமண்டபம் கட்டு வித்தல் வேண்டும். ஸ்நானம் சந்தியாவந்தனம் தீர்த்தபானம் முதலியவைகளுக்கு உபயோகமாகுங் குளங்களை, சௌசம் செய்தல், அழுக்கு உஸ்திரம் தோய்த்தல், இருதுவுடைய பெண்கள் ஸ்நானஞ் செய்தல், இலை முதலியவை விழுந்து அழுகுதல் முதலியவைகளாலே அச்சி அடையாவண்ணம் காவலாளர்களை நியோகித்துப் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

கக. வழிப்போக்கர்களுக்கு நிழலிடும்படி வழிகளிலே மரங்களை வைப்பித்தல் வேண்டும். வழிகளிலும் குளக்கரைகளிலும் ஆவுரிஞ்சுக்கல் நாட்டல் வேண்டும். வழிகளிலே வேணிற்காலத்திலே தண்ணீர்ப் பந்தர்கள் வைத்தல் வேண்டும்.

கஉ. அநாதப் பிள்ளைகளை வளர்த்துக் கல்வி கற்பித்து விடல்வேண்டும். திக்கற்ற விதவைகளை அன்னவஸ்திரங்கொடுத்துக் காப்பாற்றல் வேண்டும். விவாகமின்றியிருக்குங் கன்னிமைகளைப் பொருள் செலவிட்டு அவ்வவர் வருணத்திலே விவாகஞ் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். அநாதப் பினங்களைச் சுடுதல் வேண்டும்.

46. தமிழ்ப் புலமை (பாடத் திட்டம்)

க. தமிழ் கற்கப்புகுஞ் சைவசமயிகள் முன்னர்ப் பாலபாடங்களைப் படித்துக் கொண்டு, இலக்கணச் சுருக் கத்தைக் கற்றறிந்து, இயன்ற அனவு பிழையில்லாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

உ. நிகண்டு கற்று, அதனுள் அடங்கிய சொற்களையும் அவைகளின் பொருள்களையும் அறிந்து கொள்க.

ங. திருவள்ளுவர் குறள், நாலடியார் முதலாகிய நீதி நூல்களைப் பதப்பொருஞ்டனே கற்றறிந்து கொள்க.

ச சமயத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, சைவர்களுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாகிய தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லரண்டு என்னும் அருட்பாக்களைப் பண்ணுடன் ஒத்துவும், சுத்தாங்கமாக ஒத்துவும் பழகிக் கொள்க.

ரு. பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதலூரடிகள்புராணம், கந்தபுராணம், உபதேசகாண்டம், கோயிற்புராணம், காசிகாண்டம், சூர்மபுராணம், சேதுபுராணம், காஞ்சிப்புராணம், திருத்தணிகைப்புராணம், பதினேராந் திருமுறையிற் பிரபந்தங்கள், குமாரகுருபரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் முதலாகிய இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தறிக.

ஸ. நன்னூல் விருத்தியுரை, அகப்பொருள் விளக்கவரை, புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுரை, காரிகையுரை, வெண்பாப் பாட்டியலுரை, தண்டியலங்காரவரை என்னும் இலக்கணங்களைக் கற்றறிந்து, தாம் கற்ற இலக்கியங்களில் இவ்விலக்கண விதிகளை அமைத்துப் பழகுக.

எ. இன்னும், காலமுளதாயின் தொல்காப்பியம் இளம்பூரணரூரை, சேனுவரையருரை, நச்சினூர்க்கிணியருரை, பிரயோகவிவேகவரை, இலக்கணக்கொத்துரை,

தொல்ளாப்பியச் சூத்திரவிருத்தி, இறையனைகப் பொருள்கள் என்னும் இலக்கணங்களையுங் கற்றறிக.

அ. பூகோளநூல், ககோளநூல், அங்ககணிதம், வீசகணிதம், சேஷ்திரகணிதம் என்னும் நூல்களைக் கற்றறிக.

கு. தருக்க நூல்களைக் கற்றறிந்து, எடுத்த விடயத்தை நியாயம் வழுவாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

கா. திருவள்ளுவர் குறள் பரிமேலழகருரை, திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் நச்சினார்க்கிணியருரை, கல்லாடம் நச்சினார்க்கிணியருரை என்பவற்றைக் கற்று, இடைவிடாது பலகாலும் உளங்கொளப்பயிலுக.

கக. விசேஷ தீக்கூ பெற்றுக்கொண்டு, சைவசமய நெறியுரை, சிவதருமோத்தரவுரை, பரமததிமிரபானு, சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகம் முதலாகிய சமயநூல் களைக் கற்றறிக.

கா. கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாம். ஆதலால் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் சிவ நிந்தை, குருநிந்தை, சிவனடியார் நிந்தை, வேதாகம நிந்தை, சிவத்திரவியங் கவர்தல், கொலை, களவு, கள்ள ருந்தல், புலாலுண்ணல் பிறன்மணை விழைதல், வரைவின் மகளிர்விழைதல், பொய், அழுக்காறு, புறங்கூறல், செய்ந் நன்றிமறத்தல் முதலாகிய பாவங்களை ஒழித்து, சிவத்தியானம், சந்தியாவந்தனம், பஞ்சாட்சரசெபம், சிவபூசை, தமிழ்வேத பாராயணம், சிவாலயசேவை, மகேசரபூசை, தீக்காகுரு வித்தியாகுரு தந்தை தாய் தமையன் முதலிய பெரியோர்களை வழிபடுதல், இரக்கம் பொறை அடக்கம் முதலாகிய புண்ணியங்களை உடையராய் ஒழுகுக.

கா. இருமையின்பத்துக்கும் துணைக்காரண மாசி ய பொருளை, பிறவுயிர்களுக்குச் சிறிதாயினுங் கேடு பயவாத நல்வழியாலே ஈட்டுக.

கச. நித்தியகருமத்துக்கும் பொருளீட்டுதலுக்கும் உரிய காலமல்லாத மற்றைக் காலமெல்லாம் சிறிதும் வீண படாமல் புண்ணிய நூல்களை ஆராய்தலிலும், நன்மானைக் கர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலிலும், பலருக்குப் பயன்படும் நூல்களையேனும் உரைகளையேனுஞ் செய்தலிலும் போக்குக.

கரு. இவ்வாரே கல்வியறி வொழுக்கங்களிற் சிறந்து விளங்கும் பரிபக்குவர்கள் சுற்குருவை அடைந்து, நிருவாண திசை பெற்றுக் கொண்டு, ஞானசாத்திரங்களாகிய திரு வந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவ ஞானசித்தியார், இருபாஇருபஃது. உண்மைவிளக்கம், சிவப் பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃ ரூடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சவிடுதாது, உண்மைநெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்னும் கைவசித்தாந்த நூல்களை உரையுடனே விதிப்படி சிரத்தையோடுங் கற்ற றிந்து கொண்டு, இச்சாத்திரங்களின் அநுபவப் பயன யுள்ள தோத்திரவடிவமாகிய மேற்கூறப்பட்ட தேவாரம். திருவாசகம், திருக்கோவையார், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களின் உண்மைப் பொருளைச் சிவனது திருவருள் காட்டக்கண்டு, நின்றலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும் நெஞ்சநெக்குருக, கண் ணீர்வார, மெய்ம்மயிர் சிவிரப்ப, சிறிதும் மறவாது அச் சிவனது திருவடிக்கீழ்த் தாங்கும் உண்மை நிலையைப் பெற்று வாழ்க.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.

கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றுள் தொழாஅர் எனின்.

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்துநினை
என்றும் சிவன்தாள் இனை.

வைணவ சமயிகள் மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் சமயநூல் கள் ஒழித்து ஒழிந்தனவற்றையும், தங்கள் சமயசித்தாந்தங்களையும் கற்றறிந்து அவைகளின் விதிப்படி ஒழுகுக.

தமிழ் கற்றவர்களை நடுவுநிலைமையின் வழுவாது பரீ
கௌசெய்து, அதில் வல்லவர்களேன நன்கு மதிக்கப்பட்ட
வர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும்
கொடுக்குஞ் சபையார் இக்காலத்தில் இல்லாமையால்,
தமிழ்க்கல்வியில் வல்லவர்களும் வல்லவர்கள்லாதவர்
களும் ஒப்ப மதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் நமது தேசத்
தாருக்குத் தமிழ்க் கல்வியில் விருப்பமும் முயற்சியும் சிறி
தாயினும் இவ்வாயின. பண்டு தொட்டுக் கல்வியிற் சிறப்
புற்று விளங்கும் மகிமை போருந்திய மடாதிபதிகள் பெருங்
கருணை கூர்ந்து, காலந்தோறும் தமிழ்கற்றவர்களுள் தங்
கள் சந்திதானத்துக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டவர்
களைப் பரீகௌசெய்து, வல்லவர்களேன நன்கு மதிக்கப்
பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்
ன முங் கொடுத்தருங்கவார்களாயின் எம்மொழியினும்
இனிய நமது தமிழ்மொழி மிக வளர்ந்தோங்குமே. ஏழை
சொல் அம்பலத்துக் கேறுமா! ஐயையோ, இதற்கு யாது
செய்யலாம்?

47. சைவசமயி

1. கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல், மற்சமாமிசம் புசித்தல்,
வியபிசாரம், பொய் முதலாகிய பாவங்களை மரணபரியந்தம் விலக்கி நடப்பது.
2. உயிர்களுக்கிரங்குதல், மெய் பேசுதல், வறியவர்களுக்கு
ஒருபிடி அன்னமாவது கொடுத்தல், செய்ந்நன்றியறிதல்
முதலிய தருமங்களை மரணபரியந்தம் பாதுகாத்து நடப்பது.
3. பிதா, மாதா, பாட்டன், பாட்டி, தமையன், மாமன்,
உபாத்தியாயர், குரு, இராசா முதலிய பெரியோர்களை
மரணபரியந்தம் உபசரிப்பது.
4. சிவதீகௌசெய்துக் கொள்வது.
5. விபூதிருத்திராகூஷம் தரிப்பது.
6. சந்தியாவந்தனம், சிவத்தியானம், பஞ்சாகூர செபம்,
சிவஸ்தோத்திரம் இவைகளை மரணபரியந்தம், நித்தமும்

ஒரு பத்து நிமிஷ நேரமாவது மனத்தை ஒடுக்கி, விதிப் படி அன்புடன் செய்து முடிப்பது.

7. நித்தமுமாவது, புண்ணியகாலங்களிலாவது சிவலிங்கப் பெருமானை அன்புடன் விதிப்படி வலஞ் செய்து வணங்கித் துதிப்பது.

8. சைவ வினாவிடை, சிதம்பர மாண்மியவசனம், பெரிய பூராணவசனம் முதலாகிய புத்தகங்களை வாசித்தாவது கேட்டாவது அறிவது.

9. சிவபெருமானுடைய மகிமையையும், புண்ணிய பாவங்களையும், சிவபெருமானை வழிபடும் முறைமையையும் அறி விக்கின்ற சைவப்பிரசங்கங்களைக் கேட்டுச் சிந்திப்பது.

10. சிவநிந்தை, சிவசாத்திர நிந்தை, குருநிந்தை, சிவனடியார் நிந்தை இவைகளைக் கேளாது நீக்கி விடுவது.

11. திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரச நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாணிக்கவாசக சுவா மிகள் என்னும் சைவசமய குரவர் நால்வருடைய திரு நகூத்திரங்களிலே, அவரவருடைய சரித்திரத்தைக் கேட்டுச் சிவனடியார் ஒருவருக்காவது அன்னங் கொடுத்து, விரதத்துடன் இருப்பது.

12. செய்யத்தகாத பாவத்தைச் செய்தாலும், செய்யத் தக்க புண்ணியத்தைக் செய்யாது விட்டாலும், மனம் பதைப்பதைத்து அஞ்சி நடுநடுங்கி, குருவையடுத்து அவர் சிவாகமப்பாரகாரம் விதித்த பிராயச்சித்தத்தை விசவாசத் துடன் செய்து கொள்வது.

48. அநாசாரம்

1. மற்ச மாமிசம் புசித்தல்.
2. கள்ஞுச் சாராயங் குடித்தல்.
3. மற்சமாமிசம் புசிப்பவர், கள்ஞுச்சாராயங் குடிப்பவர், தாழ்ந்த சாதியார், அன்னிய சமயிகள் என்கிற இவர்

களிடத்திலாவது, இவர்களுடன் இருந்தாவது, இவர் கள் காணவாவது போசனம் பண்ணுதல்.

4. சனஞ்செளசம், மரஞ்செளசம் உடையவரிடத்தே போசனம் பண்ணுதல்
5. போசனஞ் செய்தவுடனே எச்சில் தெளியாது விடுதல்.
6. எந்தப் பாத்திரத்தையாவது எச்சிலாக்குதல்.
7. பலகாரம், பழம் முதலியவைகளை எச்சில் பண்ணிப் புசித்தல்.
8. புகையிலீச் சுருட்டுப் பிடித்தல்.
9. வெற்றிலை பாக்கு வாயிலிருக்கச் சயனித்தல்,
10. காலையிலே தந்தசுத்தி பண்ணுமுன்னர் வெற்றிலை பாக்குப் போடுதல்.
11. வாயோடு கையையும், கையோடு பாத்திரத்தையும் அணைத்து எச்சில் பண்ணித் தண்ணீர் குடித்தல்.
12. வீட்டு முற்றத்திலும், கிணற்றங்கரையிலும், குளக் கரையிலும், ஆற்றங்கரையிலும், பூந்தோட்டத்திலும், திருவீதியிலும் எச்சிலுமிழ்தல், மலசலங்கழித்தல்.
13. ஸ்நானத்துக்கும் சமையலுக்கும் உபயோகப்படுகிற சலத்திலே செளசம் பண்ணுதல்.
14. கிணற்றங்கரையிலே செளசம் பண்ணுதல்.
15. செளசத்தின் பொருட்டுப் பாத்திரத்திலே சலம் மொண்டு வைத்துக் கொள்ளாது மலசலங்கழித்தல்.
16. செளசஞ் செய்தவுடனும், தந்த சுத்தி செய்தவுடனும், போசனஞ் செய்தவுடனும் வாய்கொப்பளித்துக் கால் கழுவாது விடுதல்.
17. கெஷளரம் பண்ணுவித்துக் கொண்டாலும், துக்க வீட்டுக்குப் போனாலும், உடுத்த வஸ்திரத்துடனே முழு காது விடுதல்.
18. முகம் மாத்திரம் கெஷளரம் பண்ணுவித்துக் கொள்ளல்
19. மத்தியானத்துக்குப் பின் கெஷளரம் பண்ணுவித்தல்.

20. தெச்சங்கிராந்தியிலும், ஆசௌரமுடிவிலும் பழைய மட்பாண்டங்களைத் தள்ளாது விடுதல்.
21. மட்பாண்டங்களை எல்லாருங் கானும்படி வெளியிலே வைத்தல்.
22. மட்பாண்டங்களை நாய், காகம் முதலியவை தீண்ட விடுதல்.
23. ஓரத்திலே துப்பாது வழியிலே துப்புதல்.
24. கஞ்சா, அவின் உண்டல்.

இந்த அநாசாரங்களை எல்லாரும் விலக்கித் திருத்தமுற நடக்கக் கடவர்.

49. திருக்கோயிலிலும் திருவீதியிலும் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்

1. ஸ்நானஞ் செய்யாது போதல்.
2. தோய்த்துலராத வேட்டி தரித்துக்கொண்டு போதல்.
3. கால் சமுவாது போதல்.
4. ஆசௌசத்துடனே போதல்.
5. தலையில் வஸ்திரந் தரித்துக் கொள்ளுதல்.
6. சட்டையிட்டுக் கொள்ளுதல்.
7. போர்த்துக் கொள்ளுதல்.
8. மேல்வேட்டி போட்டுக் கொள்ளுதல்.
9. பாதரகை இட்டுக் கொள்ளுதல்.
10. வாகனமேறிக் கொள்ளுதல்.
11. குடைபிடித்துக் கொள்ளுதல்.
12. வெற்றிலை பாக்குண்டல்.
13. துப்புதல்.
14. மலசலங் கழித்தல்.
15. மூக்குநீர் சிந்துதல்.
16. மயிர்கோதி முடிதல்.
17. சூதாடுதல்.

18. சிரித்தல்.
19. சண்டையிடுதல்.
20. வீணவார்த்தை பேசுதல்.
21. காமப்பற்று வைத்தல்.
22. காலை நீட்டிக் கொண்டிருத்தல்.
23. சயனித்தல்.
24. ஆசனத் திருத்தல்.
25. சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் குறுக்கே போதல்.
26. சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் இடையே நமஸ்காரம் பண்ணுதல்.
27. சுவாமிக்குக் காலை நீட்டி நமஸ்காரம் பண்ணுதல்.
28. சுவாமிக்குக் காலை நீட்டி அங்கப் பிரதி வி னம் பண்ணுதல்.
29. நிருமாவியத்தை மிதித்தல்.
30. நிருமாவியத்தைக் கடத்தல்.
31. தூபி, துவசத்தம்பம், பலிபீடம், விக்கிரகம் என்னும் இவைகளின் நிழலை மிதித்தல்.
32. விக்கிரகத்தைத் தொடுதல்.

இந்தக் குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் நரகத்திலே தண்டிக்கப் படுவார்களென்று ஆகமங்களும் புராணங்களும் சொல்கின்றன. குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசிக் கொள்வது போலச் சுவாமிதரிசனமாகிய புண் னி யஞ் செய்யப் போய்ப்பாவத்தைத் தேடிக்கொள்வது புத்தியன்று. எல்லா ரும் இந்தக் குற்றங்களை விட்டு, விதிப்படி சுவாமி தரி சனஞ் செய்து, திருவருளைப் பெற்று உய்யக்கடவர்கள்.

இந்தியாவிலே, உத்தியோகத்தர்கள் அநேகர், சுவாமி சந்நிதானத்திலே, விதிக்கு விரோதமாகச் சட்டையிட்டுக் கொண்டும், போர்த்துக் கொண்டும், மேல்வேட்டி போட்டுக்கொண்டும், தலையில் வஸ்திரந் தரித்துக் கொண்டும், பரதரகை இட்டுக்கொண்டும், குடைபிடித்துக் கொண்டும் போகிறார்கள். அவர்கள், தங்கள் சமயத்தில் விசுவாச

முடையவர்களானால் இப்படிச் செய்வார்களா! கிறிஸ்தவர் களுள்ளே கவர்னர் முதலிய பெரிய உத்தியோகத்தர்களும் தங்கள் கோயில்களுக்குத் தங்கள் சமயக் கிரமப்படியே போவதை அவர்கள் காணவில்லையா! தங்களிற் ரூழ்ந்த மனுஷர்கள் தங்களைதிரே பாதரகை யிட்டுக்கொண்டா யினும், குடைபிடித்துக் கொண்டாயினும் நின்றால், அவர்களைக் கோபிக்கின்றார்களோ!! இது குற்றங்கள் என்று கொண்டவர்கள், இந்தக் குற்றத்தை தாங்கள் சுவாமி சந்திதா னத்திலே செய்யத் துணிவது என்னசெருக்கு!!!

[தமிழ்ப் புலமை தொடக்கம் இங்கே குறிப்பிட்டவைகள் சைவப்பிளைகள் ஓவ்வொருவர் கையிலும் இருக்க வேண்டியவைகள். சமயபாட் ஆசிரியர்கள் சிந்திக்கக்கடவர்கள்.]

50. நாவலர் காலத்துப் புலவேர்

இங்கே, முத்துக்குமார் கவிராயர் சி வை தாமோ தரம்பிளையின் தமிழாசிரியர். அவர் காலம் 1780—1851. நாவலர் பிறக்கும் போது கவிராயருக்கு வயச 42. கவிராயர் பாடிய ஞானக்கும்மிகு முதலிய கிறிஸ்துமத கண்டனங்களை அழகுறப் பதித்துப் பயன்படுத்தியவர் நாவலர். சங்கர பண்டிதர் சம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும் மகாமேதை. நாவலருக்கு வலக்கரம். காலம் 1829—1870. பண்டதரும் கிறிஸ்துமத கண்டனநாஸ் செய்தவர். அது தத்துவ ரீதியில், தருக்க முறையில் அமைந்தது.

“முத்துக் குமார கவிராச சேரான் மொய்யமரில்
தத்தித் தடக்குண்டு நாவலர் தாவச் சவிமடிந்து
சித்தங் கெடவுடல் தாமோத ரேந்தரன் சிதைத்தபைபிள்
செத்துக் கிடக்குது பார்சிவ சங்கரன் தெம்முனைக்கே”
என்பது வட்டேயப் புலவரோருவர் பாட்டு.

சிவசம்புப் புலவர்:- இவர் காலம் 1829—1910. இவருக்குப் புலவர்ப்பட்டம் வழங்கியவர் நாவலர், நாவலரை,

“ஆகுர னில்லைப் புகலியர் கோனில்லை அப்பனில்லை
சிருநும் மாணிக்க வாகக னில்லைத் திசயளந்த
பேருநும் ஆறு முகநா வலனில்லைப் பின்னிங்குயார்
நிருநும் வேணியன் மார்க்கத்தைப் போதுக்கும் நீர்மை
யாரே”

என்ற பாட்டால் அவரடைந்தபின் துதித்தவர். அப்பாடலை
வியந்து, அதைப் பாடியதற்காகச் சிவசம்புப்புலவரைப்
புகழ்ந்து பாடியிருக்கின்றார் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை.

அங்கே, நாவலர் காலத்தவர் மகாவித்துவான் மீனுட்சி
சுந்தரம்பிள்ளை. அவர் பாவலர்; இவர் நாவலர்.

51. விசாகப் பெருமாளையர்

சிவஞான சுவாமிகளின் மாணவர் கச்சியப்பமுனிவர்.
முனிவர் சுவாமிகளுக்கு மூன்று வருடம் முந்திச் சிவபத
மெய்தினர். முனிவரின் மாணவர் கந்தப்பையர். கந்தப்
பையரின் குமாரர்கள் விசாகப் பெருமாளையர், சரவணப்
பெருமாளையர் என்றிருவர் இருவருள் விசாகப் பெருமா
ளையர் முத்தவர். இந்த இருவர் சகோதரரையும் கந்தப்
பையர் சிவஞான சுவாமிகளிடம் கூட்டிச் சென்று, அவ
ரைக் கும்பிடச் செய்து, அவரிடம் விழுதிபெற்று அணியச்
செய்வபர் சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதம் அவர்களுக்குண்டு.

நாவலர் சந்தித்த முதுபெரும் புலவர்கள் இருவர்.
இருவர் மகாவிங்கையர். அவரை நாவலராதற்குமுன்
பைபிள் அரங்கேற்றத்தின் போது சந்தித்தவர். விசாகப்
பெருமாளையரை நாவலரானதன் பின் சந்தித்தவர். அவர்
நாவலருக்குச் சிவஞானசாமிகளின் கதைகளைச் சொல்
லுவதுண்டு. சுவாமிக்கு நாக்கு அகலம்; பேச்சு வன்மை
குறைவு அது எழுத்து வன்மையோடு சேர்ந்துவிட்டது.
வாதமகாசபைகளுக்குக் கச்சியப்பமுனிவரை அவர் அழைத்
துச் செல்வாராம். முனிவர் பெரும் வாசாலகர். சிலசம
யங்களில், சுவாமி முனிவரின் தொடையைக் கிள்ளிப்
பேசும்படி ஊக்கமளிப்பாராம். இக்கதையை நாவலருக்குக்

விசாகப் பெருமாளையர் சொல்லி, ‘தம்பியின் வாக்கு வன்மை சுவாமிக்கில்லை’ என்பாராம்.

விசாகப் பெருமாளையரை மெய்ப்புலவர் என்று ‘நல்ல றிவுச் சுடர் கொளுத்த’லில் நாவலர் விதந்திருக்கிறார். திருவள்ளுவ மாலையின் உரை சரவணப் பெருமாளையர் செய்தது.

52. வேகத் தணிவு

ஒருசமயம் பேர்சிவல் நாவலரின் சீர்திருத்த வேகத் தைக் கண்டு, “தலைக்கு மேலே கைகாட்டித் தமிழருக் காகத் தொண்டைகிழியக் கத்திச் சாவீர்” என்று தமது அன்பையும் அனுபவத்தையும் ஒருங்கு சேர்த்தும் கூறிய துண்டு. பேர்சிவலின் அனுபவ வசனத்தின் எதிரொலி 50ம் வயசில்,

“ஓகோ! இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கிறிஸ்துசமய குருமார் சைவசமய குருமார் என்னும் இருசமய குருமாருடைய கருத்தும் தத்தஞ் சமயபத்தினை வளர்த்தவினி டத்ததன்று, தத்தம் வயிறு வளர்த்தவினிடத்ததேயாம்” என்று ஒவித்தது போலும்.

அங்கே சிதம்பராலை பூசை முறைகளும், இங்கே நல் ஊர்க் கந்தசுவாமி கோவிலின் ஆகமவிரோத நடைகளும், குருக்கள் சமூகத்தின் போக்கும் நாவலரின் நிலைகள் சுத் திக்கு உபகாரப்பட்டிருக்கும். போதாததற்கு அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களின் இரக்கமற்ற போக்கும் வந்து சேர்ந்தது.

‘மணிகொண்ட கடல்புடைகொள் இந்நாட்டில் உன்சமய வர்த்தனம் இலாமைநோக்கி மகிழைப்பெறு நின்புகழ் விளக்குவான் கருதியிம மைப்பொருட் பேரேழித்தே கணிகொண்ட வித்தியா சாலைதா பித்திவலூர்க் கயவர்செயும் இடர்கள்கண்டும் கல்லூரி யதைநடாத் தப்பொருட் டேணைசெயக் கருதுவா ரின்னமகண்டும்

அனிகொண்ட சாலைய தொழில்பிளாஃ துணையிகழும்
 அந்நிய மதத்தரசாலை
 ஆமென நினைந்தென்னெங்கு சற்படற் றுயருறல்
 அறிந்துமொரு சிறிதுமருளாத்
 தினிகொண்ட நெஞ்ச இனி நின்முன்யான் உயிர்விடுதல்
 தின்னமந் யறியாததோ
 சிறியேன தன்பிலர்ச் சகைகொளம் கியதிருச்
 சிற்றும் பலத்தெந்தையே’’

என்று உச்சநிலை யடைந்த வேகம் மெல்ல மெல்லத்
 தனிந்து வேறு வகையில் மாறி,

‘அஸ்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்
 அஸ்லா தவரும் அமரர் கோவும்
 சொஸ்லிப் பரவும் நாமத் தானைச்
 சொற்கும் பொருட்கும் இறந்த சுடரை
 நெஸ்லிக் கனியைத் தேணிப் பாலை
 நிறையின் அழுதை அழுதின் சுறவதையப்
 புஸ்லிப் புணர்வ தென்று கொலாமிப்
 பொஸ்லா மனியைப் புணர்ந்தே’
 என்று அமைதியுற்றது.

53, தீர்ப்பு.

சென்னப்பட்டனத்து ஹைகோட்டு நீதிபதி கனம்
 பொருந்திய மகா ஸ்ரீ தி. சதாசிவையர் அவர்கள் கூறியது:-

‘‘நாவலரைப் போல முன்னும் இப்பொழுதும் வித்து
 வான்களில்லை. ஒருவேளை யிருந்தாலும் அவரைப்போலத்
 தமிழ்ப் பாஷாயையும் நல்லொழுக்கத்தையும் சைவசமயத்
 தையும் வளர்த்து, நல்ல தமிழ் வசன நடையில் நூல்
 களை எழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி, தமிழ் நாட்டா
 ருக்கு உபகாரஞ் செய்தவர் வேறொருவருமில்லை. பொருள்
 வரும்படிக்காகப் பிறரை வணங்காதவர்களும், நாவலர
 வரைப் போல ஒருவருமில்லை’’.

அனுபந்தம்:-

நாவலர் அஞ்சலி

“மறைதிகழ் பிரணவ மன்ன
முறைதிகழ் ஆறுமுக நாவலன்.”

இது சம்ஸ்கிருதக் கடலான நீர்வேவிச் சிவசங்கர பண்டிதரின் அஞ்சலி. இது நாவலர் அஞ்சலிகளுக் கெல்லாம் முதற்காப்பு. பிரணவப் பொருள் விநாயகப் பெருமான்.

“நாயனார் நாற்குரவர் நாவலர்தென் ஞாலமிசை மேயினார் ஈனாருள் மேல்.”

இது தமிழ்தந்த சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் அஞ்சலி.

“திசை அளந்த பேருநும் ஆறுமுகநாவலன்” என்பது உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப்புலவரின் அஞ்சலி.

*

*

*

இனிச்சற்றே வடக்கே நோக்குவோம்:

“கற்றுனர் புலவர் உட்களிக்கும்
முற்றுனர் ஆறுமுக நாவலன்”

“ககத்தியலும் அநுபூதித் தோன்றல்.”

“சிவனடியார் மேன்மை முழுமையும் உணர்ந்தோன்”

இவை திருக்கைலாய் பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாவீத்துவான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் மனப்பூரிப்பாகிய அஞ்சலிகள்.

“சமயா தீதமானு சைவதித் தாந்தத்
தெய்வ ஆரமுதம் பெய்து நீறைத்துப்
பொருவற வைத்த பூரண கும்பம்”

“என்னுளங் குடிகொண் டிருக்கும்
முன்னுசீர் ஆறுமுக நாவலன்.”

இவை மீட்சிசுந்தரம்பிள்ளையின் முதன்மாணவரான
தியாகராசச் செட்டியாரின் தியான அஞ்சலி.

“கல்விக் கடலாகிய ஆறுமுக நாவலர்”

“நாவலர்ப் பட்டம் அவருக்குத் தகுமேயன்றி உமக்
[கெல்லாமா தகும்]”

இவை, ‘சிவாதிக்ய இரத்நாவளி’ இயற்றிய உபய
வேதாந்தப் பிரவர்த்தகாசாரியராகிய பூர்ணா சிவாசாரி
யரின் வாக்குகள்.

“பசக்கன்று தாயை விட்டுப் பிரிந்தாலும் தாயானது
தனது கன்று நிர்த விடந்தேதி அதனைச் சென்றனைந்து,
அதற்கு மிக்க அன்போடும் பால்சாந்துட்டும் அதுபோல,
தாங்களும், நாம் அறியாது தங்களுக்குச் செய்திருக்குங்
குற்றங்களைப் பொறுத்துச் சமஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளி
வரவேண்டும்.”

என்ற சருத்துக்கொண்ட ஒருபாடல்மூலம் நாவலருக்கு
விண்ணப்பங் செய்து அஞ்சலிபுரிந்தார் இராமநாதபுர
சமஸ்தானத்துப் பொன்னுச்சாமித்தேவர்.

ஒருமுறை மதுரைத்திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஆதி
னத்து மகாசந்நிதானம், தமதுதிருச்செவிகளில் அணிந்
திருந்த சுந்தரவேடங்களைக் கழற்றி நாவலர் செவிகளி
லணிய, அதுகண்ட சின்னச் சந்நிதானம் தாம் அணிந்
திருந்த ஆறுகட்டிகளைக் கழற்றி அவ்வாறு செய்தது.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் திருவாவடுதுறைச் சுப்பிரமணிய
தேசிகர் எழுந்துசென்று நாவலரை வழியனுப்பினார். இது
ஆதினசம்பிரதாயத்தில் என்றும் நிகழாதது.

திருதெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர் கஷாயம் பெற்ற ஆதீனம் திருவண்ணமலை ஆதீனம். அவ்வாதீனம் நாவலர் பெருமானைப் பல்லக்கிலேற்றி மிக்கவரிசைகளுடன் பட்டணப்பிரவேசஞ் செய்வித்துத் தம்மடத்து வீதிவழியே பல்லிவரச் செய்தது. வேறுமடத்துப்பண்டாரச் சந்திதி கள் தாழும், பல்லக்கில் ஏறிவர அநுமதியாத வீதி அந்த மடத்து வீதி.

*

*

*

நல்லூர்க்கந்தசவாமி கோயிலின் எஜமானுகிய கந்தையமாப்பாணர் நாவலர் கோட்டத்து வீதி வழியே சோடுமாட்டிக்கொண்டு செல்வதற்குக் கூசுவாதைப் பண்டிதமணி “நீங்களொருகாற் போய்ப்பாருங்கள்” என்ற கட்டுரையில் வருணித்திருக்கின்றார்.

கந்தையமாப்பாணர் ஆயிரங்கடிதம் அச்சிற் பதிப்பித் துப்பரப்பி, ஆங்கிரச வருஷம் (1873) ஜெ மீ 7 லெசனிக் கிழமை இராத்திரி நல்லூர்க்கந்தசவாமி கோயிற் சந்திதி யில், ஒரு சபையைக்கூட்டி, நாவலர் பெருமானைக் கோயில் திருத்தம்பற்றி பிரசங்கிக்கும்படி வேண்டுதல் செய்தவர். ‘குற்றங்களுள்ளே இப்பொழுது திருத்தக் கூடியவைகளைத் திருத்துவோம்; மற்றவைகளைப் புதுப்பிரதிட்டைக்குப் பின்பு திருத்துவோம்’ என்று உறுதிமொழி பகர்ந்தே கூட்டடத்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர் நாவலர் பெருமான். அன்றிக் கோயில் திருப்பணிச்சபைக்கு அக்கிராசனராய் இருக்கும்படியும் அச்சபையில் வேண்டுதல் செய்யப்பட்டவர் நாவலர் பெருமான். நாவலர் பெருமானில் கந்தையமாப்பாணர் விசுவாசமும் மதிப்பும் உள்ளவர்.

“நாவலர்போல நமக்காளில்லை” என்பது தத்துவ ஞானியும், கைவாசிரியகலாசாஸீயில் ஒரு தெய்வம்போல் மதிக்கப்பட்டவருமாகிய உபஅதிபர் திரு. பொ. கைலாசபதி அவர்களின் அஞ்சலி.

பெரியோர்களின் அஞ்சலிகளுக்குப் பாத்திரமான நாவ
லர்பெருமானெங்கே! நாமெங்கே!

‘வாழ்த்துவதும் வானவர்கள்
தாம் வாழ்வான்’

என்ற திருவாசகத்தை ஓதி நமது அஞ்சலியை நாவ
லர் பெருமானுக்குச் செலுத்துவோமாக.

[30-6-1969 திங்கட்கிழமையைப்பாணத்தில் நடை
பெற்ற தாவலர் விழாவில், ‘நாவலர் அஞ்சலி’ நிகழ்ச்சி,
யில் ஆசிரியர் திரு. அ. பஞ்சாட்சரத்தினால் (காரியதரிசி,
பண்டிதமணி நூல்வெளியீட்டுச்சபை) வாசிக்கப்பட்டது.]

cover printed & donated by
The Melhandan Press Ltd.
Colombo-11.